

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświadczeniach.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., poza 16 hal. — Bimra Redakcyi i Administracyi ulica Ozarnieckiego 1. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi Dzienników St. Sokolowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, dwieroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokolowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Franczyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Prezydent Ministrów jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych, zamianował lekarza powiatowego, dr. Oresta Litwinowicza, starszym lekarzem powiatowym w Galicyi.

C. k. galicyjska Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła asystentów pocztowych Jana Krapca z Jarosławia do Białej, a Le na Beera z Białej do Jarosławia.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 sierpnia.

Parowiec „Gera“ z marszałkiem hr. Waldersee na pokładzie mija już brzegi francuskie i zdąża ku portowi Cuxhaven, gdzie były naczelnik sprzymierzonych europejskich sił zbrojnych w Chinach, wysiadł na ojezysty ląd, witany uroczysto przez oficjalne Niemcy i przez samego cesarza Wilhelma. Będzie to wizyta wysłańca cesarza chińskiego do ks. Czyna w Berlinie, niejako formalne zakończenie kwestyi chińskiej, która równocześnie na dalekim Wschodzie Azji, już po wyjściu hr. Waldersee, w istocie ukształtowała się w sposób, pozwalający przypuszczać, iż sprawy chińskie można będzie wkrótce już wykreślić z rzędu bieżących spraw aktualnej polityki. To też obecnie wszystkie mocarstwa odwołują przeważnie części swych sił zbrojnych z Chin, a w szczególności stało się to już, jak wiadomo z eskadry austro-węgierskiej, której komendant otrzymał w ostatnich dniach od Najjaśniejszego Pana depechę, z wyrazami Najwyższego uznania i podziękowań dla dzielnych reprezentantów sztabu Monarchii na dalekim Wschodzie za ich

wzorową postawę i działalność w ciągu całej wyprawy.

Zamieszki i niepokoje w Chinach trwały niemal rok cały, gdyż straż wojskowe mocarstw i trzeci niemiecki batalion morski wysłane zostały do Pekinu jeszcze przed zamordowaniem kanclerza poselstwa japońskiego (d. 11 czerwca z. r.) i przed zamordowaniem posła niemieckiego hr. Kettelera (20 czerwca z. r.) Lądowe siły zbrojne dostawiła do Pekinu najpierw Japonia, która w połowie lipca z. r. wysłała do Tientsinu 16.000 żołnierzy. Następnie przybyły oddziały: rosyjski (15.000 żołnierzy), angielski (7.000) i francuski (15.000). W ciągu sierpnia i września wyładowało 19.000 wojska niemieckiego u ujścia rzeki Peiho, a w tym czasie także eskadra austro-węgierska została wzmocniona i uzupełniona. Flota mocarstw sprzymierzonych, zgromadzona u brzegów chińskich, wynosiła nie mniej, jak 160 okrętów wojennych i 30 łodzi torpedowych: potężna armada! — Ekspedycya do Pekinu rozpoczęła się niefortuną wyprawą admirała Seymura w czasie od 10 do 16 czerwca. W d. 17 czerwca zdobyto forty Taku, poezem d. 5 sierpnia trwały walki w okolicy Tientsinu, a w d. 14 sierpnia dokonana została odsiecz oblężonych w Pekinie przez boksersów posłów europejskich i w ogóle cudzoziemców. Przez to właściwie cel ekspedycyi został osiągnięty, a to jeszcze na długo przed przybyciem hr. Waldersee, który stanął w Taku (w d. 27 października z. r.), potem w Tientsinie, a następnie w Pekinie, ze względów strategicznych i bezpieczeństwa wojsk sprzymierzonych, urządził wyprawę i walki o forty Peitangu, Lutai, Szanhaikwan, Tsingvando, Paoting i t. d. Jeszcze w kwietniu b. r. hr. Waldersee widział się zmuszony, dla rozprószania wojsk generała Liu i wyparcia ich z prowincyi Czili, zorganizować niemiecko-francuską ekspedycyę do granic Szansi koło Changting i Huolu, po wielki mur chiński. — Wojska sprzymierzone, choć przychodziło i pomiędzy nimi, zwłaszcza między Anglikami a Rosyanami do zatargów, spełniły chlubnie swe zadanie. W czerwcu hr. Waldersee wyruszył ze znaczną częścią wojsk niemieckich w drogę powrotną, a obecnie po dwumiesięcznej podróży zawita wkrótce do kraju.

Także i polityczny koncert mocarstw chwilami macony drobniejszymi nieporozumieniami, a przez pewien czas, jak się zdawało, poważnie zagrożony separatystyczną akcyą Rossy w Mandzuryi i pobudzonym przez to apetytem Anglików, ostatecznie utrzymał się do końca i spełnił swe zadanie. Według ostatnich bowiem doniesień, powiodło się przedstawicielom mocarstw w Chinach pokonać szczęśliwie także „martwy punkt“ w rokowania pokojowych, nad którym dyplomaci zarówno chińscy jak i mocarstw sprzymierzonych lamali sobie od długich miesięcy głowy, a mianowicie uregulować kwestyę spłaty przez Chiny kontrybucyi wojennej. Mianowicie Chiny zapłacą 450 milionów taelów kontrybucyi z pewnych źródeł dochodów państwowych, a to w ten sposób, że do r. 1940 będą Chiny zupełnie wolne od długów zagranicznych. Tak nadzwyczaj pomyślny dla Chin rezultat rokowań — rozruchów, pozwalający im w stosunkowo krótkim czasie uporządkować swe stosunki finansowe, na co nie może się zdobyć wiele innych państw nieraz mimo zupełnego spokoju i chociaż kraje ich wolne były od najazdu obcych, pójdzie w parze z przeobrażeniem się państwa bogdychana w duchu pojęć europejskich, jak tego dowodzi zastąpienie mitycznego czung-li-jamenu ministerstwem spraw zagranicznych, zorganizowanem według zasad nowożytnych.

Mocarstwa uwolnione od sprawy chińskiej, będą mogły zwrócić uwagę swą tem bardziej na bliższe sprawy, bardziej je obchodzące, a w szczególności Anglii, która na dalekim Wschodzie, w Chinach, uroniła w ciągu ubiegłego roku nie mało z dawnej potęgi i wpływu, będzie się starała zempredzej stłumić opór Boerów, narażający jej powagę na jeszcze większy szwank i niebezpieczeństwo.

Jak już doniosła pokrótce depecha i jak to wyżej wspomniano, rozkaz dzienny admirałicy austro-węgierskiej z dnia 26 lipca zawiera następujące ogłoszenie komendanta marynarki, admirała bar. Spauna:

„Z radością i dumą podaję do publicznej wiadomości słowa Najjaśniejszego i Najlaskawszego uznania, która Jego Cesarska

Mość raczył wystosować do komendanta eskadry w Azji wschodniej:

„Cesarz i Król do, kontradmirała hr. Montecuccoli, komendanta eskadry w Azji wschodniej.

Z okazji powrotu Moich okrętów „Cesarzowa Elżbieta“ i „Zenta“ na wody ojezyste, czuje się spowodowanym z radością, wyrazić Panu, komendantom okrętów i sztabom oraz załodze Mojej eskadry w Azji wschodniej Moje najgorętsze podziękowanie za pełne poświęcenia i uwieńczone sukcesem usługi, oddane w trudnych i uwyjątkowanych stosunkach, oraz serdeczne życzenie szczęśliwego powrotu.

Franciszek Józef“.

Słowa Najjaśniejszego Pana znajdują radosny oddźwięk w całej marynarce oraz w Armii, jako zaszczytne uznanie za świetne usługi, oddane w trudnych a różnorodnych warunkach, oraz wśród okoliczności, których szczęśliwe pokonanie samo przez się tworzy już trwały tytuł do chluby dla c. i k. marynarki.

Z eskadry austro-węgierskiej powracają obecnie okręty: „Cesarzowa Elżbieta“ i „Zenta“ z komendantem eskadry hr. Montecuccolim, podczas gdy oba inne okręty: „Cesarzowa i Królowa Marya Teresa“, tudzież „Aspern“, pozostają dalej na wodach Azji wschodniej.

Polacy na obczyźnie.

Wybory ściślejsze w westfalskim okręgu Mülheim-Duisburg-Ruhrort odbędą się w sobotę dnia 3 sierpnia. W ubiegłą niedzielę w południe zebrały się w Laar, komitety powiatowe wyżej wymienionych trzech powiatów, aby powziąć uchwałę, co czynić mają Polacy przy ściślejszych wyborach. Kilku mowców przemawiało za tem, aby bez wszystkich głosować na kandydata centrum, inni nie byli także temu przeciwni pod warunkiem jednakże, że centrowcy o poparcie się zgłoszą do komitetu polskiego. Gdy przyszło do głosowania, oświadczyło się 10 członków komitetów za wstrzymaniem się, a 2 za głosowaniem z centrum.

HAJOTA.

UŚMIECH LOSU.

OBRAZEK SEPJA.

(Dokończenie).

Jutro całe miasteczko będzie już wiedziało o wygranej od telegrafisty, który przyjął depechę i przyjdzie mu wieszować z prośbą o sędzią gminnym na czele; odproszą go na karetkę z honorami wybrańcowi pokazywały jak osobliwsze zwierzę; ile oczu było spojrzeń zazdrosnych w nim utonie.

A on — będzie musiał dziękować, ścisnąć rękę, opowiadać, potakiwać swemu szczęściu, aby go nie wzięto za waryata. A potem... Warszawa!

Ten bankier witający go z miną tryumfującego dobroczyńcy... te układy... te formalności!

Zdejmuje go takie obrzydzenie, jak gdyby go miano zanurzyć w cuchnącą, lepka miazgę. Noc się skończy; bezpieczeństwo zamkniętych na klucz drzwi i pozastłanianych okien ustąpi, a wtedy...

I po raz trzeci w tym krótkim przeciągu czasu wszystkie jego władze zogniskowują się w jednej szalonej... nieprzypartej chęci

ucieczki. Która godzina? Druga! Jeszcze daleko do świtu, jeszcze ma czas...

Poprzednio nie wiedział przed czym chciał uciekać; teraz wie! Poprzednio nie wiedział gdzieby uciekał, teraz...

Tu myśl opuszcza go zupełnie. Pod czaszką tworzy mu się dziwna próżnia, jakby okno otwarte raptem na coś, co niema żadnych granic i żadnych kształtów... Jest z nim jak gdyby spał i dręczyły go sny męczące i jak gdyby w tych snach nastąpiła przerwa, czarna, bezdena jama zapomnienia, w którą zapadł. Gdyby tak zostać — na zawsze!

Siedzi nieruchomy, oczami tylko wodząc po ścianach i sprzętach. Widok znajomych przedmiotów kojarzy się w nim w jakiś automatyczny sposób z ich nazwami. W tym zupełnym zaniku myślenia odczuwa dziwną potrzebę wymawiania tych dźwięków. Patrzy na szafę i powtarza machinalnie:

— Szafa! Szafa!

W ten sposób przepowiada sobie wszystko po kolei; wreszcie wzrok jego zatrzymuje się na potężnym haku przy drzwiach alkierzyka sterczącym. Ten hak go zastanawia... Nie może go nazwać i — zaczyna znowu myśleć. Próżnia pod czaszką zapełnia się pytaniami:

Co to jest? Do czego to służy?

Każda najdrobniejsza rzecz znajdująca się tutaj ma swoje przeznaczenie — a to?

Zwolna przypomina sobie, że gdy się tu wprowadzał, ten kawałek żelaza już tkwił w ścianie, tak samo wysoko i że z tego powodu nie na nim nie było można zawieszzać, i że raz chciał go nawet wyjąć i umieścić niżej, ale nie mógł... za mocno był wbity.

Pamięta, jak Wojciechowa twierdziła przy tej sposobności, że nieprzymierzając czło-

wiek obwieścił by się na nim, a on by jeszcze nie drgnął.

Aha!... tak. Więc to służy do wieszania... Ale że za wysoko... hak mocno wbity, a Wojciechowa mówiła, że człowiek...

Co mu jest?... Co się z nim dzieje? Co to w nim powstaje?

Jak mu straszno, jak mu dziwnie straszno!...

Coś chwytła go za włosy i podnosi je w górę; tysiące mrówek przebiega mu po grzbiecie aż do mózgu... Trzęsie się cały jak liść, a jednocześnie jest mu gorąco.

Chyba już teraz naprawdę ma gorączkę i majaczy.

Bo oto... ten hak!

Wyraźnie zdaje się kiwać na niego; rzekłby kto: ciemny, zakrzywiony palec jakiejś niewidzialnej istoty, która go wzywa: „pójdz“.

Żeby taka siła pokusy istnieć mogła — nie miał pojęcia. Coś w nim zmartwychwstało i coś zamiera jednocześnie pod tą siłą. Zmartwychwstaje wola, zamiera instynkt samozachowawczy, zgroza zbrodni, obawa zaświatowego sądu, straszliwa, trwożna nieświadomość tego co — potem. — Wszystko to znika; zostaje tylko ta — nie pokusa już, bo z pokusą się walczą, a jemu nawet możliwość oporu na myśl nie przychodzi, lecz konieczność, fatalna, nieunikniona konieczność, która kilka minut wstecz była od niego dalszą niż księżyc i gwiazdy, a teraz drga w nim każdą fibrą, ogarnia go jak pożar...

Pan Mieczyniec wstaje, z bejcowanej szafy dobywa czyste prześcieradło i zaczyna drzeć je na pasy. Jest zupełnie spokojny; nawet mu się ręce nie trzęsą... Skręca silnie

płótno i zadzierzguje ruchomą pętlę. Następnie przystawia krzesło do ściany i ma coś do czynienia z hakiem.

Może próbuje czy istotnie tak mocno wbito?

Po chwili jest znów na środku pokoju i rozgląda się po nim swemi błyszczącymi oczyma; temi dziwnymi oczyma, przez które patrzy świadomość ostatniego spojrzenia. Nie żał mu tego kąta, bo nie żałuje niczego; ale gdyby to była żywa istota, powiedziałaby jej: — Bóg ci zapłać; tyś jedna była dla mnie dobra.

Teraz pan Mieczyniec gasi lampę. Omakem znajduje przystawione do ściany krzesło... mija parę sekund i w ciemnościach odzywa się głos jego, stłumiony, lecz wyraźny, powtarzający zwolna i uroczyście:

— Boże bądź miłościw mnie grzesznemu! Boże bądź miłościw mnie grzesznemu!

Słychać stuk padającego na podłogę krzesła... jakiejś szamotaniny się krótkie... jakiegoś charkotu zdławionego i wszystko milknie.

W tej samej chwili od gościńca, od pół nadbiega silny podmuch wiatru; uderza przeciągle w szczytowe okno i unosi zlekka rolękę, jak gdyby wpuszczając do wewnątrz jakąś obecność.

Nazajutrz miasteczko jest jako wyrojony na wiosnę ul.

Kumoszki latają od domu do domu. Niektóre nie gotują wcale obiada. Posłaniec, który przyniósł panu Mieczyniowi depechę, staje się najpopularniejszą osobistością. Ale kwiat tego publicznego zainteresowania zbyt obficie poczęstunkami raczony więdnie szybko, a on

Po południu odbyło się w Bochum zebranie komitetu głównego, który 11 głosami przeciw jednemu uchwalił, aby od głosowania się wstrzymać i wydał odezwę, w której powiedziano między innymi:

„Centrowcy swoim bezwzględnie w obec nas postępowaniem nie zasłużyli na nasze poparcie a zresztą wcale nas o poparcie nie prosili, co dowodzi, że nas znać nie chcą i pomocy naszej nie pragną. Kto nas nie zna, tego i my znać nie chcemy i nie będziemy się dla niego narażali w dniu wyborów.

Z tego powodu wzywamy wszystkich wyborców Polaków, aby się w dniu wyborów ściślejszych wstrzymali od głosowania i wcale nie szli na wybory. Wymaga tego godność nasza jako Polaków i jako ludzi pracy. Szanujmy się sami, a inni nie będą nas lekceważyli“.

Uchwała co do wstrzymania się od głosowania powoduje *Dziennik Poznański* do następującej uwagi:

„Jakkolwiek rozumiemy pobudki, które kierowały się tamtejsze polskie komitety, zalecając wyborcom polskim wstrzymanie się od głosowania w sobotnich wyborach ściślejszych, to przecież nie wahamy się wypowiedzieć, że tę decyzję uważamy za błąd taktyczny i polityczny, który dla prasy hakatystycznej będzie znakomitym środkiem agitacyjnym, używanym do zupełnego odciągnięcia niemieckich katolików i centrum od Polaków i do urobienia ich w duchu dla nas nieprzyjaznym“.

Wiece w sprawie przygotowania dzieci do pierwszych sakramentów św. w języku polskim odbył się w Berlinie. Wiece, na który przybyło około trzysta osób, zagał przez komitetu pan Berkan, który w przemówieniu swoim wykazywał, że dzieci polskie powinny być przygotowane przez księży do spowiedzi po polsku. Należy koniecznie stawiać żądania takie duchownym, zajmującym się udzielaniem dzieciom nauki i nie ustawać, mimo oporu z strony nieżyczliwie usposobionych księży, póki słusne żądania Polaków nie zostaną uwzględnione. Obok tego powinni Polacy także sami, o ile możliwości, zlewać zapobiegając i dzieci w domu po polsku uczyć. Nie można bowiem żądać, aby księża dopiero uczyli je po polsku mówić i czytać.

Te same mniej więcej myśli wypowiedział następująca mowa pan Janiszewski. Kładł nacisk na to, że Kościół nie jest instytucją germanizatorską i nie powinien dla tego nadużywać nauki religii dla pozbawienia dzieci polskich ich narodowości. Księża, którzy tak postępują, ułóżą obowiązkowi swego powołania.

Z obecnych na wiecu pań zabrała głos także pani Molska i wskazywała, iż przewrotnie działają ci, którzy polskie dzieci przygotowują do spowiedzi po niemiecku. Dzieci takie nie są później ani Polakami ani Niemcami.

W najbliższą niedzielę, dnia 4 b. m., odbędzie się wielki wiec polski w Bochum.

Z prasy rosyjskiej.

Warszawski korespondent gazety *Nov. Wremienia* poświęca ostatnią swoją korespondencję sprawie szpitalnictwa warszawskiego, które, zdaniem jego, nie stoi na wysokości za-

— sam już w południe jest tak pijany, że żona dawczy mu w kark, wypcha go do komory, aby się wyspał.

„Stały korespondent“ z gubernialnego miasta zjeżdża osobiście zacerpnąć u źródła szczegółów sensoryjnego wypadku.

W ogóle miasteczko wyprzedzi się nim. Teraz, ilekroć ktoś podróżujący ekspozycja, a więc osobistość godna wyróżnienia, czeka na przepręg koni, pan ekspedytor wychodzi do niego i po wstępnej uwadze o pogodzie, pyta z miną człowieka, który mógłby okazać się dumnym, ale nie chce:

— Pan dobrodzieju wie, co się tu u nas niedawno zdarzyło?

Wojciechowa jest niepoieczona. Nigdy jeszcze w swej długiej praktyce śmierci nie miała do czynienia z samobójstwem i różne ją opadają wątpliwości. Nikt jej nie broni „staków“ ani pościeli, ale Wojciechowa nie wie, czy taka spuścizna nie jest potępiąca i czy jej nie przyniesie nieszczęścia. Wreszcie ryzykuje.

Siostry pana Mieczynica mają większe trudności z bankierem, który wzbrania się wypłacić im wygrane. Podobno skończy się na procesie i żądę ta panie z wielkiem rozgoryczeniem odzywają się o bracie.

O samobójczym grobie pana Mieczynica nie pamięta nikt prócz proboszcza, który też odprawia często Msze za jego duszę. Trzeba mieć nadzieję, że modły tego zacnego człowieka będą wysłuchane.

K O N I A C.

dania. Notując świeży fakt przeniesienia szpitala „Dzieciątka Jezus“ do nowej siedziby, korespondent przechodzi do kwestii szpitala dla obłąkanych w Tworkach i pisze między innymi: „Przed laty, ówczesny kurator tego szpitala senator E. F. Turau, poruszył myśl pobudowania w Tworkach cerkwi prawosławnej. Sprawa zaczęła się posuwać naprzód, ale mianowany przy ks. Imeretynskim nowy kurator szpitala, jeden z przedstawicieli rodziny Tyszkiewiczów, powstrzymał wykonanie. Hr. Tyszkiewicz uznał, że widok cerkwi prawosławnej może rozdrażniać chorych i zdecydował, że jeśli cerkiew może być pobudowana, to jedynie poza obrębem zakładów. — Obecnie na kwestję tę zwrócił uwagę arcybiskup chełmsko-warszawski, Hieronim, który stara się u generała-gubernatora warszawskiego Czartkiewa o budowę w Tworkach cerkwi prawosławnej w miejscu odpowiednim“.

Organ znanego szowinisty rosyjskiego Gringmutha, *Mosk. Wied.*, teraz dopiero wypowiada swe zdanie z powodu zaburzeń niwersyteckich i ustawy z r. 1884 i tak pisze:

„Nie w ustawie Uniwersytetów, nie w trudnościach klasyceyzmu, nie w brakach naukowych należy szukać przyczyny ostatnich zaburzeń; przyczyna ta leży poza obrębem świata naukowego.

Gniazdo ostatnich zaburzeń i buntu, niewątpliwie znajduje się w Kijowie, w tem niegdysz świętem, starożytnym mieście rosyjskim. W Kijowie bowiem właśnie, w okolicy obcych im świątyni narodowych, awili sobie gniazdo buntownicy, socjaliści i anarchiści polscy i kosmopolityzm żydowski, o czem od lat trzech świadczy rozkaz general-gubernatora kijowskiego, skierowane ku nkróceniu rozruchów. Znalazszy początek w Uniwersytecie kijowskim, podniecane przez wrogów Rosji rozruchy studentekie, jak pożar, przechodziły i na drugie Uniwersytety rosyjskie, przy czem najpodatniejszym gruntem dla nich była liczna klasa ubogich studentów, żyjących nie nanką, lecz zdobywaniem sobie chleba powszedniego.

Pytanie, w jaki sposób na przyszłość uchronić nasze Uniwersytety od zgnębego wpływu kijowskiego buntu? Oczywiście, że należy usunąć tam, na miejscu. Prócz tego, w ogóle należy przedsięwziąć środki, aby nasze Uniwersytety raz na zawsze uwolniły się od obcego nauki i rozwścieczonego tłumy proletariatu“.

W końcu wypowiada Gringmuth następującą denuncjację:

„O polskim zabarwieniu rozruchów można wywnioskować również z polskiego pochodzenia zabójcy ministra Bogolepowa i człowieka, który dokonał zamachu na życie radcy tajnego Pobiedonoscewa“.

Przytoczywszy powyższe wyjątki *Juznoje Obozr.* dodaje:

„Nie wiemy, o ile prawdziwe są informacje *Mosk. Wied.* o osobach Karpowicza i Łagowskiego, którzy przecież są prawosławnymi od urodzenia; sądzimy jednak, że, rezygnując według metody *Mosk. Wied.* można przyjąć do takiego wniosku:

„Nazwisko redaktora *Mosk. Wiedom.* Gringmutha, jest nierosyjskie. Gringmuth o czywiście pochodzenia niemieckiego. Niemcy jak twierdzą *Mosk. Wied.* zawsze usiłowali szkodzić Rosji, dlatego też Gringmuth usiłuje robić to samo. Z niemieckiego pochodzenia Gringmutha można wyciągnąć wniosek o niemieckim zabarwieniu jego pochodzenia przeciwko ubogim studentom rosyjskim i Uniwersytetowi kijowskiemu“.

W południowej Afryce.

Na sposób prowadzenia walki w południowej Afryce, rzucają światło dwa opowiadania. Jedno z nich, to opowiadanie pewnego oficera niemieckiego, który w liście piśmym z Afryki południowej do rodziców, opisuje, jak to się dzieje, że Boerowie są zawsze tak doskonale poinformowani o każdym ruchu Anglików. Oto — pisze on — Boerowie mają talent organizowania rodzaju poczty polowej, za pomocą której łączą się ze sobą wszystkie ich działania wojenne, i sprawiają, że pojedynczy dowódcy oddziałów są w ciągłym porozumieniu i działają ze zdumiewającą zgodnością planów. Dewet wie dokładnie gdzie jest Delarey, i co zamierza zrobić, a obydwa znowu w porozumieniu z Bothą i jego licznymi dowódcami działają według jednego planu. Wprawdzie Angliki obsadzili główne miejscowości i drogi żelazne, ale ogromne przestrzenie Transvaalu i Oranii są w ręku Boerów, którzy po nich nieustannie krążą. Urządźli oni sekretny łańcuch stacy i poczty, łączących ze sobą wszystkie oddziały. Na stacjach tych, ukrywanych starannie, ehowane są zapasy żywności, paszy, amunicji, odzieży, doskonałych koni, słowem wszystko, co Boerom potrzebne. Przy każdym oddziale, bez względu czy jest większy czy mniejszy, znajduje się zawsze pewna liczba konnych wywiadowców. Oficer niemiecki nazywa ich *Intelligenzreiter*. Ci nigdy nie idą w ogień;

jedynym ich zadaniem jest patrzeć, obserwować i donosić. O każdym poruszeniu, zmianie kierunku kolumny angielskiej, dają natychmiast znać do najbliższej stacy, a ta znowu podaje tę wiadomość dalej przez konnych posłańców, pędzących jak wiatr. Tem się tłumaczy, jakim sposobem Boerowie tak dobrze kombinują swoje ruchy, Anglików podchodzą niespodziewanie lub w zasadzki wprowadzają. Dzięki tej taktyce Boerowie transwaalscy działają zgodnie z Boerami w kolonii Przylądka. Jedni wpadają na terytorium, zajęte przez Anglików, którzy ich gonią znacznymi siłami. Tymczasem zaś z matematyczną punktualnością zjawiają się w opuszczonej tym sposobem miejscowości Botha i Delarey. Albo też naodwrot, oddziały z północy ściągają ku sobie Anglików, a przez ten czas Boerowie południowi nadbiegają, rekrutują ludzi, zaopatrują się w konie, żywność i amunicję.

Tyle oficer niemiecki. Niedawno zaś redakcję jednego z pism paryskich odwiedził pewien farmer boerski, nazwiskiem Duplisis, który ujęty przez Anglików w czasie wojny południowo-afrykańskiej zbiegł z niewoli. Był on właścicielem dużej farmy w Modderfontein, odległej o 32 mil angielskich od Johannesburga; posiadłość tę spalili mu żołnierze lorda Kitchenera. Duplisis brał czynny udział w licznych potyczkach nad rzeką Tugelą w oddziałach Deweta. Młodzieniec to jeszcze w kwiecie lat, lecz obecnie niesłychanie wyczerpany na siłach skutkiem długiej i ciężkiej niewoli w obozie angielskim.

Pomijamy już tego rodzaju twierdzenia Boera, jak to, że Angliki, wyczerpani już ostatki sił i niema najmniejszej wątpliwości, że utracą kolonię Przylądka; twierdzenie to bodaj czy nie zbyt optymistyczne ze stanowiska boerskiego a dyktowane jedynie gorącym pragnieniem. Ciekawszem jest twierdzenie jego, że armie angielską byłiby Boerowie dawno już wyparli nad morze, gdyby nie zdrada Jouberta (?), który przewlekał straszliwie kampanię i przeszkodził wzięciu Lady-smith zaraz w początkach wojny, ułatwiając Anglikom sprowadzenie na czas posiłków. Zdaniem Duplisisa, prezydent Krüger także już obecnie nabrał przekonania o zdradzie Jouberta (?). Joubert marzył o naczelną władzę nad Afryką południową, jako kolonię angielską. Znalazłszy przy nim czek bankowy angielski, opiekujący na 60.000 funt. szt. Współrodacy jego otruli go w Bloemfontein, nie chcąc dopuścić do skandalu, gdyby jego zdrada wcześniej była wyszła na jaw. Zdaniem Duplisisa, Boerowie rozporządzają jeszcze siłą 24.000 ludzi, dobrze zaopatrzonych w amunicję, żywność zaś dostarczają im obficie niestrudzone furgony angielskie.

Boerowie zjawiają się zawsze w stosowną porę tam, gdzie tylko Angliki w zbyt małej liczbie się zatrzymują, by zgromadzić zapasy żywności lub furazhu. Nie osiągnięci ich zaś nigdy oręż angielski, ilekroć nieprzyjacieli rozpocznie pościg w nadto poważnej sile. Ani jeden pociąg nie kursuje już na przestrzeni pomiędzy Przylądkiem a Pretoryą lub Johannesburgiem (?). Jeżeli natomiast Boerowie nie wtargnęli dotychczas do portu Elzbiety, ani w kraj Przylądka, to zatrzymała ich raczej obawa zarazy, niż trwoga przed wrogiem. — Angliki ukrywają starannie każdy szczegół, któryby w oczach Europy mógł ich przedstawić w mniej pomyślnym świetle. I tak naprzykład Duplisis opowiada, że był świadkiem następującego zdarzenia, o którym echo nie przedostało się dotychczas, dzięki cenzurze angielskiej, do łamów europejskiej prasy.

W dniu 2 stycznia r. b. znajdowaliśmy się, mówi Duplisis, w rekonesansie w liczbie 300 ludzi na drodze pomiędzy zatoką Delagoa a Pretoryą. Dowodził nami Ben Viljoen. Wśród marszu napotkaliśmy gromadę Kafrow, może w liczbie sześćdziesięciu, uzbrojonych w strzelby. Niebawem otoczyliśmy ich i wycieli w pierś (!) prócz jednego, który nam wyznał, że wraz z towarzyszymi swoimi pełnił służbę w przednich strażach angielskiego oddziału. Mieli oni nakazane, gdy stwierdzili, że teren jest wolny, zapalać wielkie ognie, poczem Angliki bezpiecznie posuwali się naprzód. Natychmiast rozpaliliśmy wielkie ognisko, ukryliśmy się w zasadzce, gdzie 300 strzelb naszych przedko załatwiło się z liczniejszym znacznie oddziałem angielskim. Viljoen nie darował życia żadnemu z nich, (!) jak bowiem twierdził, nieprzyjacieli, postępując się murzynami, sam pogwałcił prawo wojenne.

Więcej niż 12.000 Anglików, wziętych w niewolę do Boerów, otrzymało pamiątkę niewoli tej w kształcie sztandaru Transvaalu, wypalonego na prawym policku Haniebego piętua tego oszczędzono jedynie generałom Frenchowi i Bullerowi, z których pierwszy pojmany został w Balbertonie, drugi w Lindenburgu. Duplisis spodziewa się, że ostry klimat wobec pory deszczowej, która rozpoczęła się obecnie w Transvaalu, przyczyni się do ukoronowania dzieła ogólnej porażki Anglików. (?) — Że opowiadanie Boera nie zupełnie zgodne jest z prawdą, dowodem tego choćby oficjalne oświadczenie rządu angielskiego, który stanowczo zaprzeczył, jakoby generał French kiedykolwiek dostał się być do niewoli.

Administracja wojskowa w Anglii sprząta się teraz z surowymi zarzutami. Biorąc średniego powodu do tego nastąpiło zajęcie, które wykazało, że wielu angielskich żołnierzy, walczących w Afryce przeciw Boerom, nie dostaje na czas żołdu. Skarga nadeszła do Londynu drogą telegraficzną wprost pod adresem króla Edwarda VII od pewnej liczby tych yeomanów, którzy mają powrócić do kraju, by za „waleczność i zasługi“ odebrać nagrodę w formie honorowych odznak. Depesza brzmi w głównej treści tak: „Nakazano nam stawić się przed W. Królewską Mością po pamiątkowe medale. Jesteśmy W. Królewskiej Mości wierni do ostatka, lecz zniewoleni jesteśmy oświadczyć, że nie możemy paradować publicznie dla naszego medalu i butelki szampana w chwili, gdy winy nędznych rządów ministra wojny nie pobieramy żołdu, a żony i dzieci nasze cierpią nędzę. Wiemy, że za ten list czeka nas sąd wojenny, ale zmusił nas do podniesienia głosu skandaliczny sposób, w jaki nas ministerstwo wojny traktuje“.

Prócz tego pisma londyńskie zaczynają wątpić o wiarygodności doniesień, według których wojsko angielskie miało pochwylić kompromitującą rząd orański korespondencję sekretarza republiki orańskiej z jej prezydentem Steinem. Bawiąca od kilka tygodni w Scheveningen żona tegoż sekretarza nazywa całą relację o napaści na Reitz, a zwłaszcza o istnieniu listów, któreby rząd orański kompromitowały w podany przez źródła angielskie sposób, płodem bardzo bujnej fantazy. Mąż jej nigdy by nie pisał o rządzie orańskim w tonie ubliżającym i nie byłby też zdolny ułamać położenia swego narodu w kolonach rozpaczliwych... Nadto dzienniki angielskie podają także w wątpliwość całą relację o ucieczce Steina, zwracając uwagę, że opowieść o nagłej napaści na „pogrążonych w głębokim śnie członków orańskiego rządu“ — o przygodzie Steina, który miał ledwie tyle czasu, że z łoża się zerwał i w łapciach na koniu z miasta wypadł, — oraz o żołnierzu, który do Steina chciał dać ognia, ale nie mógł, bo mu karabin nie wypalił, że wszystko to brzmi bardzo fantastycznie.

Powątpiewania te, wyrażone przez dziennik *Daily Mail* i w ogóle krytyka administracji wojskowej przez ten dziennik bezwzględnie wykonywana, spowodowała ministra wojny Brodrieka do wystąpienia przeciw dziennikom, mianowicie minister zarządził, aby dziennikom nie posyłało urzędowych sprawozdań o wypadkach w południowej Afryce. Swoją drogą *Daily Mail* wydstaje jej i ogłasza dalej, ale sprawę tę poruszono na jednym z ostatnich posiedzeń Izby gmin i nie uszczędniono ministrowi ostrych zarzutów.

KRONIKA

Lwów, 2 sierpnia.

— **JE. P. Namiestnik** Leon hr. Pinibski powrócił wczoraj wieczorem do Lwowa.

— **Radca Dworu** p. Gustaw Manthner, szef biura prezydyjalnego w. c. k. Namiestnictwie, powrócił z urlopu.

— **Subwencya na podróż naukową.** Ministerstwo rolnictwa i Wydział krajowy udzieliły p. Stanisławowi Szarkowi, kierownikowi szkoły ludowej i zakładu sadowniczego w Dąbiu pod Krakowem subwencji na podróż naukową celem dokładnego poznania uprawy jarzyn i pielęgnowania drzew owocowych a przedewszystkiem celem zwiedzenia zakładów pomologicznych w Czechach i Pradze.

— **Zasiłki dla internatów.** Z uchwalonego przez Sejm rzycałtu dla internatów, rozdzielił Wydział krajowy zasiłki w następujący sposób: Internatom męskim w Tarnowie, Tarnopolu, Lwowie (II internat) po 2000 K., w Zaleszczykach 4000 K., w Krakowie 5000 K., w Sokalu 8000 K., w Samborze 15.000 K., a internatowi żeńskiemu w Krakowie 2000 K.

— **W sprawie „Morskiego Oka“.** Wobec mylnych notatek podawanych w dziennikach w sprawie „Morskiego Oka“, należy stwierdzić, że w lipcu 1900 r. na miejsce p. Vertesego, który z powodu słabości zrezygnował, węgierski rząd zamianował arbitrem ze swej strony dla sądu polubownego w sprawie „Morskiego Oka“ p. Kolomana Lechotzkiego, prezydenta król. kurii sądowej w Preszburgu.

— **Przy wczorajszym losowaniu obligacji 4% pożyczki 10-milionowej m. Lwowa, wylosowano następujące obligacje:** Ser. A nr. 692, 844; ser. B nr. 323, 648, 626; ser. C nr. 1859, 2255, 56, 1506, 1775, 799, 2977, 3330, 2949, 1350, 1664, 1838, 3415; ser. D nr. 2165, 3930, 450, 3423, 2738, 3774, 3, 2423, 2056, 571, 3454, 896, 1543, 160.

Wypłata wylosowanych obligacji nastąpi od 1 listopada b. r.

— **Towarzystwo zawodowych ogrodników we Lwowie** mając na względzie podniesienie i rozwój ogrodnictwa w Galicyi, urządza w czasie od 2 do 8 października b. r.

przy I. Ogólnej państwowej Wystawie płodów ogrodniczych w Wiedniu, która odbędzie się z okazji 25-letniego jubileuszu istnienia Towarzystwa ogrodniczego w Hietzing, pod protektorem Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, osobny dział płodów ogrodniczych Galicji.

Zadaniem tej wystawy będzie przedstawić w stolicy Państwa plody naszego ogrodnictwa, a w szczególności sadownictwa, a to nietylko aby pokazać, że ogrodnicy galicyjscy mogą stać do konkurencji z zakładami zakrajowymi ale i dla nawiązania stosunków handlowych, dla łatwiejszego zbytu naszych produktów.

Wydział Towarzystwa wzywa więc wszystkich, którym rozwój ogrodnictwa krajowego leży na sercy, by zechcieli zgłosić udział swój w tej wystawie o ile możności jak najwcześniej, w każdym razie przed 10 sierpnia.

Wydział Towarzystwa udziela na żądanie wszelkich wyjaśnień odwrotną pocztą.

— **Pod adresem magistratu.** Od jednego z mieszkańców ulicy Matejki otrzymujemy pismo z prośbą o zwrócenie uwagi magistratu na nieporządku, jakie na tej ulicy od dłuższego czasu panują. Mieszkaniec ten żali się mianowicie na to, że wspomniana ulica bywa rzadko skrapiana wodą w czasie obecnych upałów, tak, że z powodu tumanów kurzu nawet okna otworzyć nie można.

— **Dyamentowy jubileusz kapłaństwa.** W Wołkowie, pow. lwowskiego, obchodził onegdaj 60-letni jubileusz kapłaństwa tamtejszy proboszcz rz. kat. ks. Franciszek Iwanicki.

— **Komisja egzaminacyjna dla nauczycieli szkół ludowych** pospolitych w Samborze podaje do wiadomości, że egzamin kwalifikacyjny w terminie wrześniowym rozpocznie się 16 września b. r. Podania zaopatrzone w przepisane dokumenta należy wnieść za pośrednictwem Rad szkolnych okręgowych najpóźniej do 5 września b. r.

— **Lwowskie Tow. ratunkowe** udzieliło w miesiącu lipcu pomocy w 313 wypadkach, a mianowicie: w dzień w 206, w nocy zaś w 107 wypadkach.

Od założenia Towarzystwa (w styczniu r. 1893) udzielono ogółem pomocy w 24360 wypadkach. Służbę pełniło 11 lekarzy i 3 służących sanitarnych.

Członków wspierających liczy Towarzystwo 800.

— **Wycieczkę z tańcami** urządza w sobotę, 3 b. m., do Lesienic (browar Grund) tutejsze Kasyno urzędnicze.

— **Z domu rodzicielskiego** zbiegła onegdaj 17-letnia Marya Sekuła. Zbiegła jest szczupłą blondynką, wysokiego wzrostu, na twarzy ma ślady przebytej ospy.

— **Zagadkowa zbrodnia.** W krzakach przy rogacie stryjskiej, znaleziono wczoraj 80-letnią staruszkę, niewiadomego pochodzenia i nazwiska, zupełnie nagą i z rozbitą głową. Starca ratunkowa, która wezwana telefonem, opatrzyła ranę, skontaktowała urządkówkę u chorej i po opatrzeniu odstawiła ją do szpitala. Prawdopodobnie staruszka wracając skądś do domu, może na wieś, napadnięta została przez bandę drabów i obdarła do naga.

— **Samobójstwo studenta.** Wczoraj wieczorem zjechał do hotelu Paryskiego przy ul. Rzeźniczej młody mężczyzna, słuszny, brunet, który zajął pokój, polecając się zbudzić kelnerowi dziś rano. Gdy jednak na dobijanie się kelnera nieznajomy dzisiaj gość wcale nie odpowiadał, nasaunęło się przypuszczenie nieszczęśliwego wypadku. Otworzono przeto drzwi w obec organów władzy i skonstatowano, że nieznajomy, który wedle znalezionych dokumentów nazywa się Ferencz Schuster, słuchacz filozofii z Budapesztu, lat około 24, pozbawił się życia wystrzałem z rewolweru, skierowanym w prawą skroń. Zwłoki zastano w siedzącej pozycji przy łóżku. Powód samobójstwa niewiadomy.

— **Sprzeniewierzenie.** Siedemnastoletni parobek, Jan Andruszczyszyn, otrzymawszy wczoraj od trafikanta Teodora Steblańskiego z ulicy Kochanowskiego koszyk z 80 koron celem kupna tytoniu, pozostawił próżny koszyk w magazynie tytoniowym, a sam wyjechał na świeże powietrze w niewiadomym kierunku.

— **Złożono w policyi srebrny damski zegarek z łańcuszkiem,** znalezione na Wałach Hetmańskich i pulares z sznurkiem korali, znalezione w ogrodzie miejskim.

— **Usiłowane samobójstwo.** Przechodzący wczoraj wieczorem ul. Zamkową dwaj mężczyźni zobaczyli nagle na drzewie wiszącą kobietę, dającą jeszcze słabe znaki życia. Szybko więc pospieszili z ratunkiem i odciaływszy wiszącą, zdołali przyprowadzić ją do przytomności, poezem odstawiono desperatkę do policyi. — W pierwszej chwili niedoświadczony samobójczyni nie chciała dać co do swej osoby żadnych wyjaśnień, poznano jednak w niej następnie wieloletnią włóczęgę i dziewczynę lekkich obyczajów Salomeę Bartyzel, lat 32 liczącą, którą jako chorą oddano do szpitala powszechnego.

— **Ostrzeżenie.** Niektóre domy bankowe w Amsterdamie, jak „Holenderski Bank kredytowy“ Jana Leideke i „Międzynarodowy Bank wymiany“ A. Steenkens starają się rozpowsze-

chniać w naszym kraju zagraniczne losy i pozyskany w tym celu agentom powierzają sprzedaż tak zw. kart udziałowych (Mitgliedsurkunden), upoważniających do wzięcia udziału w grze pewnych grup losów.

Przestrzega się przeto publiczność przed nabywaniem rozpowszechnionych przez te firmy kart udziałowych, gdyż gra w zagraniczne losy jest zakazana i podpada pod postanowienia ustawy karnej skarbowej.

— **W Krynicy** bawiło do 27 lipca b. r. rodzin 2717, osób 4299.

— **Cztery osoby otrute grzybami.** Z Żydaczowa donoszą nam: W Drohowyżu, tułtejszego powiatu, kilkunastoletni Proć Wasyliyszyn, będąc w pobliskim lesie, zbierał rzekomych grzybów, które przyniósł celem ugotowania do domu. Po spożyciu ich jednak przez całą rodzinę Procia, składającą się z ojca Pawła, matki Paraśki i siostry Kaśki nastąpiły objawy otrucia. Wezwano natychmiast pomocy lekarskiej, która jednak okazała się bezskuteczną, gdyż wszyscy czworo w kilka godzin wśród strasznych męczarni zakończyli życie.

— **Na odpust N. Maryi Panny** Anielskiej zjechało do Krakowa mnóstwo ludu z Morawii oraz Szląska dolnego i górnego.

— **Muzeum Narodowe** w Krakowie nabyło piękną kameę rzną na onyksie, wielkości 46x34 mm., wykonaną przez J. Regulskiego, nadwornego artystę króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, jednego, lecz znakomitego naszego rzeźbiarza w drogich kamieniach, a przedstawiającą portret Kościuszki. Kościuszko wyobrażony jest w popiersiu, w zbroi rzymskiej, w hełmie na głowie i z tarczą na ramieniu. Na tarczy wyrzeźbił artysta emblematy: kosę, dzidę i godło wolności: czapkę frygijską. Misterna robota i wyborne podobieństwo portretowanego z natury Kościuszki są nieoszacowanymi zaletami tego klejnotu.

Jan Regulski urodził się w r. 1760 w Marcinkowie. Stanisław August Poniatowski wysłał go do Rzymu i Neapolu, aby się wykształcił w rzeźbie i dzięki temu Regulski takiej nabył doskonałości, że kamee jego należą do najlepszych, jakie kiedykolwiek wykonano. Z Kościuszką łączyły go ścisłe węzły. Zmarł w Warszawie w r. 1807.

Muzeum Narodowe dotąd nie posiadało żadnej jego pracy. Portret Kościuszki jest niewątpliwie najlepszym i najważniejszym jego dziełem. Kameę wystawił zarząd muzealny w gablocie gemm i kamei.

— **Śmierć od piorunu.** Z Podwoleczysk donoszą: Onegdaj w czasie burzy uderzył piorun w kobietę, siedzącą na wozie w polu i zabił ją na miejscu. W sekundę potem uderzył piorun w to samo miejsce i zabił konia.

— **Polacy za granicą.** P. Ignacy Kosiński, rodem z Jasła, b. asystent krajowej stacyi rolniczej w Dublinach, otrzymał na Uniwersytecie w Lipsku stopień doktora filozofii *summa cum laude*. Tematem rozprawy, przedłożonej fakultetowi filozoficznemu były badania fizjologii roślin, p. t. „Die Stammung bei Hungerzuständen unter Einwirkung von chemischen und mechanischen Reizmitteln bei Aspergillus niger“.

— **Śluby.** W Wiedniu odbył się wczoraj ślub hrabianki Franciszki Chorińskiej z hr. Rudolfem Baworowskim.

We wtorek, 30 b. m., w kościele św. Karola Boromeusza w Warszawie odbył się ślub p. Stanisława Sawiczewskiego, artysty-malarza i ilustratora *Tygodnika Ilustrowanego* z panną Janiną Wierusz Kowalską.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Zygmunt Zawadzki, starszy inżynier kolei państwowych, w 46 roku życia;

Bronisław Nowicki, urzędnik magistratu, w 41 roku życia.

W Drohobyczu, Franciszek Lewicki, em. adjunkt sądowy, w 76 roku życia.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** We wtorek, dnia 30 z. m., wpadli dwaj robotnicy zatrudnieni przy czyszczeniu kanału na Wałach w Jarosławiu, do wnętrza kanału. Jeden z nich nazwiskiem Wojciecha Szydłko udusił się, drugiego zdołano uratować.

— **Wściekły pies** pokąsał onegdaj w Nawojowy pod Nowym Sączem włóściankę Annę Birzek. Nieszczęśliwą odesłano natychmiast do zakładu dr. Bujwida w Krakowie.

— **Okradzenie poczty.** Z Sokołowa donoszą do tutejszych dzienników, że w nocy z niedzieli na poniedziałek włamali się złodzieje do urzędu pocztowego i po rozbiciu kasy zabrali około 8000 K.

— **Tejpienie żebractwa w Krakowie.** Policja krakowska aresztowała w ciągu ubiegłego tygodnia 65 żebraków i żebraczek, których oddano w ręce władz sądowych. Po odbyciu kary, żebracy odstawiani bywają do aresztów miejskich, z kądem nieprzynależni do gminy, odstawiani zostają przez organa biura szupasowego do miejsc przynależności. Należących do gminy a niezdolnych do pracy biuro ubogich magistratu umieszcza w domu kalek w ogrodzie Anielskim, dla zdrowych zaś stara się o zarobek. W razie uchylania się od pracy, niepoprawnych oddaje magistrat krakowski do ponownego ukarania za włóczęgostwo i wstręt do pracy.

Wobec tych zarządzeń Kraków został oczyszczony od kalek, które przedstawiały nieraz wstrętny widok; pozostali tylko symulanci.

Od 1 maja umieszczono w domu kalek w ogrodzie Anielskim 35 obcych, na koszt gmin przynależnych i 97 miejscowych ubogich. W domu kalek w ogrodzie Anielskim przy ulicy Lubiec i tegoż filii przy ulicy Kopernika znajduje jeszcze pomieszczenie około 80 osób.

— **Zaszczytne odznaczenie.** Rada kultury krajowej dla Królestwa czeskiego w Pradze z okazji wystawy rybackiej, odbytej w Pradze w maju 1901 r. przyznała krajowemu Towarzystwu rybakiemu w Krakowie za znakomite wydawnictwo zawodowego czasopisma *Okólnik* medal srebrny. Dyplom i medal doręczono już prezesowi Towarzystwa dr. Ferdynandowi Wilkoszowi. Odznaczenie to jest nietylko zaszczytne, ale w pełnej mierze zasłużone. *Okólnik* Towarzystwa, zostający pod redakcją dr. Ferdynanda Wilkosza odznacza się rzeczywiście doskonałym kierownictwem i uwzględnia w równym stopniu naukową i ekonomiczną stronę krajowego rybactwa. Towarzystwo rybackie, które nie po raz pierwszy spotyka się z uznaniem poza krajem, pracuje od szeregu lat niestrudzenie i skutecznie nad podniesieniem tej gałęzi krajowego bogactwa.

— **Straszna nawalnica** nawiedziła onegdaj Frankfurt nad Odrą i okolice. Pioruny wyrządziły wiele szkody i zabiły w różnych wsiach kilkunastu ludzi a 16 robotników, pracujących w polu, ogłuszyły.

— **Przepowiednie Fałba** na sierpień. W tym miesiącu, również jak w lipcu, podług zapewnień Fałba, w pierwszej połowie będziemy mieli suszę, dopiero pod koniec nastąpią większe opady i burze. Temperatura z początku wysoka, w końcu miesiąca będzie normalna. W drugiej połowie spadną ulewne deszcze, temperatura się obniży, a w końcu miesiąca nastaną ciepła. Okres pierwszy 1—9 sierpnia: z początku i na końcu tego okresu pomimo krótkotrwałych deszczów, będzie pogoda. Temperatura normalna. Okres drugi 10—17 sierpnia: w pierwszych dniach deszcze i burze, które będą przeważnie około 14 (dzień krytyczny 2 rzedu), w końcu pogoda. Temperatura normalna. Okres trzeci 18 do 24 sierpnia: deszcze, w niektórych miejscowościach burze, w górach spadną śniegi. Temperatura znacznie się obniży. Okres czwarty 25 do 31 sierpnia: deszcze z początku przestaną padać, lecz następnie około 29-go (dzień krytyczny 1 rzedu), znacznie się zwiększą. Temperatura normalna. Burz w tym okresie nie będzie.

— **Kradzież w kasie pułkowej.** W Segedynie — jak donoszą z Budapesztu — niewysledzeni dotychczas złoczyńcy włamali się onegdaj do kasy pułkowej 46 p. p. i zabrali całą jej zawartość. Zbrodniarze dostali się do pokoju po wybitciu dziury w suficie piwnicy.

— **Cesarz Wilhelm jako mowca.** Jedno z pism niemieckich oblicza, ile mów wygłosił cesarz Wilhelm. Dane sięgają aż do r. 1888, w którym cesarz wstąpił na tron po 100-dniowych rządach swego ojca cesarza Fryderyka III. Odtóż przez lat 13 panowania wygłosił cesarz Wilhelm 916 mów, z których 873 po niemiecku, 22 po francusku, 18 po angielsku a 3 po rosyjsku. Wypada zatem 70 mów rocznie, czyli jedna mniej więcej co 5 dni.

— **Wypadek w cyrku.** W Lipsku w poniedziałek podczas burzy, która nagle wybuchła, zerwała trąba powietrzna dach z cyrku Henry'ego, w którym w obecności 3000 ludzi odbywało się przedstawienie. Dach przysięgnął całą publiczność, która dopiero przy pomocy natychmiast zarekwirowanej kompanii pionierów zdołała się wydostać na wolność. Na szczęście cyrk nie był przepełniony i oberzło się bez większego wypadku. W czasie katastrofy produkował się właśnie jeździec na koniu.

— **Porządki w szpitalach petersburskich.** W tych dniach, w obuchowskim szpitalu miejskim w Petersburgu, zdarzył się — jak donosi *Rossja* — wypadek, który wymownie świadczy o porządkach szpitalnych.

Zmarli dwaj chorzy: jeden z 11 oddziału, drugi z 19, gdzie leżą suchotnicy. Odniesiono ciała do garbarni.

Brat zmarłego na suchoty przyszedł po swego nieboszczyka. Nie mogąc poznać go między trupami, zwraca się do posługacza. Prowadzą go do nieboszczyka, przyniesionego z 11 oddziału i proszą, aby go prędzej pochował, zapewniając, że to jest właśnie jego brat, tylko wskutek choroby tak się zmienił, że trudno go poznać. W rezultacie czelczyzna uwierzył, zebrał trochę grosza i z pewnym komfortem, na jaki go stać było, pochował nieboszczyka jako kochanego brata.

Nazajutrz przychodzi do szpitala po nieboszczyka z 11 oddziału staruszka, która, dziwnym trafem, mieszkała „kątem“ razem z poprzednim interesantem. Pokazują jej pozostałego nieboszczyka, lecz babina zapewnia, że to nie ten, że jej nieboszczyk był z bródką i włosy miał ciemniejsze. Zuów ją zapewniają, że „bródek“ kazał doktor choremu ogolić, a zresztą, jeżeli ciała nie pochowa, to „ugotują je w kotle“. W tej chwili wchodzi do grabarni ten sam interesant, który pochował pierwszego nieboszczyka i wrócił do szpitala po jakieś papiery, i — z przerażeniem widzi w trumnie brata, którego

pochował wczoraj. Okazało się, że nieboszczyków zamieniono... Pozostały brat już prosił, aby teraz pochowano nieboszczyka na koszt skarbu.

— **Zawalenie się wieży.** W Etzel koło Einsiedeln zawaliła się wieża, wysoka na 70 m. Cztery osoby zostały zabite.

— **Niedoszły zamach na dom Zoli.** Z Paryża donoszą: We środę, 31 z. m. o godzinie 10 wieczorem znaleziono w bramie „małego pałacu“ Zoli bombę, sporządzoną z żelaznej blachy, prochu i kilkunastu patronów systemu Lebla. Lont tkwił w bombie, nie palił się jednak. Widoczną przedchodnią zapaleniu lontu przeszkodził. Zola bawi obecnie w Medo-me.

— **Los Andréego.** Słynny znawca krajów podbiegunowych, Pasti, oświadczył w tych dniach korespondentowi *Berliner-Local-Anzeiger*, że jego zdaniem, balon Andréego, obciążony warstwą lodu i śniegu, nie mogąc się utrzymać w powietrzu, spadł między Nową Ziemią a Ziemią Franciszka Józefa. Zdanie swoje opiera Pasti na tem, że wkrótce po odjeździe Andréego powstała burza śnieżna, która położyła kres dalszej podróży powietrznej śmiałych podróżników.

— **Na dnie Konstancyeńskiego jeziora** odkrył inżynier Gurt, czyniący tam poszukiwania archeologiczne w statku podwodnym, na ten cel zbudowanym, szczątki mieszkań ludzkich stawianych na palach, pochodzące z czasów przedhistorycznych.

Notatki literacko-artystyczne.

Sienkiewicz w Szwajcaryi. W czasopiśmie *Allgemeine Schweizerzeitung* znajduje się rozprawa o Sienkiewiczu. Napisał ją p. St. Gacki. Porównywa Sienkiewicza z Matejką, zaznacza, że „Quo vadis“ jest wyrazem najwznioślejszych chrześcijańskich idei; dodaje jednak, że, zdaniem jego, wznosi się Sienkiewicz najwyższej tam, gdzie przemawia do uczucia, nie zaś tam, gdzie stara się przekonać.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek nie będzie przedstawienia. Jutro, w sobotę po raz drugi — po cenach znizowanych — „Dom waryatów“, krotkochwila w 3 aktach K. Laufs.

W niedzielę — po cenach znizowanych — „Boubouroche“, sztuka w 2 aktach Courtelina, z p. Romanem w roli tytułowej. Zakończy „Było to pod Wagram“, komedia ze śpiewami w 1 akcie Banvilla, z p. Chmielińskim w głównej roli.

W poniedziałek po raz pierwszy „Zgrzebna koszula“, sztuka w 4 aktach K. Karlweisa.

We wtorek — po cenach znizowanych — „Meżowie Leontyny“, komedia w 3 aktach Alfreda Capus.

We środę — po cenach znizowanych — „Dom waryatów“, krotkochwila w 3 aktach Karola Laufs.

We czwartek — po cenach znizowanych — „Koralia i Spółka“, krotkochwila w 3 aktach Valabregue'a i Hennequina; tłumaczył M. Sachorowski.

W piątek po raz drugi „Zgrzebna koszula“, sztuka w 4 aktach Karola Karlweisa.

Młodość Bohdana Zaleskiego.

I.

(Ciąg dalszy).

„Niedaleko Rzyszczowa nad samym Dnieprem — mówi poeta, — jest wyniosła góra, otwierająca na wsze strony piękne i rozległe widoki, przezwana od pospółstwa Iwan, czyli jednym wyrazem Iwanhora. U wierchołka zalegają rozwaliny zamku, wedle powieści niegdyś Wisniowieckich, a potem Szczeniowskiich. Przed kilkunastu laty, kiedy swobodne dziecię, lubidem przebiegać tę górę w rozmaitych kierunkach, napotykałem nieraz sędziwego bandurzystę, któremu podobnych i dziś jeszcze lubo rządziej, nietrudno atoli napotkać na Ukrainie. Starzec ten znał nieskończone mnóstwo podań dawniejszych i chętnie je opowiadał“¹⁾. Słuchał tych legend Bohdan i tych bają o zapomnianych czasach i bojach z Laszą, Tatary i nogajską Ordą, a niemniej słuchał świętej jeszcze naonczas tragedyi o łunie pożarów, jaka oblała szeroko lany Ukrainy od czasów „ojca“ Bohdana Chmielnickiego aż do humanickich wypadków, aż do krwawego dramatu, jaki rozegrał się pod sam koniec XVIII stulecia, brzemienne tyłu kłeskami, z Zaporożką Siczą...

„Zgarbionych wiekiem — powiada Zaleski — białowłosych, sam w latach pachołogych nie rzadko spotykałem po chutorach,

¹⁾ J. B. Zaleski. Pisma. Lwów. 1877. II. str. 56.

pasiekach i basztanach na Ukrainie — dłoń w dłoni nieraz ze społecznymi im konfederatami barskimi. Na wzmiankę o Siczy dziad iskrzył oczyma, odgrażał się zaciskając pięści... Nasłuchałem się do syta od starców barwnych opowiadań i pieśni; powierzali się tem ochotniej, że w jarzącym, to zażawionym wzroku lackiego dziecka czytały współzucie...¹⁾

Ze zaś opowiadania te na zawsze znalazły w jego myśli schronienie, o tem najmowniej świadczą znowu słowa samego poety, który mówi, że ile razy zamyslił się o latach młodości, tylekroć jakby *fata morgana* stawały przed nim dawno pożegnane postacie siwobrodych lirników, tylekroć brzmiały mu w uszach dawno słyszane pieśni, tak, że „mógłby niemal dosłownie powtórzyć rapsod po rapsodzie z tej oplakanej epopei domowej — nie umorzanej, ale spowitej, drzeńiącej ku przyszłości...²⁾”.

I wzięła go matka-Ukraina jak swoje kochane dziecię, — czarodziejka w pieśń go upowiła i dała czarnobrewą krasną ruszałkę, by go poika „mlekiem dum i mleczem kwiecistą“ i podawała „do snu na obrazki“ to barwą złotą, to znowu błękitną, to kolorem tęczy wszystkie ludu baśnie lśniące. Toż błogo mu było na jej łonie, bo go ta przybrana matka wypieściła, a w mdłe ciało wlała ducha pieśni, iż wstał młocem siłą dumy chłopskiej, a w spiew „dzwoniące pocałunki“ ruszałki rozpałiły w nim krew namiętnym żarem, — że odtąd gotów był sławę jej pieśni światu i ponieść ze sobą daleko — na sam choćby ziemi kraj...

„Dziecię — powiada Goszczyński o Zaleskim — rzucone przez patrzącego Omadrosę na łono ludu... jego sercem zapładnia swoje uczucia, w jego pieśniach zaczyna się kochać, przy jego pieśniach zaczyna marzyć, pod jego oddechem zaczyna żyć ciałem i duszą, zdala od zwyczajnego świata, jakby za światem zwyczajnym... Wiara ludu, serce ludu, pieśni ludu, step bezbrzeżny z niewyczerpaną muzyką swoich wrażeń, mogła samotna z rycerską marą przeszłości, otóż i wszystkie (!) ziemskie zapasy na drogę życia, reszta ma z nieba; może się dalej puszczać. Odtąd w jakichkolwiek znajdzie się kolejach, jakiegokolwiek następcę się zewnątrz wpływu i skutki tych wpływów, będą to tylko chwilowe przeszkody, albo podrzędne pomoce: promień życia, zacementowany o lata dziecinne, będy nie wciąż błyszczał jedną główną myślą, jednym natchnieniem wypiastowanem w objęciu Ukrainy...³⁾”.

Nie dziw więc, że przyłgnął całą duszą do tej Ukrainy, że nuta tęsknoty dzwoni potem latami dźwiękami w jego poezji, toż nie dziw, że jej wspomnienie łączy mu serdeczną z oka wyciska, toż nie dziw, że życie całe modlił się do Boga, ażeby mu dał po zgonie Ukrainę w niebie. Czarodziejką zaiste siłą miała Ukraina wraz z swymi pieśniami, dziwnie nuta tych pieśni za serce pochwylić umiała, kiedy jej dźwiękiem uległo tyle umysłów wcale niepoślednich: — w poszumach wiechrów ukraińskich zabrzmiały i struny teorbenu Goszczyńskiego, płaczem jej mogił, co jak strażnik patrzy w dal szeroką, rozjękła głębią Gosławskiego, Ukrainie bezsprzecznie zawdzięczał swoje natchnienie melancholijny śpiewak „Maryi“ i tylu innych pomniejszych śpiewaków, jak: Groza, Oliżarowski czy Hołowiński; Stowackiego nawet potrafiła ona ku sobie pociągnąć, — owa nieznajoma — daleka i jego zawiadła uczuciem. Największa, rzeby można, liczba poetów wyszła z tej ziemi, kiedy tymczasem Wielkopolska na przykład dała dotychczas ledwo kilku, — Mało polska — nie zrodziła żadnego wybitniejszego talentu. Rzecz dziwna i godna szczegółowego rozpatrzenia, co mogło spowodować taki wzrost Bożych śpiewaków tam, gdzie żywioł rdzenia polski był minimalny. Nie chcemy tutaj przesądzać rzeczy, lecz jakkolwiek zdanie o tem kiedyś wypadnie, to bezsprzecznie jednym z tych głównych czynników, jakie w młodocianych latach działają nader silnie na uczucie i wyobraźnię, będzie owa pieśń gmina, nazwana przez Mickiewicza „arką przymierza między dawnymi a młodszymi laty...“

Pobyty tedy Zaleskiego w chacie starego Zuja we wsi Czuczynce zajął niepoślednie miejsce w genezie całej twórczości poety, który wciąż w późniejszych latach łudził się nadzieją ujrzenia tych lubych stron, za którym żył swój cały tęsknił i płakał: „Ile w tej okolicy, — pisał w roku 1845, — tai się pół-sennego, pół-rajskiego uroku! przyczepionym bo do niej tylą nitkami najrańszych wrażeń i pamiętek moich. Jeśli Bóg da wrócić kiedy do was, osiedzę najchętniej niedaleko Rżyszczowa w Czuczynce, tuż pod Iwanhorą, bo na Iwanhorą, nie wiem, czy będę już mógł wtedy się wdrapać. Cuda się tam ożyły działy z ośmioletnim dzieckiem. Trudno to opisać... Dość, że tam zasłyszałem i chór gdzieś Aniołów Bożych i hetmańską dumę z ust osta-

tniego może teorbaniasty“. Nie darmo wyrwał się później ze stęsknionej piersi poety żałośny okrzyk:

„Gdzie to naszych dum połowa?
Zaporozkich dziś tak mało!
A miłosna ta lub owa.
O trzech zorzach, trzech krynicach
Siedmin wodzach, stu dziewięciach,
Rzekłbys: — że te dumy z laty,
Przenuciwszy błogie chwile,
Przenuciwszy smutne straty
Z ludźmi głuchną gdzieś w mogile“.

Wyleczony z uporczywej choroby skórnej powrócił Bohdan do ciotki Kundziczowej, nie długo mu atoli tutaj wypadło zabawić, druga bowiem siostra jego ojca, naówczas wdowa, Anna Jasińska zabrała do siebie siostrę. We wsi tedy Małych Jerczykach nad rzeką Rosią, w powiecie skwirskim, spędził miał Zaleski dwa lata 1811 i 1812 „rok strasznego komety i rok strasliwej wojny“. A śnać ogromne wrażenie musiały na małym chłopcu uczynić burze napoleońskie, kiedy o nich tak się wyraził w poemacie p. t.: „Wigilia godów tysiąclecia“:

„Roku — ognistej na niebie miotły,
Z którą wspomnienia wieszczów się splotyły,
Z którą pieśń polska, jak sławne wino
Fermentowanie swoje zaczyna;
O roku, który w samą wigilią
Kłęk, tężowałeś barwami tyłą
Nadziei wielkiej — złudnej niestety;
Jak ja cię pomnę roku komety!
Dnie parne, skwarne w dymów powłoce,
Jasne funami pożarów noce;
Od miast, od każdej wiejskiej ustroni
Na nieustanną trwogę dzwon dzwoni...“

Lwią część czasu przepędził Bohdan na zabawie z dziećmi, których wychowaniem zajęła się troskliwa babka, ciotka Bohdana, nauka jednakże nie stała na jednym miejscu, był tam bowiem i ex-Jezuita ksiądz Biernacki, który kształcił dźwiatwę w kierunku klasycznym.

„Byłem osę pojętny chłopak — pisał poeta w liście do swego siostrzeńca Cezarego Jasińskiego — z rozumkiem żartkim, ale niepraktycznym do najwyższego stopnia, wyobraźnia bowiem i uczucie ciągle brały nad nim górę. Z powodu tego rozstroju władz duszy, ileż to ja przymnożyłem niepokojów, zgryzot i ciężkich umartwień ukochanej ciotce Jasińskiej!“¹⁾ Raz zaszcząc lotu ptakom postanowił za przykładem Ikarą wnieść się do góry. Długi tedy czas lepił i kleił z cienkich deszczulek i piór gęsi skrzydła, i gdy całość była zupełnie gotowa, wylazłszy na dach domu, puścił się na dół, wycieczając skrzydłami. Niestety! — aparat zawiódł, a chłopczyzna zamiast bujać w powietrzu znalazł się odrazu na ziemi w piasku u nóg ciotki. Innym znowu razem naskładawszy sobie rubla miedziakami i porwawszy drewniany karabinek, pokryjono uciekł z domu w nocy, ażeby dostać się do wojska. Jedną noc musiał spędzić *sub tegmine Jovis* wśród zboża, poczem puścił się w dalszą drogę i dopiero o trzy mile oddalonego chłopca spotkał znajomy oficer Iskrzycki, a dowiedziawszy się o zamiarach Bohdana, wziął go ze sobą na konia i odwiózł do domu przerażonej nagłem zniknięciem pupila ciotki. Pomimo tych wybryków był lubiony przez wszystkich, zarówno przez rówieśników, jak nie mniej przez ciotkę i przez księdza-profesora.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Stanisław Zdzisławski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Dochód ogólny w Austrii ze sprzedaży tytoniu i wyrobów tytoniowych wyniósł w roku ubiegłym 213,000,000 koron. — Z tego przypada na Czechy 55,500,000 koron, na Dolną Austryę 59,900,000 koron, na Galicyę 26,900,000 koron.

O zniwach w Poznańskiem nie wesoło dochodzą wieści. Okazuje się, że w przeznaczonej części Księstwa zbiory są bardzo lichy: smutnie mianowicie wyglądają w powiatach północnych. Pszenica i żyto wymarły i lichej tylko wydały plon. Siana sprzątnięto bardzo mało, bo trawy zniszczały od upałów. Konieczny i lucerny prawie wcale nie będzie; jedynie okopowiznie pomogły nieco ostatnie deszcze. Wielkie też szkody wyrządziło rolnikom robactwo skutkiem braku paszy rolnicy muszą sprzedawać bydło i to po niskich cenach.

Szkodnik polny. *Kij.* Słowo donosi, że w guberniach kurskiej, orłowskiej, char-

¹⁾ Adam Pług: „Bohdan Zaleski“. (*Kłosy*. 1886. XLII., str. 218.)

kowskiej, czernihowskiej, woroneżkiej i kijowskiej pojawiła się na polach osobliwa gąsienica motyla polnego, która formalnie do gruntu niszczy wszystkie zasiewy. Alarmujące wieści o tej pladze spowodowały rosyjskie ministerstwo rolnictwa do delegowania specjalistów dla zbadania na miejscu środków wytepienia szkodników.

Przesilenie finansowe w Niemczech, jak donosi *Frankfurter Zeitung*, daje się nawet uczuwać w ruchu osobowym na okrętach krążących po Renie. Wspaniale te statki mają niewielu podróżnych, a właściciele hotelów utyskują na brak gości i przywidują jeszcze gorsze czasy w zimowym sezonie. „Wojna nie dałaby się tak weznaki prowinezy nadreńskiej — dodaje wspomniany dziennik — jak obecna stagnacya interesów“.

Popłoch z powodu upadłości banków zagnęcza się w różnych miastach niemieckich, między innymi także w Dortmundzie. Do tamtejszych banków zgłasza się bardzo wiele osób o zwrot ulokowanych pieniędzy. Niedawno jeden z banków dortmundzkich wypłacił pół miliona marek, inny nawet 750,000 m. Natomiast do miejskiej kasy oszczędności wpłacają wiele kapitałów i niektórzy ofiarują je na 2 procent, byle mieć pewność kapitału.

Połączenie Warty z Wisłą. W Warszawie odbyło się zebranie przedstawicieli rządu, którzy rozpatrywali projekt połączenia tych dwóch rzek z pomocą kanału. Zgodzono się na zbudowanie kanału, chodzi tylko o to, czy ross. minister wojny nie sprzeciwi się temu przedsięwzięciu, które, jak zapewniali przedstawiciele rządu, może liczyć na pomoc państwową. Połączenie Wisły z Wartą miałyby donieść znaczenie dla rolnictwa. Przedwstępne prace techniczne mają być rozpoczęte w jak najbliższym czasie.

Żniwa we Francji. Z Paryża donoszą, że ministerstwo rolnictwa odbiera pomyślne relacje o rezultacie zbiorów zboża we Francji. Natomiast winnice nie roją takich samych wyników. W południowych i południowo-zachodnich okolicach kraju szkodnik winniczy poczynił wielkie spustoszenia.

Wiedeń, 2 sierpnia. — (*Kursa giełdy wiedeńskiej*). (Losy): a) procentowe: Austriackie zakładu krajowego z obl. pr. z r. 1880 3-prc. 252-50, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 246-25, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. 500—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 257-25, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 238-50, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 80—, Tureckie oblig. prem. kolej. po 400 fr. 99-50, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 16-25, Zakł. kredyt. dla h. i p. po 100 zł. 388-50, Clary 40 zł. m. k. 142—, Pożyczka m. Insubru 20 zł. 83—, Losy m. Krakowa 20 zł. 73-50, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 60—, Ofen 40 zł. 156—, Palfy 40 zł. m. k. 159—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 48—, Czerw. krzyża węg. tow. 10 zł. 24-50, Losy fund. Arekściegia Rudolfa 10 zł. 58—, Salma 40 zł. m. k. 200—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 78—, Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 234—, Losy komunalne m. Wiednia z 1874 r. 388—.

Wiedeń, 2 sierpnia. Cukier (mdły) 23-25. Spirytus (niezmieniony) 40-80. Nafta niezmienniona.

Wiedeń, 2 sierpnia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na wiosnę 8-64 do 8-65. Pszenica na maj-czerwiec — do —. Pszenica na jesień 8-29 do 8-30. Żyto na jesień 7-13 do 7-15. Żyto na wiosnę 7-40 do 7-44. Kukurudza na czerwiec-lipiec — do —. Kukurudza na lipiec-sierpień 5-54 do 5-56. Kukurudza na sierpień-wrzesień — do —. Kukurudza na wrzesień-paździ. 5-66 do 5-67. Kukurudza na maj-czerwiec 5-45 do 5-46. Owies na wiosnę — do —. Owies na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień 6-67 do 6-68. Rzepak na sierpień-wrzesień 14-05 do 14-20. Rzepak wrzesień-październik — do —. Rzepak na styczeń-luty — do —. Olej rzepakowy na wrzesień-grudzień — do —.

Uspობienie: spokojne. — Pogoda: piękna, gorąca.

Budapeszt, 2 sierpnia. Targ zbożowy. (*Kursa w koronach i po 50 klg.*) Pszenica na maj — do —. Pszenica na kwiecień 8-48 do 8-49. Pszenica na październik 8-11 do 8-12. Żyto na kwiecień — do —. Żyto na październik 6-76 do 6-77. Owies na maj — do —. Owies na październik 6-34 do 6-35. Kukurudza na czerwiec — do —. Kukurudza na lipiec — do —. Kukurudza na sierpień 5-25 do 5-26. Kukurudza na maj

(1902) 5-17 do 5-18. Rzepak na sierpień 13-30 do 13-40.

Ofertyna pszenicę: dostateczna. — Chęć kupna: dobra. — Uspობienie: lepsze — Pogoda: piękna.

Berlin, 2 sierpnia. (Wczorajsza giełda wieczorna). Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 85 30. Spirytus —

Frankfurt, 2 sierpnia. Austriackie Kredyty 197-50, (kurs kwietniowy), Koleje państwowe —, Alpy —, Disconto 169-80. Laura 175-80, Montany —. Tendencya: spokojna.

Paryż, 2 sierpnia. (Wczorajsza giełda końcowa). Trzyprocentowa renta 101 27. Marka 27-40.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 23-60 do 23-70, loco Olomuniec 23— do 22-10, loco Berno-Wiedeń 22— do 22-10, na październ.-grudzień loco Aussig 22-60 do 22-70. Cukier w kostkach: prima 88-75 do 89—, secunda 88-25 do 88-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 40-80 do 41-20. Nafta kaukaska: transito Tryest 10-25 do 10-75, galicyjska przeźroczysta 33-50 do 34— (*Cena w koronach*.)

Targ zbożowy.

Lwów, 2 sierpnia. Pszenica gotowa 7-60 do 7-80, pszenica na termin 6-90 do 7-50, żyto gotowe 6-25 do 6-50, żyto na termin 5-80 do 6-10, owies obrocany gotowy 5-90 do 6-50, owies na termin 4-90 do 5-50, jęczmień pastewny 5-25 do 5-75, jęczmień browarny 6— do 6-25, rzepak 11-60 do 12—, lnianka — do —, groch pastewny 6-50 do 7-90, groch do gotowania 7-90 do 9—, wyka — do —, nasienie lniane — do —, bob — do —, bobik 5-75 do 6—, hreczka 7-80 do 8-20, konieczyna czerwona galicyjska — do —, biała — do —, szwedzka — do —, tymotka — do —, kukurudza 6— do 6-30, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za 56 kilo 55— do 60—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy 16-50 do 17—, paritas Tarnopol na termin 15-25 do 15-75, waranty — do —.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od dnia 23-go lipca do 29 lipca r. b. bez opłaty akcyzowej. (Waluta koronowa). Pszenica 7-60 do 7-75, żyto 6-10 do 6-30, jęczmień browarny 5-65 do 5-90, pastewny 5— do 5-40, owies 7— do 7-20, hreczka 7-80 do 8-40, kukurudza zeszl. roczna 5-75, do 6—, kukurudza nowa — do —, proso — do —, groch do gotowania 7-65 do 8-50, groch pastewny 6-65 do 6-90, soczewica — do —, fasola — do —, bobik 5— do 5-20, wyka 6-75 do 7—, konieczyna czerwona 35— do 40—, konieczyna biała 25— do 30—, konieczyna szwedzka — do —, tymotka — do —, anyż rosyjski 18— do 18-50, anyż płaski 20— do 20-50, kminek — do —, rzepak zimowy stary 11-65 do 11-90, rzepak nowy — do —, lnianka — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, chmiel stary — do —, nowy 45— do 50—, lój 36— do 37—, nafta zwykła 15— do 16, nafta salonowa 17— do 18—, wosk ziemny — do —, wszystko za 50 kilogramów, płótno — do —, skóry surowe — do —, spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 36-65 do 36-90.

OSTATNIA POCZTA

Przed kilku dniami odbywał się w Karlsbadzie w restauracji Karlsbaderhof koncert, urządzony przez wielkie Towarzystwo śpiewackie „Hlabol“ z Pilzna czeskiego. Z okazji tego koncertu przyszło do nieprzyjemnej manifestacyi części Niemców karlsbadszkie przeciw czeskim śpiewakom, przyczem nawet poważanego powszechnie lekarza karlsbadszkiego, a jednego z najpoważniejszych przywódców Młodoczechów dra Engla miały spotkać nieprzyjemności. W odpowiedzi na to urządzili we środę Młodoczezi w Pilźnie demonstracyę przeciw Niemcom. W znacznej liczbie przeciagali Młodoczezi ulicami, krzycząc i gwizdząc. Udano się następnie przed mieszkanie posła Schreiner, gdzie krzyżano: „percat Schreiner!“ i wybito dwie szyby. Żandarmerya zmusiła demonstrantów do rozejścia się i pozamykała ulice. Gdy tłum, podnosząc ogromne okrzyki, chciał się udać do hotelu „Pilsnerhof“, żandarmerya rozpedziła

¹⁾ Ibidem. IV. str. 97—98.

²⁾ Ibidem. loc. cit.

³⁾ Demokrata polski. Paryż. 1842. IV. str. 217.

go. Demonstranci udali się następnie pod „Niemiecki dom“, gdzie wybito kilka szymb. Policja strzeże domów, w których demonstranci mogliby powybić szyby. O północy strażnicy demonstranci od mieszkania p. Schreiner pod budynek szkoły ludowej i pod stragan żydowski, przyczem wybito po drodze wiele szyb w domach. Pięciu ekscedentów aresztowano. Nad ranem zapanował zupełny spokój.

Berliński korespondent *Pester Lloyd* donosi o rozmowie, jaką miał kanclerz Buelow z pewną polityczną osobistością piastującą wysokie urzędowe stanowisko. Mówiono o nowej taryfie cłowej. Hr. Buelow oświadczył, że podwyższenie taryfy stało się nieodzownie koniecznym, gdyż ekonomiczne życie Niemiec nie może spuszczać z oka rolnictwa. Mimo to jednak kanclerz nie zgadza się na handlowo-polityczne poglądy agrarynszy.

Półurzędowa *Karlsruher Ztg.* podnosi, iż taryfa cłowa musi uleść zmianie.

Zwołany na nadzwyczajną sesję zachodnio-pruski sejm prowincjonalny uchwalił udzielić z funduszu prowincjonalnych powiatom, dotkniętym klęską nieurodzaju pożyczek, które mają wynosić ogółem 500.000 marek. Onegdaj otrzymał naczelny prezes Prus Zachodnich p. Gossler reskrypt ministerjalny, który zaznacza, że pożyczka, jakiej rząd udzieli, przeznaczona jest jedynie na zakupienie zboża do siewu, paszy dla bydła, podsiótki i środków nawozu. Tam, gdzie chodzi o zakupienie zboża na chleb, winien dopomódz związek prowincjonalny. Pożyczka rządowa ma wynosić 3 miliony marek.

Z powodu wykradzenia jednego egzemplarza książki zawierającej projekt nowej niemieckiej taryfy cłowej, która jeszcze przed ogłoszeniem rządowym dostała się do rąk angielskich, zarządzono surowe śledztwo, a to jak słycać, wykryło winnych. Policja aresztowała u jednego z podejrzanych większe kwoty pieniędzy. Sprawą zdrady tajemnicy interesuje się cesarz i rozkazał przesyłać sobie szczegółowe sprawozdania.

W Tyłży odbędą się wkrótce uzupełniające wybory do sejmiku pruskiego z okręgu wyborczego Tyłża-Zuławy. Na przedwyborczym zgromadzeniu litewskim postawiono w miejsce zmarłego konserwatywnego posła Kosaka, kandydaturę Litwina, właściciela Saunusa z Rokitna.

Z powodu, że rząd księstwa Reuss starszej linii zakazał ogłoszenia odezw związku ewangelickiego, wzywającego do składek na rzecz ruchu protestanckiego w Czechach i w austriackich krajach alpejskich, organ związku ewangelickiego *Tagl. R.* wyraża wielkie oburzenie i domaga się, aby rząd podał przy czynny zakaz „dolykającego boleśnie cały świat ewangelicki“.

Przyjęcie powracającego z Chin marszałka polnego hr. Waldersee, którego chwalcę zaliczają w poczet najgenialniejszych boćw bohaterów nowożytnych, ma rzekomo zacząć od powitania. Jak wiadomo, weźnie w nich osobiście udział cesarz Wilhelm, który przerywa w tym celu swą wycieczkę na północ i przybędzie do Hamburga, gdzie hr. Waldersee wylądował.

Z Hamburga donoszą, że na czas pobytu tam monarchy zarządzono na wielką skalę środki bezpieczeństwa. Tak naprzykład w dniach 10 i 11 sierpnia zakazano kursować statkom na Elbie począwszy od Hamburga do Glückstadt przez 30 godzin.

Hr. Waldersee, jak wiadomo z depesz, w powrocie z Chin do Niemiec wysiadł w Algierze z okrętu „Gera“ na ląd i na francuskiej ziemi witany był urzędowo a uroczysto. Prasa nacjonalistyczna we Francji uważa ten fakt za zapowiedź rzekomo zamierzonej wizyty floty niemieckiej w porcie Brest. Niektóre dzienniki nacjonalistyczne utrzymują nawet, że cesarz Wilhelm będzie się znajdował osobiście na pokładzie jednego z okrętów. *Patrie* zapytuje: Czy można sobie wyobrazić, że żołnierze francuscy powitają okręty niemieckie, noszące nazwy „Wörth“ i „Weissenburg“? — Jak już wiadomo z depesz, pogłosce o tej wizycie zaprzeczono z Paryża, stwierdzając, iż akt takiej wizyty musiałby być zawczasu umówiony między rządami niemieckim i francuskim a w tym wypadku nie miało to miejsce. Prawdą jest tylko, że pocztę dla eskadry niemieckiej wysłano do Brest, ale wystarczy jedna szalupa parowa eskadry, aby przybyć w tym celu do portu Brest i podjąć korespondencję.

We środę powracająca z Chin eskadra niemiecka, w której znajduje się okręt „Gera“ wiozący hr. Waldersee, oraz wysłana na powitanie jej druga eskadra pod wodzą ks.

Henryka pruskiego opuściły Kadyks. Pomiejdzy księciem Henrykiem pruskim, a bawiącą w San Sebastian królową-regentką hiszpańską wymieniono z tej okazji serdeczne telegramy. Powitanie się wzajemne obu eskadr t. j. tej która pod komendą admirała Geisslera powraca z Chin i eskadry ks. Henryka pruskiego było okazałe. Dywizję ks. Henryka stanowią okręty liniowe: „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kaiser Wilhelm II“, „Kaiser Barbarossa“, tudzież krzyżowce „Victoria Luiza“ i „Gazelle“.

Dzienniki petersburskie donoszą, że w drugiej połowie bieżącego miesiąca rosyjski minister skarbu Witte zamierza odbyć podróż na daleki Wschód. Pojedzie on osobnym pociągiem kolei syberyjskiej i zatrzyma się po jednym dniu w miastach następujących: w Omsku, Tomsku, Irkucku, Czycie, Błagowieszczeńsku, Chabarowsku. We Władywostoku minister zamierza zabiwić dwie doby i następnie uda się do Portu Artura przez Mandżurję, przyczem podróż koleją wschodnio-chińską, od stacji pogranicznej do Charbina, jako też drogę powrotną na Chajlar, odbywać będzie tylko w porze dziennej. Głównym celem podróży jest zwiedzenie linii mandżurskiej. Dzienniki donoszą również w formie pogłoski, że minister dotrze aż do Pekinu w celu zapoznania się tam z rosyjskimi interesami handlowymi.

Stosunki między Serbią i Czarnogorą polepszyły się znacznie, czego dowodem ukaz króla serbskiego, ustanawiający poselstwo serbskie przy dworze cetyńskim, zniesione przed kilku laty. Prasa serbska wita ukaz z radością i wyraża nadzieję, że stosunki obu niezawisłych krajów serbskich zacieśni się ku pożytkowi Słowian bałkańskich.

Włochy mają przesilenie ministerjalne. Mianowicie na radzie gabinetowej, odbytej w środę, minister finansów Wollenberg podał się do dymisji, ponieważ większość ministrów nie zgodziła się na jego projekty finansowe. Projekty te oparte były na zasadach bardzo wolnomyślnych i zaprowadzić miały, między innymi, zupełne zniesienie nadzwyczaj uciążliwego we Włoszech podatku akcyzowego, a natomiast obciążenie kapitalistów i ludzi mających. Wywołane skutkiem tego przesilenie ministerjalne będzie, jak zapewniano, w Rzymu, wkrótce zażegnane, gdyż Guicciardini obejmie tękę finansów, a Carcano tekę rolnictwa; obaj oni należą do parlamentarnej grupy Zanardello.

W lonie skrajnej lewicy włoskiej dokonuje się rozłam podobny do tego, który zarysował się wśród francuskich socjalistów. Po secesji radykalnej grupy parlamentarnej z postem Secchim na czele, która zorganizowała się jako odrębne stronnictwo pod nazwą konstytucyjnego, rozpadła się teraz obóz socjalistyczny na skrzydło prawe i lewe. Turati, socjalistyczny poseł z Medyolanu, który za udział w zaburzeniach z 1898 skazany był na więzienie oświadcza obecnie, że frakcja socjalistyczna powinna terazniejszy gabinet Zanardello popierać — i usiłuje utworzyć ligę socjalistów „lojalnych“. Republikanom i anarchom wypowiedział także Secchi wojnę do upadłego. Powiadają, że gdy się jesienią parlament włoski na nowo zbierze, skrajna lewica rozdzieli się na dwie części, z których jedna pójdzie z rządem, a tylko druga dochowa socjalistom politycznej wierności. Zaczyna się więc spełniać to, co przewidzieli przy objęciu rządów Zanardelli i Giolitti. Liberalny gabinet włoski oddziaływa na skrajne żywioły włoskie tak samo, jak wstąpienie do francuskiego ministerium socjalisty Mille-randa na socjalistów francuskich. W Paryżu stronnictwo socjalistyczne rozdarło się i znaczna część jego członków, którzy dawniej każdy rząd „burżuazyjny“ zwalczał, dzisiaj jest za rządem. Podobny zwrot zaznacza się teraz na półwyspie Apenińskim w stronnictwie radykalnym, oczywiście również na korzyść rządu. Co prawda, obecny gabinet włoski, podobnie jak gabinet francuski, skazany na poparcie socjalistów, musi iść w kierunku radykalnym, częstokroć dalej, aniżeli sam pragnął.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 2 sierpnia. (Tel. pryw.) Poświęcenie kamienia węgielnego pod budowę kaplicy OO. Reformatorów odbędzie się dziś po południu. Budowę prowadzi p. Janusz Niedziałkowski, były dyrektor budownictwa miejskiego.

Członek Wydziału krajowego p. Vay-chinger w towarzystwie prezydenta Friedleina, wiceprezydenta dr. Leo i posła Rottera zwiedzał zakłady wodociągowe na Bielanach.

Wiedeń, 2 sierpnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał srebrny krzyż zasługi

Feliksowi Grabowskiemu, wóznemu galicyjskiej kasy oszczędności.

P. Prezydent Ministrów jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych zezwolił niemieckiemu „Towarzystwu akcyjnemu dla przemysłu drzewnego braci Goldstein“ we Wrocławiu na prowadzenie — w obrębie reprezentowanych w Radzie państwa królestw i krajów — dozwolonych statutem interesów w przemyśle drzewnym; siedziba reprezentacy i Towarzystwa znajduje się w Oleszycach.

Pilzno, 2 sierpnia. Wczoraj wieczorem powtórzyły się zbiegowiska. Policja je rozprószyła (Zob. „Ostatnią Poczta“ P. R.).

Budapeszt, 2 sierpnia. Na zwłokach Szilagyiego dokonano w nocy ze środy na czwartek obdukcji, przyczem stwierdzono, że powodem nagłej śmierci było zwapnienie żył. Wczoraj o 10 przed południem przewieziono zwłoki do pałacu kurji królewskiej, gdzie wystawione są na widok publiczny.

Warszawa, 2 sierpnia. (Tel. pryw.) Ordynat hr. Adam Krasinski i Maurycy hr. Zamoyski wraz z gronem miłośników sztuk pięknych wnieśli do Ministerstwa spraw wewnętrznych podanie, o założenie tu wyższej szkoły sztuk pięknych.

Bochum, 2 sierpnia. W fabryce chemicznej firmy Leye i sp., wybuchł w skutek eksplozyi groźny pożar. Przy eksplozyi część magazynu na benzynę i inne budynki fabryczne wyleciały w powietrze. Trzy osoby poniosły śmierć wiele jest rannych. Niebezpieczeństwo pożaru grozi jeszcze magazynowi, w którym złożono spirytus.

Berlin, 2 sierpnia. Dr. Suering i Ber-son z instytutu meteorologicznego wnieśli się balonem i osiągnęli wysokości 10.300 metrów. Najniższa temperatura wynosiła 40° poniżej zera. Balon był zawartości 8000 m³.

Berlin, 2 sierpnia. (Tel. pr.) Śledztwo prowadzone przez tutejszą policję, w sprawie wydania angielskim dziennikom projektu taryfy cłowej przed czasem, osiągnęło już podobno pozytywne rezultaty. Wykryto dwóch sprawców, nazwiska ich są jednak zachowane w tajemnicy.

Berlin, 2 sierpnia. (Tel. pryw.) Kupiec Kneschtel zastrzelił z rewolweru swą żonę, poczem sam oddał się w ręce policji; powodem zazdrość.

Berlin, 2 sierpnia. Według zapewnienia *Vossische Ztg.* cesarz niemiecki i car zjadą się 10 września w przystani w Gdańsku.

Kolonia, 2 sierpnia. *Köln. Ztg.* donosi, że pogłoska o uwięzieniu posła marokańskiego, który powrócił z Berlina do Mazagan, nie sprawdza się.

Wiesbaden, 2 sierpnia. Jak donosi *Rheinischer Courier*, małżonka landgrafa Hesskiego przeszła z protestantyzmu na katolicyzm. Matką chrześną była księżna Marya Isenburg-Bierstein.

Petersburg, 2 sierpnia. (Tel. pryw.) Przybył tu konno niejaki Halsland, który podjął się objechać w przeciągu 2 lat na koniu całą Europę. Wyruszył on z Wiednia jeszcze 25 września zeszłego roku.

Petersburg, 2 sierpnia. Szefem sztabu finlandzkiego, okręgu wojskowego, zamianowany generał Rodsiankow.

Neapol, 2 sierpnia. Ogólny stan zdrowia Crispiego polepszył się nieznacznie.

Neapol, 2 sierpnia. Według dzisiejszego rannego biuletynu Crispi przepędził noc stosunkowo spokojnie; stan sił polepszył się. Osłabienie serca i nerwowe objawy choroby trwają nadal.

Madryt, 2 sierpnia. W Bilbao przyszło do rozruchów między ludnością a socjalistami. Policja wiele osób aresztowała.

Londyn, 2 sierpnia. W Izbie gmin oświadczył kanclerz skarbu Hicksbeach, że sądzi, iż uchwalone przez parlament sumy na cele wojenne wystarczą do miesiąca stycznia. Następnie uchwalono wydatek 6 milionów 157 tysięcy funtów szter. na budowy w marynarce.

Izba lordów uchwaliła przyznanie Robertowi dotacji 100.000 funtów szterlingów. Uchwalono następnie ustawę o nowym tytule królewskim.

Londyn, 2 sierpnia. *Times* donosi z Buenos Ayres: Rząd meksykański urzędownie podaje do wiadomości, że nie może niczego zmienić w ułożonym już programie panamerykańskiego kongresu, zapowiedzianego na październik, jednakże na tym kongresie ma się odbyć tylko swobodna wymiana zdań o wszystkich kwestiach dotyczących krajów amerykańskich. W obec tego oświadczenia rządu argentyński, brazylijski i innych południowo amerykańskich krajów zgłosiły swych zastępców na ten kongres. Gdyby atoli podczas kongresu odstąpiono od programu, zastępcy ci usuną się od udziału.

Londyn, 2 sierpnia. *Biuro Reutersa* donosi z Port Said, że wczoraj wydarzył się tam nowy wypadek dżumy.

Saratow, 2 sierpnia. W tutejszym porcie wybuchł groźny pożar, który wyrządził znaczne szkody.

Nowy Jork, 2 sierpnia. Strejkujący robotnicy z fabryk stali odrzucili proponowaną przez „trust“ ugodę i trwają nadal w strejku.

Wypadki w Chinach.

Hong-kong, 2 sierpnia. W Kantonie porożepiane są odezw Bokserów, zawierające groźbę skierowaną do rządu chińskiego, tej treści, że w razie nałożenia podatków, które miałyby służyć na pokrycie kontrybucji dla mocarstw, Bokserzy urządzą powstanie.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 2 sierpnia. Lord Kitchener donosi z Pretoryi: Boerowie wzięli do niewoli patrol, składający się z 20 żołnierzy „yeomanry“ i kilku krajowców. Tych ostatnich rozstrzelali; zastrzelili również pewnego rannego żołnierza yeomanry, myśląc, że to jest pewien człowiek, pochodzący z kolonij przyładkowych.

Kruitzienger wyraził w liście do Frencha zamiar rozstrzelania odtąd wszystkich uzbrojonych lub nieuzbrojonych krajowców, pozostających w służbie angielskiej, którzy tylko wpadną w ręce Boerów

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 2go sierpnia 1901. — Giełda poranna (*Vorbörse*). Godzina 10 minut 20. Marki 117-30, Renta majowa 99-05, Węgierska renta koronowa 92-90, Akcje austriack. Zakładu kredytowego 630—, Akcje węg. Zakładu kredytowego 639—, Akcje Anglobanku 269—, Akcje Unionbanku 530-50. Akcje Bankvereinu 438—, Akcje Länderbanku 402—, Akcje Kolei państwowych 632-50, Lombardy 89—, Akcje Kolei Elbethal 484-50, Akcje Fabryki broni —, Akcje tytoniowe —, Akcje Alpiny 417—, Akcje Rima Muranyi 442—, Akcje Praskiego Towarzystwa żelaz. —, Losy tureckie 99-05, Ruble 253—, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92—, 4 prc. Listy zastawne Banku kraj. 92—, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 90-90.

Usposobienie: silne.

Wiedeń, 2 sierpnia 1901. — Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 117-30, Renta majowa 99—, Węgierska renta koronowa 92-90, Akcje austr. Zakładu kredytowego 630—, Akcje węg. Zakładu kredytowego 640—, Akcje Anglobanku 269-50, Akcje Unionbanku 531—, Akcje Bankvereinu 436—, Akcje Länderbanku 402—, Akcje Kolei państw. 632-50, Lombardy 89-50, Akcje kolei Elbethal 485—, Akcje Fabryki broni —, Akcje tytoniowe 284—, Akcje Alpiny 417-50, Akcje Rima Muranyi 442—, Akcje Praskiego Towarzystwa żel. —, Losy tureckie 100-50, Ruble 253—, 20-Franki —, Tramway —.

Usposobienie: spokojne.

Wiedeń, 2 sierpnia 1901. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 629—, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 638—, Akcje Anglobanku 269—, Akcje Unionbanku 530-50, Akcje Länderbanku 402—, Akcje Bankvereinu 437-50, Akcje Bodencredit 858—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego 530—, Akcje Kolei państwowych 630-50, Akcje Kolei Południowej 88-50, Akcje Tramway A) 232-50, Akcje Tramway B) 229—, Akcje Kolei Elbethal 483—, Akcje Kolei Północnej —, Akcje Kolei Czerniowieckiej 528—, Akcje Alpiny 415-50, Akcje Rima Muranyi 441—, Akcje Praskiego Towarzystwa żel. 1590—, Akcje Fabryki broni —, Akcje Tureckie tytoniowe 284—. Obligacje węgierskiej indemnizacji 92-30, Renta majowa 98-95, Austriacka Renta koronowa 95-80, Węgierska Renta koron. 92-90, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91-30, 4 prc. Listy Banku krajowego 92—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99-60, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 89-50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97-25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109—, 4-prc. Galic. Obligacje propinacyjne 96-50. — 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 92—. Gal. pożyczka miasta Lwowa 87-75, Losy tureckie 100—, Marki 117-30, Ruble 253—.

Berlin, 2 sierpnia. — Giełda poranna (*Vorbörse*). Akcje kredytowe 197-75. Towarzystwo dyskontowe 170—.

Usposobienie: spokojne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowski.

Odnazczona w r. 1894 najwyzsza honorowa nagroda e. k. Ministerstwa handlu Fabryka Szeligi Lyszkiewicza, inzyniera we Lwowie, ul. sw. Marcina 29, poleca

Asfalt w goracym stanie do izolacji fundamentow, oraz do osuszenia zawilgoconych scian w pomieszkaniach. Niszczy bezprowrotnie goracym asfaltem grzyby drzewny. Elastyczne plyty izolacyjne.

Tektury asfaltowa ogniotrwalą do krycia dachow od 20 et. za metr kwadr. Lak asfaltowy i smot dystalowana bezwodna do konserwacji dachow i drzewa. Fabryka wykonywa pokrycia dachow i reparacje w calym kraju swoimi robotnikami.

Fabryka Szeligi Lyszkiewicza, inzyniera we Lwowie, Telefon nr. 250, poleca Dachy holcementeowe niewymagajace wiazan dachowych bez konserwacji i reparacji wiecznej trwałości

Nadesłane. Adwokat dr. Stefan Frenkel przeniosl swa kancelaryą do realności przy ul. Akademickiej 12.

Adwokat krajowy dr. Karol Paździera przeniosl kancelaryę swoję z dniem 1 sierpnia 1901 z domu przy ul. Akademickiej 1. 8 do domu przy ul. Pańskiej 1. 25 w parterze.

Colosseum i ogród Colosseum najpiękniejsze miejsce rozrywki we Lwowie. Nowe dekoracje pedzla p. Z. Balka. Od 16. lipca nowy wspanialy program. Margherita & G. di Gianotto, przeslone obrazy z zywych osob. Trupa Grunathos, (7 pan) jedyna damska trupa akrobicka. Pertina, tancerka akrobatyczna. Taciana, fenomen. Cetynje, trupa czarnogorska. Artur de Lipiński, ekwilibrysta na wieży Biffel. Amerykański Bioscop, żywe fotografie: Przyjazd i przyjęcie J. C. M. Cesarza Franciszka Jozefa I. w Pradze. The 5 Reyvals, elektryczne spiewaczki. Trupa Marzahn, pantomina i figle muzykantow.

Codziennie o godz. 8 wieczór wielkie przedstawienie. — W niedziele i swięta dwa przedstawienia. — Co piątku Hig-Life. — Bilety są wczesniej do nabycia w biurze dzienników Plohna.

Przyjechali do Lwowa dnia 2 sierpnia 1901. HOTEL GEORGE. PP. L. hr. Zamoycki z Wysocka, St. Wisniowski z Tarnowa, J. Wielowiejski z Olejowa, K. Ustrzycki z Czestajna, M. J. Markiewicz z Wołynia, M. S. Wazyńska z Litwy, J. Rosenstock z Chodorowa, I. Kalb z Czerniowiec.

Wystawy i Muzea. Muzeum przemyslowe miejskie otwarte codziennie (z wyjatkiem poniedzialkow) od godziny 9 rano do godziny 3 po poludniu, w niedziele i swięta od godziny 10 rano do godziny 1 z poludnia. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed poludniem do godziny 3 po poludniu w niedziele i swięta od godziny 10 do godziny 1. — Wstep w dni powszednie 40 hal., w niedziele wolny.

Ruch pociągów osobowych e. k. kolei państwowych, obowiazujacy z dniem 15. lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego).

Table with columns for 'Pociągi przyjeżdżają do Lwowa' and 'Pociągi odjeżdżają ze Lwowa'. Includes train numbers, departure times, and destinations like Krakow, Wiednia, and Tarnopol.

CENNIK lwowskiej Izby handlowej i przemyslowej

Table listing various financial services and rates, including bank deposits, loans, and exchange rates for different currencies and locations.

Table listing various financial services and rates, including bank deposits, loans, and exchange rates for different currencies and locations.

Jako pewną i korzystną lokacyę kapitałow polecamy 4 1/2% oblig. pożyczki m. Lwowa, 4% oblig. pożyczki m. Lwowa Sokal i Lilien Dom bankowy i kantor wymiany Zlecenia z prowincyi załatwiamy odwrotna pocztą bez doliczenia prowizyi.

Licytacje.

L. 38] [6410 3-3]
KONKURS.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy szkoły w Tłumaczu o osmnaśtu salach, ogłasza się licytację przez pisemne oferty, które wnieść należy na ręce Przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tłumaczu najpóźniej do godz. 12-tej w południe 31. sierpnia 1901.

Cena wywołania wedle kosztorysu wynosi 107.000 kor.

Do ofert osteplowanych należy dołączyć 10% ceny wywołania jako wadium, tudzież deklarację, że oferentowi są znane wszelkie warunki dotyczące tej budowy i że oferent zobowiązuje się budowę ściśle wedle tychże wykonać.

Przedsiębiorstwo oddane będzie temu, kto prócz podania najkorzystniejszych warunków, na zaufanie zasłużyć będzie.

Plany, kosztorys i warunki budowy można oglądać co dnia w godzinach urzędowych, w biurze c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Z Komitetu budowy szkoły.
Tłumacz, dnia 24. lipca 1901.

L. 76.154. [6413 3-3]
OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowy konserwacyjnych na gościńcach państwowych w Nowosądeckim okręgu budownictwem w latach 1901 i 1902, odbędzie się dnia 14. sierpnia 1901 w c. k. Starostwie w Nowym Sączu licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowy wykonać się mające w roku 1901 wynoszą:
1) w sekc. drog. Nowy Sącz 7061 k. 61 h.
2) " " Cieżkowo 7604 " 40 "

Razem 14666 k. 01 h.
Warunki przedsiębiorstwa jako to plany, kosztorysy, wykazy cen jednostkowych oraz ogólne i szczegółowy warunki budowy przejrane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stempową na 1 kor. i we wadium wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnionych sekcji drogowych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 25. lipca 1901.

G. Zl. E. 491/1 (5) [6357 3-3]
Versteigerungsdiet.

Am 3. September 1901 um 10 Uhr Vormittags findet bei hiesigem (Gerichte) Zimmer Nr. 5 die Versteigerung des Grundbuchskörpers Nr. 484 und 176 im Mogielnica gelegenen statt.

Das Grundbuchskörper Nr. 484 ist sammt Zubehör auf 6805 Kr. 80 hel. und das Grundbuchskörper Nr. 176 auf 1680 Kr. 80 hel. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt bezüglich der ersten Realität 4537 Kr. 20 hel., der zweiten 1120 Kr. 53 hel.

Die Versteigerungsbedingungen und andere diesbezügliche Documente können bei hiesigem Gerichte Zimmer Nr. 5 eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung I.
Budzanów, am 15. Juli 1901.

L. cz. E. 16/1 (3) [6221 3-3]

Dnia 3. września 1901 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 w Muszynie, licytacja a) 3/6 części realności lwh. 289, b) całej posiadłości gruntowej lwh. 299, c) połowy posiadłości lwh. 292 ks. gr. gm. Muszyna objętych, dłużnika Piotra Kałuckiego własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na 1595 kor.

Najniższa oferta wynosi ad a) 379 kor., wadium 65 kor. 50 hal., ad b) 614 kor., wadium 92 kor., ad c) 14 kor., wadium 2 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 1. czerwca 1901.

L. cz. E. 281/1 (3) [6174 2-3]

Na żądanie Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczęd. Wzajemnej Pomocy w Podgórzu, zastąpionego przez dra Tadeusza Bednarskiego, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 10^{1/2} przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja 11/20 części realności lwh. 96 i całej realności lwh. 305 ks. gr. gm. kat. Rzeszotary.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione ad I) na 1145 kor. 10 hal., ad II) na 635 kor.

Najniższa cena wynosi ad I.) 763 kor. 40 hal., ad II.) 456 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupna, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 13. czerwca 1901.

L. cz. E. 403/1 (6) [5970 3-3]

Dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. III. w sądzie tutejszym licytacja połowy realności lwh. 18 ks. gr. gm. Daszówka objętej.

Nieruchomość ta jest ocenioną na kwotę 2238 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi kwotę 1493 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 12. lipca 1901.

L. cz. E. 566/1 (3) [6176 2-3]

Na żądanie Antoniny 1o Nodzyńskiej 2o Kozłowskiej, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, licytacja realności lwh. 118 ks. gr. gm. kat. Wieliczka objętej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 1230 kor., przynależności zaś na 19 kor.

Najniższa cena wynosi 832 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 30. czerwca 1901.

L. cz. E. 809/00 (5) [5899 2-3]

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Dynowie, odbędzie się dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja I.) całej realności lwh. 422, II.) połowy realności lwh. 423, III.) całej realności lwh. 1543 ks. gr. gm. Dynów.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 1312 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi ad I.) 366 kor. 66 hal., ad II.) 16 kor. 66 hal., ad III.) 368 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dynów, dnia 6. lipca 1901.

L. cz. E. 39/1 (7) [6441 2-3]

Zobowiązana masa rozbiorowa Aleksandra Micewskiego.

Na żądanie Ozyasza Standa we Lwowie, zastąpionego przez adw. dra Ferdynanda Kwiatkowskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 7. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacja majątności Citela lwh. 726 tusąd. ks. gr. dla wp. objętej, nie mającej żadnych przynależności gospodarczych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 9506 kor.

Najniższa cena wynosi 6337 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 22. czerwca 1901.

L. cz. E. 226/00 (13) [6416 2-3]

Na żądanie galic. Towarzystwa kredyt. ziemskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 27. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51

w Przemyślu, licytacja dóbr Tuczempy lwh. 908 ks. gr. dla większych posiadłości tutejszego obwodu objętych, Edwarda Micewskiego własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 376.108 kor. 50 hal., przynależności zaś na 165.643 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 361.168 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 20. lipca 1901.

L. cz. E. 797/98 (32) [5971 2-3]

Na żądanie Hermana Reicha w Wadowicach, odbędzie się dnia 5. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, relicytacja realności lwh. 119 gm. Wieliczka, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na relicytację, jest ocenioną na 10011 kor. 72 hal.

Najniższa cena wynosi 5005 kor. 86 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 3. czerwca 1901.

L. cz. E. 273/1 (6) [6140 2-3]

Dnia 4. września 1901 o godz. 11 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. III. licytacja połowy realności lwh. 163 ks. gr. gm. kat. Stęfkowa objętej.

Nieruchomość ta jest ocenioną na 2900 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1933 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzyć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 19. lipca 1901.

L. cz. E. 405/1 (4) [6436 2-3]

Dnia 23. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym w sali rozpraw Nr. I., będzie przeprowadzoną licytacja 2/6 części realności lwh. 38 i 2/6 części realności lwh. 319 ks. gr. gm. Płowe.

Części nieruchomości, wystawionych na licytację, są ocenione na 858 kor. 66 hal., przynależności zaś na 98 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 637 kor. 98 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrząc podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Radziechów, dnia 13. lipca 1901.

L. cz. E. 848/1 (4) [6253 2-3]

Dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, licytacja realności objętej lwh. 51 ks. gr. gm. kat. Zniesienie, składającej się z trzech domów mieszkalnych, wraz z przynależnościami a to: komórkami, wychodkami, bramą, drzewami i krzewami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona wraz z przynależnościami na 11.636 kor. 30 hal.,

Najniższa cena wynosi 5818 kor. 15 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.
Lwów, dnia 24. czerwca 1901.

L. cz. E. VIII. 360/1 (5) [6217 2-2]

Na żądanie Josia Thau, odbędzie się dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja realności lwh. 6 ks. gr. gm. Kołomyja II. dzieln. objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1530 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 765 kor. 25 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Kołomyja, 4. lipca 1901.

L. cz. E. 533/1 (4) [6430 1-3]

Dnia 3. września 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 4 sądu tutejszego licytacja 1/6 części posiadłości whl. 80 i 407 gm. Hulecz z Chochołowem, Iwana Harasymów własnych.

1) 1/6 część posiadłości lwh. 80 jest oceniona na 271 kor. 16 hal., zaś 2) 1/6 część posiadłości lwh. 407 na 110 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad 1) 181 kor., ad 2) 74 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 4.

Prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej nie mogłyby być uwzględnione.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 2. lipca 1901.

L. cz. E. 111/1 (7) [6396]

Na żądanie p. Leibischa Bergmanna w Uściu biskupim, zastąpionego przez adw. dra Pohorille, odbędzie się dnia 4. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20 w Brzeżanach, licytacja majątności Ujazd objętej lwh. 169 ks. gr. dla większych posiadłości tutejszego sądu, Franciszka Grabzewskiego własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z 60 fur słomy i 30 okotów żytniej słomy.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 35580 kor. 42 hal., przynależności zaś na 189 kor.

Najniższa cena wynosi 23846 kor. 28 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do

tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Brzeżany, dnia 10. lipca 1901.

L. cz. E. 188/1 (3) [6125]

Dnia 5. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja realności lwh. 63 i 3/7 części realności lwh. 390 ks. gr. gm. kat. Kolbuszowa objętych, Chaji z Geldzahlerów Schupfowej własnych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione a to: lwh. 63 na 6000 kor., lwh. 390 na 84 kor. 10 hal.

Najniższa cena wynosi realności lwh. 63 kwotę 3334 kor., 3/7 części realności lwh. 390 kwotę 57 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kolbuszowa, 19. czerwca 1901.

L. cz. E. 323/1 (5) [6350]

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Złoczowie, stowarz. zarej. z ograniczoną poręką na ręce Dyrektora p. Mittera, odbędzie się dnia 5. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46, licytacja a) 5/6 części ciał hip. lwh. 239 ks. gr. gm. kat. Uciszków objętego, z parc. grunt. lk. 1137 się składającego, b) 1/2 ciał hip. lwh. 333 także księgą objętego z parc. grunt. lk. 1773 się składającego, c) całego ciał hip. lwh. 227 także księgą objętego z parc. bud. lk. 304 i 305, wraz z budynkami gospodarczymi i z parc. grunt. w łącznej przestrzeni 6 morgów 298□ się składającego i d) 1/2 ciał hip. lwh. 360 także ks. gr objętego z parc. grunt. lk. 1888/1 i 1889/1 się składającego.

Przynależności nie ma.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: ad a) na 583 kor. 30 hal., ad b) na 120 kor., ad c) na 1350 kor., zaś ad d) na 115 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 388 kor. 87 hal., ad b) 80 kor., ad c) 900 kor., ad d) 76 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 4. lipca 1901.

L. cz. E. 638/00 (11) [6428]

Na żądanie p. Maryi Wojna, zastąpionej przez adw. dra Heynego w Złoczowie, odbędzie się dnia 28. sierpnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46, relicytacja całego ciał hip. lwh. 477 ks. gr. gm. kat. Pitrycze objętego, a z parc. bud. lk. 331 wraz z domem i z parc. grunt. lk. 2020, 2024 i 2025 się składającego.

Przynależności nie ma.

Nieruchomość, wystawiona na relicytację, jest oceniona na 320 kor.

Najniższa cena wynosi 160 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46.

Takie prawa, w obec których niniejsza relicytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie relicytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania relicytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Złoczów, dnia 18. lipca 1901.

L. cz. E. 624/1 (4) [6463]

Na żądanie p. Herscha Leiby Schütza kupca w Żabiu, odbędzie się dnia 26. sierpnia 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacja 1/3 części realności lwh. 1941 ks. gr. gm. Żabie, Petra, Kateryny, Wasyliny, Anny i Paraszki Prokopyszynów własnej, składającej się z parc. grunt. lk. 8185/1 pastwisko.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1266 kor. 67 hal.

Najniższa cena wynosi 844 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabie, dnia 24. lipca 1901.

L. cz. E. 138/1 (4) [6464]

Na żądanie Wolfa Klarmana, kupca w Żurawnie, zastąpionego przez adw. dra Gottlieba w Żurawnie, odbędzie się dnia 2. września 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, a właściwie w sali rozpraw w Żurawnie, licytacja realności lwh. 231 gm. Nowoszyny objętej, w 2/16 częściach wierzyciela egzekwującego, zaś 14/16 częściach zobowiązanych własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1150 kor.

Najniższa cena wynosi 766 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-

wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żurawno, dnia 15. lipca 1901.

Upadłości.

L. cz. S. 1/1 (1) [6450 1-3]

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach zezwolił na otwarcie konkursu do majątku masy spadkowej ś. p. Mieczysława Kopcińskiego stolarza w Kalwaryi.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu kraj. w Kalwaryi Władysława Jaroszewskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dra Förstera w Kalwaryi.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 8. sierpnia 1901, godz. 10 przed południem w sądzie powiatowym w Kalwaryi, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkursowej, zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Kalwaryi najdalej do dnia 15. września 1901, a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 25. września 1901 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniebają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszty uroście przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Kalwaryi lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 29. lipca 1901.

L. cz. S. 398 (114) [6449]

Zawiadomiasz się interesowanych, że wdrożone w siedzibie sądu uchwałą z dnia 18. czerwca 1897 do l. cz. 5191 ex dep. 1897 postępowanie konkursowe do majątku Aleksandra Borgenichta kupca w Limanowej po myśli §. 189 ustawy konkursowej za ukończone uznanem zostało.

Nowy Sącz, dnia 13. lipca 1901.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. A. 35/99 (22) [6092 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Busku podaje do wiadomości, że po Irene Tadanierze z Milatyna nowego zmarłym we Lwowie dnia 11. marca 1899 powstała w spadku, niewyczerpana kodycelem notaryalnym we Lwowie sporządzonym, a ustanawiającym zapisy na rzecz tegoż rytual. dzieci i żony, część majątku ruchomego złożonego z gotówki i wierzytelności w łącznej kwocie około 1000 K.

Gdy nie jest wiadomem komu przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadku, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezkutecznym upływie zakreślonego czasokresu zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykazali tytuł dziedziczenia, oraz wniosą oświadczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. e. k. notaryusza Jana Szumpetera w Busku.

W braku tego, nieobjęta część dziedzictwa względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.
Busk, dnia 3. lipca 1901.

Ogłoszenie.

Według artykułu II. Ustawy z dnia 8. lipca 1901 dz. u. p. Nr. 86, o podwyższeniu opłaty od wódki i oddaniu części dochodu z tej opłaty funduszom krajowym królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podlegających z wyjątkami w ustawie wyszczególnionymi wszystkie pędzone płyny wysokokowe znajdujące się w dniu 1. września 1901 w wolnym obrocie na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież te pędzone płyny wysokokowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny do odbiorców w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, któreto płyny jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadeszły, podatki dodatkowe w wymiarze 20 halerzy od każdego stopnia hektolitrowego (litra) alkoholu.

W celu przeprowadzenia tego dodatkowego opodatkowania wydało c. k. Ministerstwo skarbu rozporządzeniem z dnia 13. lipca 1901 dz. u. p. Nr. 105 przedrukowany poniżej regulamin:

Regulamin o poborze dodatkowego podatku od wódki.

I. Przedmiot dodatkowego podatku.

Dodatkowemu podatkowi w wymiarze 20 h. od litra alkoholu podlegają, z wyjątkami poniżej wymienionymi, wszystkie pędzone płyny wysokokowe, znajdujące się 1. września 1901 w wolnym obrocie w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa, jakoteż te pędzone płyny alkoholowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których odnośna ustawa ma moc obowiązującą, które jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadeszły.

Do pędzonych płynów alkoholowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, należą w szczególności także arak, rum koniak, esencje wódeczane, sztuczne esencje owocowe, złożone z różnych gatunków eteru, alkoholu i innych substancji i eter owocowy, likiery i inne zaprawne wódki, dalej bogate w alkohol towary perfumeryjne, jak woda kolouska, bogate w alkohol tynktury lekarskie i ekstrakty, jakoteż każda mieszanina wina i wódki, której zawartość alkoholu przekracza 15 procent objętości.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. Pędzone płyny wysokokowe w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie pędzonych płynów wysokokowych (tradniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem i t. d.) w ilościach nie większych niż 10 litrów, w posiadaniu zaś innych gospodarstw domowych w ilościach nie większych niż pięć litrów. Te ilości są także wtedy wolne od dodatkowego podatku, jeżeli u przemysłowca lub w gospodarstwie domowym znajdują się większe zapasy.

2. Wódka, której już na podstawie terażniejszych przepisów przysługuje uwolnienie od państwowej opłaty od wódki.

II. Oznajmienie.

Kto w dniu 1. września 1901 posiada zapas pędzonych płynów wysokokowych, podlegających dodatkowemu podatkowi, zawierający razem więcej niż dziesięć, względnie więcej niż pięć litrów alkoholu jest obowiązany oznajmić ilość i zawartość alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapas się przechowuje, w przeciągu czterech dni, licząc od 1. września 1901, zatem najpóźniej dnia 4. września 1901 na piśmie w dwóch egzemplarzach według podanego poniżej formularza temu oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu znajdują się miejsce przechowania pędzonych płynów wysokokowych.

Blankiety na te oznajmienia wydawać się będzie bezpłatnie w każdym oddziale straży skarbowej, jakoteż u organów i w urzędach, które krajowa władza skarbowa oznaczy. Jeżeli na podstawie osobnych autonomicznych postanowień, obowiązujących dla poszczególnych krajów, żąda się od zapasów lub od części zapasów, będących przedmiotem oznajmienia, zwrotu opłaty krajowej, zapłaconej według taryfy, wówczas należy nadmienić to w oznajmieniu, podając ilości wódki, od której żąda się zwrotu, jakoteż kwotę do zwrotu przypadającą.

Tych pędzonych płynów wysokokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny, do odbiorców w krajach, gdzie ustawa obowiązuje, które jednak dopiero 1. września 1901 lub później, do tych krajów nadeszły, oznajmienie nie potrzeba.

Jeżeli zapas pędzonych płynów wysokokowych, która ma się oznajmić, nie przekracza w poszczególnym wypadku, bez względu na zawartość alkoholu, pięciu hektolitrow, można zaniechać podawania w oznajmieniu ilości, zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu; w tym wypadku musi się jednak w uwadze oznajmienia wyraźnie nadmienić, że ogólny zapas nie przekracza ilości pięciu hektolitrow.

Przy pędzonych płynach wysokokowych w flaszki zamkniętych w sposób w handlu zwykle używany, dalej przy likierach, to jest pędzonych płynach wysokokowych, zawierających najmniej 10 kilogramów cukru na hektolitr, i przy słodzonych wódkach, to jest pędzonych płynach wysokokowych, zawierających więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektolitr, wreszcie przy wszystkich, dodatkowemu podatkowi podlegających esencjach, towarach perfumeryjnych, tynkturach lekarskich i ekstraktach, można, bez względu na wielkość zapasu podlegającego oznajmieniu, zaniechać oznajmienia zawartości alkoholu.

Gdyby pędzone płyny wysokokowe, co do których istnieje obowiązek oznajmienia, znajdowały się w pierwszych czterech dniach miesiąca września 1901 w transporcie, a co do nich nie wniesiono jeszcze oznajmienia i nie uszczono od nich dodatkowego podatku, wówczas obowiązek oznajmienia, względnie uszczenia dodatkowego podatku, ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść oznajmienie najpóźniej w przeciągu 48 godzin po nadejściu przesyłki.

Jeżeli kto nie wnieśli przepisanej oznajmienia zapasu pędzonych płynów wysokokowych, znajdującego się w dniu 1. września 1901, lub jeżeli kto oznajmił ilość mniejszą, a różnica między ilością oznajmioną a urzędowo zbadaną przekracza bądź 10 procent, bądź karze w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty ukróconego lub na ukrócenie nadanego dodatkowego podatku, ktoby zaś podał w oznajmieniu inne nieprawdziwe dane, nie odnoszące się do ilości alkoholu, karany będzie grzywną porządkową od 4 do 200 koron.

Przedsiębiorstwa kolei żelaznych i żegluga parowej (z wyjątkiem morskich, o ile nie chodzi o swojskie parowce, wyposażone ułatwieniami co do ruchu), jakoteż c. k. poczta, obowiązane są o każdej przesyłce pędzonych płynów wysokokowych, którą prze 1. września 1901 przyjął do transportu celem dostawienia odbiorcy w krajach, w których ustawa ma moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie oddały, donieść zaraz po nadejściu do stacji oddawczej oddziałowi straży skarbowej, w którego okręgu leży ta stacja. To doniesienie ma zawierać nazwisko nadawcy i odbiorcy, tudzież wagę brutto przesyłki, a stacja oddawcza ma je bezpośrednio przedłożyć.

III. Dopełnienie czynności urzędowej.

Organa skarbowe, u których wnosi się oznajmienia zapasów, mają najpierw sprawdzić oznajmienie co do jego dokładności a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wywód spozstazeń, dalej przypadającą kwotę dodatkowego podatku, tudzież urząd percepcyjny, w którym dodatkowy podatek ma się zapłacić, należy podać w obu egzemplarzach oznajmienia.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Strona jest obowiązana, tę kwotę dodatkowego podatku, o której zawiadomiono ją w powyższy sposób zapłacić, jeżeli nie uzyskała pozwolenia spłaty w ratach, albo kredytu w przeciągu dni ośmiu w urzędzie percepcyjnym, wymienionym w oznajmieniu. Dla tych krajów, gdzie istnieją samoistne opłaty krajowe, które z dniem 31. sierpnia 1901 będą zniesione, wyda się osobne zarządzenia, czy i o ile ma nastąpić zwrot opłaty krajowej zapłaconej według taryfy, i skompensowanie takich pretensyj zwrotu z dodatkowym podatkiem od wódki.

Badanie oznajmionych zapasów pędzonych płynów wysokokowych należy rozpocząć najpóźniej 2. września 1901.

Co do postępowania przy badaniu zapasów, postanawia się co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

„Gazeta Lwowska“ Nr. 176 z dnia 3 sierpnia 1901.

a) Jeżeli pędzone płyny wysokokowe znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach i t. p. a naczynia te są pełne i urzędowo ocechowane, wówczas oznacza się ilość według znaku cechowniczego.

Jeżeli beczki nie są cechowane, lub tylko w części napełnione, oznaczać należy ich zawartość miarą Matievie'a.

Ilość wódki w beczkach etc. da się także obliczyć, — uwzględniając prawdziwą zawartość alkoholu — przez zbadanie wagi netto i przeliczenie jej przy pomocy przepisanych tabel redukcyjnych na litry.

Jeżeli się rozchodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub rezerwoary, obliczyć należy zawartą w nich ilość pędzonych płynów wysokokowych za pomocą kubieznego obliczenia, lub w inny pewny sposób.

b) Przy flaszkach i naczyniach szklanych oblicza się ilość flaszek i naczyń jednakowej wielkości, następnie bada się pojemność każdego typu flaszek osobno i oblicza się z tych dat ilość płynu.

Przy zamkniętych flaszkach, używanych zwyczajnie w handlu, zadowolić się należy, jeżeli nie ma wzorów flaszek, oznaczeniem ilości w przybliżeniu.

Badanie takie znacznie uprości się, jeżeli strona dostarczy próżnych naczyń na wzór, których pojemność można każdej chwili łatwo zbadać.

c) W rafineryach, które rafinują opodatkowaną wódkę i są w czasie badania zapasów w ruchu, musi się zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i w stojakach do filtrowania. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi należny dzienny dla każdego stojaka i jakiej ilości wódki użyto pierwotnie do nasycenia węgla. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdym stojaku.

d) Jeżeli strona, obowiązana do uszczenia dodatkowego podatku, ma pozwolenie używać wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów, lub innych towarów, zawierających alkohol, celem wywozu za linię cłową, natenczas, zamknawszy zapiski, które się prowadzi na przychód i użycie wódki, sprowadzonej bez opłaty podatku, obliczyć należy tę ilość wódki, która, w myśl artykułu II 1. 2. ustawy, ma się wyłączyć z ogólnego zapasu, jako uwolniona od dodatkowego podatku.

2. Co do oznaczania zawartości alkoholu:

a) Wódkę w beczkach stopniować należy za pomocą 100-dzielnego alkoholometru w sposób przepisany, w którym to celu brać należy z każdej beczki za pomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbkę ze średnich warstw.

Jeżeliby nie było cechowanego alkoholometru, w takim razie należy próbki, wzięte z każdej beczki, wlać każdą z osobna do flaszek dobrze wyczyszczonych i wypłukanych poprzednio wódką z tej samej beczki, opieczetować te flaszki i zbadać zawartość alkoholu w obecności strony u najbliższego organu skarbowego, posiadającego cechowany alkoholometr.

b) Z wódki, przechowanej w rezerwoarach lub innych wielkich naczyniach, brać należy próbki z górnej, średniej i dolnej warstwy w równych ilościach, próbki te dobrze wymieszać, a następnie zbadać ich zawartość alkoholu.

c) Jeżeli wódka znajduje się we flaszkach lub podobnych mniejszych naczyniach i jeżeli w myśl postanowień, podanych poniżej pod lit. e) i l. 3, nie ma się wogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy się zadowolić wyrzeczkiem stopniowaniem.

d) Jeżeli się rozchodzi o pędzone płyny wysokokowe, których alkoholometrem wprost stopniować nie można jak likiery, słodzone wódki etc. i jeżeli nie zaniechano po myśli rozdziału II, ustępu 4 podania zawartości alkoholu, wówczas mają organy skarbowe zbadać tę zawartość alkoholu, którą się ma wziąć za podstawę do uszczenia dodatkowego podatku w sposób przepisany dla oznaczania alkoholu w likierze (dodatek A, II. B. przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki).

Jeżeli dotyczący organ skarbowy niema potrzebnego przyrządu, wówczas należy po protokolarnym skonstatowaniu ilości płynu, próbki z każdego poszczególnego gatunku odesłać pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władzy skarbowej pierwszej instancyi, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku wyda dalsze zarządzenie.

Pędzone płyny wysokokowe nie słodzone albo tylko bardzo mało słodzone, tudzież płyny wysokokowe zaprawione ingrediencyami badać się ma zawsze urzędowym alkoholometrem.

e) Jeżeli nie oznajmia się zawartości alkoholu, ponieważ ogólny zapas w danym wypadku nie przekracza ilości pięciu hektolitrow, lub ponieważ rozchodzi się o pędzone płyny wysokokowe w zamkniętych flaszkach używanych zwykle w handlu, albo o likiery lub słodzone wódki, przyjmować należy zawartość alkoholu:

aa) przy wódec francuskiej, rumie i araku 65 stopni;

bb) przy koniak, whisky, wisniówce, wódec z wycieczyn, śliwowiec, borowiczec i t. zw. naturalnych wódkach 40 stopni;

cc) przy likierach wszelkiego rodzaju i przy słodzonych wódkach 35 stopni 100-dzielnego alkoholometru.

Gdyby co do prawdziwości oznajmionych gatunków wódki nasuwały się wątpliwości, np. wątpliwość, czy wysoko-stopniowych płynów spirytusowych nie oznajmiono jako wódkę naturalną lub spirytus zaprawiony cukrem, albo jako likier, należy te podejrzane płyny wysokokowe w miarę możliwości poddać wstępnemu badaniu.

Jeżeli dopełnienie okazało się uzasadnione, przystąpić należy do badania rzeczywistej zawartości alkoholu wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasów dotyczącej strony (lit. a—d) i wdrożyć postępowanie dochodowe karne o nieprawdziwe oznajmienie. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjąć należy w takim wypadku zawartość alkoholu oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

Zawartość alkoholu podlegających dodatkowemu podatkowi esencji, tynktur lekarskich i ekstraktów policzyć należy w wysokości 70 stopni, zaś towarów perfumeryjnych podlegających dodatkowemu podatkowi w wysokości 90 stopni studzielnego alkoholometru.

f) W tych wypadkach, gdzie zawartość alkoholu oznajmia się, lub gdzie się rozchodzi o pędzone płyny wysokokowe innego rodzaju, aniżeli wyżej podane, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas gdy strona wykaże ją księgami przemysłowymi, fakturami itp., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

3. We fabrykach likieru nie przedsiębierze się rzeczywistego badania zapasów pędzonych płynów wysokokowych wówczas, gdy przedsiębiorcy oznajmniają zapasy w ten sposób, że przedkładają najpóźniej dnia 1. września 1901 władzy skarbowej pierwszej instancyi szczegółowy, na podstawie inwentary sporządzony wykaz posiadanych w tym dniu pędzonych płynów wysokokowych podlegających dodatkowemu podatkowi, ułożony według grub towarów o jednakowej zawartości alkoholu i zgadzają się na to, ażeby delegat władzy skarbowej pierwszej instancyi przekonał się o prawdziwości ewentualnie przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakoteż przez wglądnięcie do ksiąg przemysłowych względnie — ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie próbek, które wziąć należy.

Wolno przystać podać procenta alkoholu w cyfrach od 10 do 19 w dół zaokrąglonych, tak, że na przykład wszystkie płyny spirytusowe, których zawartość alkoholu leży w granicach od 50 do włącznie 59 procent, można oznajmić jako zawierające 50 procent alkoholu.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwość co do prawdziwości podanej strony, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać władza skarbowa pierwszej instancyi. Władza skarbowa pierwszej instancyi może na prośbę przyznać powyższą ulgę, także pewnym sprzedacom utrzymywanym przez przedsiębiorstwa fabryczne.

IV. Dopełnienie czynności urzędowej co do pędzonych płynów wysokokowych podlegających postępowaniu przechodowemu, jeżeli od nich należy się dodatkowy podatek.

Dodatkowy podatek od tych pędzonych płynów wysokokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów Korony węgierskiej, Bośni i Hercegowiny do odbiorców w Królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, które jednak dopiero w dniu 1. września 1901 lub później do tych krajów nadeszły, przypisze odbiorcy przesyłki do zapłaty w przeciągu ośmiu dni urządu dostawienia równocześnie z wydaniem karty legitymacyjnej (Wzór Nr. III. do § 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z 20. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 128).

Przypisanie następuje w ten sposób, że na końcu karty legitymacyjnej umieszcza się następującą klauzulę:

„Za powyżej wymienioną ilość alkoholu ma (N. N.) w zapłacić w c. k. Urzędzie w dodatkowy podatek w kwocie K h. słowami w przeciągu ośmiu dni pod rygorem egzekucyi“.

Za podstawę do wymiaru ma służyć ilość alkoholu, skonstatowana przez Urząd wysłania, z wyjątkiem gdyby ilość alkoholu sprawdzona przez urząd dostawienia była większą, w

а) Если палени плинн алькогोलічни находять ся в бочках, кесонах, цістернах і т. д. а ті начиня суть повні і урядово оціховані, то знак ціхи єсть міродатний.

Если бочки не суть ціховані або лише в части наповнені, то належить їх зміст означити мірилом Матієвича.

Скількість горівки в бочках і т. д. можна також означити провіреном ваги netto і переміною тої ваги на міру в літрах з увзглядненем дійсного змісту алькоголю, уживаючи приписаних таблиць редуційних.

Если кесони або резервоари не суть ціховані, то належить вислідити скількість поміщених в них палених плиннів алькоголічних на підставі кубічного обчислення або в иншіи певний спосіб.

б) При фляшках і при начиню шклянним обчисляе ся скількість фляшок і начиня однакової величини, а потому висліджуе ся зміст фляшок кожного типу величини, щоби на підставі тих даних обчислити скількість плинну.

Що до фляшок замкених, уживаних звичайно в торговлі належит означити скількість плинну в приближеню через оцінку, если нема взірців тих фляшок.

Той вислідок дасть ся дійсно улегчити, если сторона доставить порожні взірці начиня, котрих зміст можна кожного часу легко означити.

в) В рафінериях котрі рафінують ошоджковану горівку і котрі в часі провірюваня запасів суть в руху, потреба також вислідити скількість горівки, находячої ся в апаратах ректифікаційних і в стояках для фільтрованя. В тій ціли належить ся попереднім вислідити, скілько літрів виносить денне наповненє кожного стояка і яку скількість горівки ужило на початку до змочєня пилу углевого. Обі суми разом дають в приближеню зміст алькоголю в кожнім стояку.

г) Если сторона підлягаюча додатковому податкови має позволенє уживаня без оплати горівки до виробу лікєру, або инших товарів містячих алькоголь а призначених до вивозу за лінію цлову, то замкненем рахунків ведених що до побору і ужитя горівки побраної без оплати належить означити тую скількість горівки, котру треба виділити після артикулу II. ч. 2. закона з цілого запаса яко вільну від додаткового податку.

2. Що до означєня змісту алькоголю :

а) Горівку в бочках належить мірити в приписании спосіб 100-дільним алькогольометром і в тій ціли набирати леваром або иншим надаючим ся до того приладом прібки з середних веретв.

Если не було під рукою оціхованого алькогольометру, то належить прібки, набрані з кожної бочки вливати оєбно до фляшок добре вичищених а попередно горівкою з тої самої бочки виполоканих, фляшки залечатати і провірити зміст алькоголю в присутности єторони у найблишого орґану скарбового, посідаючого алькогольометер оціхований.

б) З горівки, поміщеної в резервоарах або инших великих начинях належить позбирати прібки з веретв верхних, середних і спідних в рівних скількостях, добре виміщати і потому означити їх зміст алькоголю.

в) Если горівка находить ся в фляшках або в подібних менших начинях а не належить взагалі залишити провірена змісту алькоголю після постановленя наведеного нижше під буквою д) і ч. 3., то потреба поперестати на вириквом провіреню алькогольометром.

г) Если ходит о палєні плинн алькоголічни, котрих змісту алькоголю не можна вислідити алькогольометром, як лікєри, солоджені горівки і т. д. і если після алькогольометром, як лікєри, солоджені горівки і т. д. і если після відділу II. уступ 4. замкнено заявленя їх змісту алькоголю, то орґани скарбові суть обовязані вислідити зміст алькоголю, котрий прийме ся за підставу до заплати додаткового податку в спосіб приписаний для означєня алькоголю в лікєрі (Додаток А. II. Б. до припису виконавчого о податку від горівки).

Если орґан скарбовий не має під рукою потрібного приладу, то належить по протоколирним ствердженю скількості плинну вислати прібки поодиноких родів по заосмотрю печатками орґану скарбового і єторони до скарбової власти першої інстанції, котра зарядить привірене а після вислідку постановить дальше що потреба.

В палєних плиннах алькоголічних несолодженых або дуже слабо солодженых, апро заправлєних примішками, належить за вєрди зміст алькоголю провірювати урядовим алькогольометром.

д) Если залишено заявленя змісту алькоголю, понеже в дотичним случаю цілий запас не нереносит скількості плинн гектолітрів, або з причин, що ходить о палєні плинн алькоголічни в замкнєних фляшках, уживаних звичайно в торговлі, або о лікєри і солоджені горівки, то належить принамати зміст алькоголю.

а) для горівки французкої, руму і аракку в 65 степенях ;

б) для коняку, віски, вишнівки, трєберівки, сливолиці, боровички і так званих горівок природних в 40 степенях ;

в) для всїякого рода лікєрів і горівок солодженых в 35 степенях стодільної скалі алькогольометрової.

Если би що до точности заявленя поодинок родів горівки заходили сумніви, приміром сумнів, що спиртуози о високим степені заявлено яко горівку природну, або спиртузе виправлений цукром яко лікєр, то належить підозріні палєні плинн алькогольометри піддати після можности попередному розсмотрю. Если підозріне окаяє ся правдивим, то треба приступити до провіреня дійсного змісту алькоголю всїх запасів дотичної єторони підпадаючих додатковому податкови (букви а—г) і з причин несправдливого заявленя розпачати кярпе поступованє скарбове. За підставу до обчислення додаткового податку належить в тім случаю прийати зміст алькоголю, стверджений дійстним провіренем.

Зміст алькоголю есенцій, тинктур лічнихих і екстрактів підлягаючих додатковому податкови належить обчислити в 70 степенях, а перфумових товарів, підпадаючих тому податкови в 90 степенях стодільної скалі алькогольометрової.

е) В тих случаях, в котрих заявляє ся зміст алькоголю, або если ходит о палєні плинн алькоголічни иншого рода як роди висше наведені, належить тогди залишити безосередне провірене дійсного змісту алькоголю, если той зміст никакже єторона своїми книжками промисловими, фактурами і т. д., що до котрих правдивости не заходить жадні сумніви.

3. В фабриках лікєру належить тогди залишати дійстне провірене запасів палєних плиннів алькоголічних, если підприємці вєнесут заявленє запасів в той спосіб, що они препложать найізнїйше дня 1. верєсеня 1901 скарбовий власти першої інстанції на основі інвєнтаря докладний виказ знаходячих ся того дня в посідаюо підприємця скількості палєних плиннів алькоголічних, уложєний шєля ірун товарів і риним змістї алькоголю, і если заявлять, що згадкують ся на тоє, щоби о правдивости поданих дат перєсвідчитись оглядинами в підприємстві, як і переглядом книжок промислових через делегата скарбової власти першої інстанції, възглядно провіренем позбирати маючих ся прібок, если розходить ся о поданий зміст алькоголю. В тім случаю дозволяє ся на наведєне проєнтів алькоголю в цифрах від десяти до десяти в долину заокруглєних, приміром, щоби всї спиртуози, котрих зміст алькоголю виносить 50—59 включно процент заявлено о змісті алькоголю 50 процентовим.

Если наслідок такого провіреня насуває сумніви, що до правдивости дат поданих через єторону, то належить безусловно приступити до дійсного провіреня всїх запасів.

Припису припадаючого додаткового податку належить до скарбової власти першої інстанції.

Повисше улегченє може признати на просьбу скарбової власти першої інстанції також і для певних місць продажы підприємств фабричних.

IV. Сновисєне чинности урядової в поступованю переходовім, що до малєнх плиннів алькогольєвих відпадаючих податкови додатковому.

Додатковий податок від тих палєних плиннів алькоголічних, котрі в краях корони угорської, Босни і Герцєговини перед 1. верєсеня 1901 висилає ся до відбиратєлів в краях підлягаючих тому законуи, котрі однак дєперва дня 1. верєсеня, або пізнїйше надїдуть до сих країв приписує уряд достави відбиратєлєви посилки рівночасно з виданєм карти лєгітимацийної (взорєць ч. 3. до § 5. рескр. министерства скарбу з 20. липня 1899 В. з. д. ч. 128.) до заплати в протягу вісьмох днів.

Припису відбуває ся в той спосіб, що на кінци карти лєгітимацийної замїдає ся єдїную клявузю :

„Від повисше наведеної скількості алькоголю має (NN)

в заплатити в ц. к.
Урядї в якє додатковий податок від горівки
квоту кор. сот. словами кор.

За підставу до виміру належить прийати скількість алькоголю, стверджену черєз уряд висланя, хіба що скількість алькоголю, єсправдженє через уряд достави булаби більшою, в котрім то єдучаю тую послїдну скількість треба прийати яко підставу виміру.

На доконану заплати висставляє ся єтороні посвїдченє заплати.

V. Сплата в ратах, възглядно кредитованє додаткового податку.

Хто хоче користати з признаної законом сплати в ратах възглядно если ходить о фабрики лікєру, з дозволеного кредитованя додаткового податку, котрий потреба заплатити, має просити письменно о позволенє на тоє властї скарбової першої інстанції, в котрої окрузі знаходить ся оподаткованю підпадаючий запас горівки найізнїйше до 4. верєсеня 1901 і заразом в просьбі вразно подати, яких рат жадає, възглядно на який час фабрикант лікєру хоче користати з проволости.

Рати до 6 місяців, числячи від дня платности позволяє скарбовє властї першої інстанції, рати до одного року краєва властї скарбовє. — Першу рату треба заплатити єсейчас по отриманю позволеня на сплату в ратах.

Еслиби і одної з позволеных рат не заплачено точно в дни платности то належить всєє єще залєгну квоту заплатити, євєнтуально стягнути від разу в дорозї євєкєуції

Відсоток проволости в тім случаю не жадаєсь.

Фабрикант лікєру уліляє ся кредиту тїлькє по цілковитім забезпечєню припадаючого додаткового податку, а тоє забезпечєнє належить дати в єносіб приписаний в §. 32. припису виконавчого о податку від горівки.

В дни, в котрім кінчить ся термін кредиту належить заплатити точно покредитовану квоту додаткового податку, в тім урядї, в котрім той податок приписанє. Если денє заплати припадає на недїлю, або євєято, то належить заплатити в слїдуєючим дни робочім. Если не заплатит ся в означєнім часї, то належить стягнути податок додатковий в дорозї євєкєуції.

VI. Особи підлягаючі контролі.

В часї 60 днів, означєнім в арт. II. уступ 5. закона, числячи від дня 1. верєсеня 1901 уважєє ся продуєнтів горівки і такі особи, котрі займають ся торговлєю палєних плиннів алькоголічних, їх вишинокм і дрібною продажєю, що до додаткового податку яко підлягаючих урядовому надзоруи.

Они суть проте обовязані що до їх запасів палєних плиннів алькоголічних виказувати побір, або заплаченє додаткового податку възглядно підвищеної квоти о скілько тотї плинни не належать до скількості алькоголю, увільненої від податку додаткового і о скілько не тяжить на них державний податок від горівки.

Орґани скарбові суть після §. 271. ординації цлової і монополів державних управненї входить за дня до місць перєхованя, промислу і продажы, в котрих перєховують ся, або продають ся палєні плинн алькоголічни о скілько узнають они се за потрібне, можуть там перегляди перєводити, находячі ся запасы палєних плиннів алькоголічних підпадаючих податкови додатковому списувати і з увзглядненем термінів заявленя і заплати жадали виказаня побору, або заплаченя додаткового податку възглядно оплати підвищеної.

Висше наведені промисловці суть обовязані дозволяти без супротивленя ся вєстєу орґанам скарбовим до місць висше згаданих, їм на жаданє особито, або черєз своєє службє уділяти жаданої помочи і виказувати набутє, або заплаченє податку додаткового, възглядно підвищеної оплати.

Залишенє приписаного виказаня набути, възглядно заплаченя податку додаткового підпадає карї в висотї 4 до 8 кратної квоти, що до котрої залишено виказаня.

Краї Округ скарбовий
Повіт податковий

ЗАЯВЛЄНЄ

тих запасів палєних плиннів алькоголічних підпадаючих додатковому податкови, котрі підписаний посїдає.*)

Імя, характер посїдателя єго місцє замєнкаля, улиця і число конєстрипційнє	Означєнє місць перєхованя палєних плиннів алького- лічних	Скількість	Рід і знак	Цїлєка	Рід (назва звичайна торговельна)	Скількість (літри)	Зміст алькоголю після 100 дїльної скалі алькогольометрової	Єтєпені гектолїтровї (літри) чистого алькоголю, містячого ся в тих скїлькостях	Примітка
дня 1901									

(Підпис єторони.)

*) В тім заявленю належить подати цілий запас палєних плиннів алькоголічних виключно зі скількостями 5 възглядно 10 літрів алькоголю, увільнєними від додаткового податку.

Если запас, котрий належить заплатити не переносить 5 гектолїтрів, то можна залишити заявленє змісту алькоголю і єтєпенів гектолїтрових, а скількість подати тїлькє в приближеню.

ПОЛАГОДЖЄНЄ.

1. Віддано дня 1901.
2. Вислідок урядового провіреня доконаного дня 1901.
3. Від провіреної цілої скількості гектолїтрових єтєпенів (літрів) алькоголю припадає по позрученю вільних від податку літрів алькоголю податок додатковий в квотї корон . . . сот. словами корон сот. словами бот.

Тоту квоту належить заплатити в ц. к. урядї в найдальше до вісьмох днів

в данім случаю належить навєсти позволенє сплати в ратах або о кредит.

. дня 1901.

Підпис єторони : Підпис орґану скарбового :

На повисші постановленя зєртає ся сам увагу в ціли їх найдокладнїйшого вивповненя з тою приміткою, що блянєти заявленє будє видавати безплатно найближшїй відділ єторонї скарбової і найближшїй уряд податковий, як і також уділяти близших поєненєв що до маючих ся вєнеси заявленє.

Від ц. к. краєвої Дирекції скарбу.

Львів, дня 18. липня 1901.

Коритовский.

Kundmachung.

Gemäss Artikel II. des Gesetzes vom 8. Juli 1901 R.-G.-Bl. Nr. 86, betreffend die Erhöhung der Brantweinabgabe und die Zuwendung eines Theiles des Ertrages dieser Abgabe an die Landesfonde der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder, unterliegen alle am 1. September 1901 im Gebiete der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder im freien Verkehre vorhandenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten, sowie jene, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina in der Zeit vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst nach dem 1. September 1901 in diesem Gebiete einlangen, mit den im Gesetze näher bezeichneten Ausnahmen einer Nachsteuer in Ausmasse von 20 Heller von jedem Hektolitergrade (Liter) Alkohol.

Zur Durchführung dieser Brantweinnachsteuerung hat das k. k. Finanzministerium mit Verordnung vom 13. Juli 1901, R.-G.-Bl. Nr. 105 das nachstehend abgedruckte Regulativ erlassen:

Regulativ für die Einhebung der Nachsteuer.

I. Gegenstand der Nachsteuer.

Der Nachsteuer im Ausmasse von 20 h per Liter Alkohol unterliegen mit den nachstehenden aufgeführten Ausnahmen alle am 1. September 1901 im Geltungsgebiete des Gesetzes im freien Verkehre vorhandenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten sowie jene, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina in der Zeit vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst nach dem 1. September 1901 in diesem Gebiete einlangen. Zu den der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten gehören insbesondere auch Arrak, Rum, Cognac, Brantweinessenzen, die aus verschiedenen Atherarten, Alkohol und anderen Stoffen zusammengesetzten künstlichen Fruchtessenzen und Fruchtäther, Liqueure und sonstige versetzte Brantweine, ferner alkoholreiche Parfümeriewaren, wie Köllner-Wasser, alkoholreiche Arzneitincturen und Extracte sowie jede Mischung von Wein und Brantwein, deren Alkoholgehalt 15 Volumprocente überschreitet.

Befreit von der Nachsteuer sind:

1. gebrannte geistige Flüssigkeiten im Besitze von Gewerbetreibenden, welche den Verkehr mit gebrannten geistigen Flüssigkeiten (Ausschank, Verschleiss, Kleinhandel u. s. w.) vermitteln, in Mengen von nicht mehr als zehn Liter, im Besitze von anderen Haushaltungsvorständen in Mengen von nicht mehr als fünf Liter Alkohol. Diese Mengen bleiben auch dann von der Nachsteuer frei, wenn bei einem Gewerbetreibenden, beziehungsweise Haushaltungsvorstände grössere Vorräthe vorhanden sind,

2. Brantwein, welchem schon kraft der bisherigen Bestimmungen die Befreiung von der staatlichen Brantweinabgabe zukommt.

II. Anmeldung.

Wer am 1. September 1901 ein Vorrath von der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten besitzt, welcher zusammen mehr als zehn, beziehungsweise fünf Liter Alkohol enthält, ist verpflichtet, die Menge und den Alkoholgehalt des gesamten Vorrathes, sowie den Ort und die Räume der Aufbewahrung derselben binnen vier Tagen vom 1. September 1901 an gerechnet, somit spätestens am 4. September 1901 schriftlich in zweifacher Anfertigung nach dem nachfolgend angeführten Formulare bei jener Finanzwachabtheilung anzumelden, in deren Umkreise sich der Aufbewahrungsort der gebrannten geistigen Flüssigkeiten befindet. Blankette dieser Anmeldungen werden bei jeder Finanzwachabtheilung sowie bei den von den Finanzlandesbehörde zu bezeichnenden Organen und Ämtern unentgeltlich verabfolgt. Sofern für die den Gegenstand der Anmeldung bildenden Vorräthe oder einen Theil derselben auf Grund der für einzelne Länder geltenden besonderen autonomen Bestimmungen die Rückerstattung einer tarifmässig entrichteten Landesaufgabe in Anspruch genommen wird, ist dies in der Anmeldung unter Angabe der Brantweinsteinmenge, für welche die Rückerstattung beansprucht wird, sowie des bezüglichen Restitutionsbetrages anzuführen.

Jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst am 1. September 1901 oder später in diesem Gebiete einlangen, unterliegen dieser Anmeldung nicht.

Wenn der anzumeldende Vorrath der gebrannten geistigen Flüssigkeiten im einzelnen Falle ohne Rücksicht auf den Alkoholgehalt die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt, kann in der Anmeldung die Angabe der Menge, des Alkoholgehaltes und der Hektolitergrade unterlassen werden; in diesem Falle muss jedoch in der Anmerkungskolonne der Anmeldung ausdrücklich angegeben werden, dass der Gesamt-Vorrath die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt.

Bei gebrannten geistigen Flüssigkeiten in verschlossenen, handelsüblichen Flaschen, ferner bei Liqueuren, das sind gebrannte geistigen Flüssigkeiten, welche mindestens 10 Kilogramm Zucker pro Hektoliter enthalten, und bei versüsst Brantweinen, das sind gebrannte geistige Flüssigkeiten, welche mehr als ein Kilogramm aber weniger als 10 Kilogramm Zucker pro Hektoliter enthalten, endlich bei allen nachsteuerpflichtigen Essenzen, Parfümeriewaren, Arzneitincturen, und Extracten kann ohne Rücksicht auf die Menge des anmeldungspflichtigen Vorrathes die Anmeldung des Alkoholgehaltes unterbleiben.

Sollten sich anmeldungspflichtige gebrannte geistige Flüssigkeiten während der ersten vier Tage des Monats September 1901 auf dem Transporte befinden, ohne dass dieselben bereits angemeldet und von denselben die Nachsteuer entrichtet worden wäre, so obliegt die Anmeldung, beziehungsweise die Entrichtung der Nachsteuer dem Warenempfänger, welcher die Anmeldung längstens 48 Stunden nach erfolgter Ankunft der Sendung zu erstatten hat.

Die Unterlassung der vorgeschriebenen Anmeldung eines am 1. September 1901 vorhandenen Vorrathes an gebrannten geistigen Flüssigkeiten, ferner die Anmeldung einer um mehr als 10 Procent geringeren Alkoholmenge, als der amtlich erhobenen, wird mit dem Vier bis Achtfachen der verkürzten oder der Verkürzung ausgesetzten Nachsteuer bestraft, andere Unrichtigkeiten in der Anmeldung, die sich nicht auf die Alkoholmenge beziehen, werden mit einer Ordnungsstrafe von 4 bis 200 K bestraft.

Die Eisenbahn und Dampfschiffahrtsunternehmungen (mit Ausnahme jener zur See, insofern es sich nicht um verkehrsbegünstigte inländische Dampfer handelt), sowie die k. k. Postanstalt sind verpflichtet, jede Sendung von gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche sie vor dem 1. September 1901 zum Transporte an einen Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes übernommen, aber bis zu diesem Tage nicht abgeliefert haben, sofort nach Einlangen in der Abgabestation der Finanzwachabtheilung, in deren Umkreise diese Station liegt, anzuzeigen. Diese Anzeige hat den Namen des Aufgebers und des Empfängers, sowie die Angabe des Bruttogewichtes der Sendung zu enthalten und ist von der Abgabestation unmittelbar zu erstatten.

III. Beamthandlung.

Den Finanzorganen, bei denen die Vorrathsanmeldungen überreicht werden, obliegt es, vorerst die Anmeldung hinsichtlich ihrer Vollständigkeit zu prüfen, sodann ohne Verzug zur Vorrathserhebung in der unten angeordneten Art zu schreiten.

Der Befund, ferner der entfallende Betrag der Nachsteuer und die Zahlstelle, bei welcher die Nachsteuer zu entrichten ist, sind in beiden Partien der Anmeldung anzugeben. Das eine Part der Anmeldung ist der Partei zurückzustellen.

Die Partei ist verpflichtet, den ihr auf diese Weise bekanntgegebenen Betrag der Nachsteuer, und zwar soweit nicht eine Ratenbewilligung oder Zufristung vorliegt, binnen acht Tagen bei der in der Erledigung der Anmeldung bezeichneten Zahlstelle zu entrichten. Für jene Länder, in welchen mit 31. August 1901 ausser Kraft zu setzende selbständige Landesauflagen bestehen, wird durch besondere Anordnungen bestimmt werden, ob und inwieweit eine Restitution der tarifmässig entrichteten Landesaufgabe und die Compensation derartiger Rückerstattungsforderungen mir der Brantweinnachsteuer platzgreift.

Mit der Erhebung der angemeldeten Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten ist spätestens am 2. September 1901 zu beginnen.

Über der Vorgang bei Erhebung der Vorräthe wird Folgendes bestimmt.

1. Für die Feststellung der Menge:

a) Befinden sich die gebrannten geistigen Flüssigkeiten in Fässern, Caissons, Cisternen etc. und sind diese Behältnisse gefüllt und amtlich geaicht, so bleibt das Aichzeichen massgebend.

Sind die Fässer nicht geaicht oder nur zum Theil gefüllt, so ist deren Inhalt mittelst des Matiewic'schen Fassmessers zu ermitteln.

Bei Brantwein in Fässer etc. lässt sich die Menge auch durch Ermittlung des Nettogewichtes und Umrechnung desselben auf das Litermass mit Berücksichtigung des wahren Alkoholgehaltes unter Benützung der diessfalls vorgeschriebenen Reductionstabellen feststellen.

Handelt es sich um nicht geaichte Caissons oder Reservoirs, so ist die Menge der enthaltenen gebrannten geistigen Flüssigkeiten durch cubische Berechnung oder in einer anderen verlässlichen Weise zu ermitteln.

b) Bei Flaschen und Gläsern wird die Anzahl der Flaschen und Gläser von gleicher Grösse festgestellt, und sodann für jede Grösstentypen der Flascheninhalt ermittelt, um aus diesen Daten die Menge der Flüssigkeit zu berechnen.

Bei verschlossenen, handelsüblichen Flaschen ist sich, wenn keine Musterflaschen vorhanden sind, mit der schätzungsweisen Ermittlung der Menge zu begnügen.

Diese Ermittlung wird sich wesentlich vereinfachen, wenn seitens der Partei leere Musterbehältnisse beigebracht werden, deren Rauminhalt jederzeit leicht ermittelt werden kann.

c) In Brantweinraffinerien, welche versteuerten Brantwein raffinieren und bei der Vorrathserhebung im Betriebe sind, muss auch die Menge des in den Rectificationsapparaten und Filterständen befindlichen Brantweines ermittelt werden. Zu diesem Zwecke wird zunächst ermittelt, wie viele Liter eine Tagesfüllung für je einen Ständer beträgt, und welche Menge Brantwein ursprünglich zur Befuchtung des Kohlenstaubes verwendet wurde. Diese beiden Beträge zusammengenommen ergeben annähernd den Brantweininhalt je eines Ständers.

d) Sofern die nachsteuerpflichtige Partei sich im Besitze der Bewilligung zur abgabefreien Verwendung von Brantwein zur Herstellung von Liqueur oder sonstigen alkoholhaltigen Waren für die Ausfuhr über die Zolllinie befindet, ist durch Abschluss der über den Empfang und die Verwendung des abgabefreie bezogenen Brantweines zu führenden Aufschreibungen jene Brantweinmenge festzustellen, welche aus dem gesammten Vorrathe als gemäss Artikel II, Z. 2., des Gesetzes von der Nachsteuer befreit auszuschneiden ist.

2. Für die Ermittlung des Alkoholgehaltes.

a) Brantwein in Fässern ist mittels des 100-theiligen Alkoholometers in der vorgeschriebenen Weise zu gradiren, zu welchem Behufe aus jedem Fasse mittels eines Stechhebers oder eines sonstigen geeigneten Hilfsmittels aus den mittleren Schichten eine Probe zu entnehmen ist.

Sollte ein geaichtes Alkoholometer nicht zur Verfügung stehen, so sind die aus jedem Fasse entnommenen Proben abgesondert in gut gereinigte und vorher mit Brantwein aus demselben Fasse ausgespülte Flaschen zu füllen, diese zu versiegeln und die Erhebung des Alkoholgehaltes unter Zuziehung der Partei bei dem nächsten Finanzorgane, welches im Besitze eines geaichteten Alkoholometers ist vorzunehmen.

b) Bei Brantwein in Reservoirs oder in anderen grossen Behältnissen sind die Proben aus der oberen, mittleren und unteren Schichte in gleichen Quantitäten zu entnehmen und gründlich mischen und es ist sodann deren Alkoholgehalt festzustellen.

c) Befindet sich der Brantwein in Flaschen oder dergleichen kleineren Behältnissen und hat die Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes im Sinne der unter sub lit. e und Zahl 3 folgenden Bestimmungen nicht überhaupt zu unterbleiben, so ist sich mit der stichprobenweisen Gradirung zu begnügen.

d) Handelt es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten, welche mit dem Alkoholometer nicht ohne weiters gradirt werden können, wie Liqueure, versüsste Brantweine etc. und ist nicht gemäss Abschnitt II. Absatz 4 die Erklärung des Alkoholgehaltes unterblieben, so ist der der Entrichtung der Nachsteuer zugrunde zu legende Alkoholgehalt von den Finanzorganen in der für die Alkoholbestimmung des Liqueurs vorgeschriebenen Weise (Anlage A. II., B. zur Brantweinsteuervollzugsvorschrift) zu erheben.

Steht dem betreffenden Finanzorgane die erforderliche Vorrichtung nicht zur Verfügung, so sind unter protokollarischer Constaturung der Menge der Flüssigkeit Proben von den einzelnen Gattungen unter dem Siegel des Finanzorganes und der Partei an die Finanzbehörde erster Instanz einzusenden, welche die Untersuchung und nach Massgabe des Befundes das Weitere zu veranlassen hat.

Nicht oder sehr schwach versüsste, dann mit Ingredienzen versetzte gebrannte geistige Flüssigkeiten sind stets mit dem amtlichen Alkoholometer zu prüfen.

e) Unterbleibt die Anmeldung des Alkoholgehaltes, weil der gesammte Vorrath im einzelnen Falle die Menge von fünf Hektoliter nicht übersteigt, oder weil es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten in verschlossenen, handelsüblichen Flaschen oder um Liqueure, oder versüsste Brantweine handelt, so ist der Alkoholgehalt:

aa) bei Franzbrantwein, Rum und Arrak mit 65 Graden,

bb) bei Cognac, Whisky, Kirschbrantwein, Treberbrantwein, Slivovitz, Borowiczka und den sogenannten Naturbrantweinen mit 40 Graden,

cc) bei Liqueuren aller Art und bei versüsst Brantweinen mit 35 Graden, der 100-theiligen Alkoholometerskala anzunehmen.

Sollten gegen die Richtigkeit der Anmeldung der Brantweingattungen Bedenken vorliegen, zum Beispiel das Bedenken, dass hochgradige Spirituosen als Naturbrantwein oder mit Zucker versetzter Spiritus als Liqueur angemeldet wurde, so sind die verdächtigen gebrannten geistigen Flüssigkeiten nach Thunlichkeit einer Vorprüfung zu unterziehen.

Erweist sich der Verdacht als begründet, so ist an die Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes sämtlicher nachsteuerpflichtigen Vorräthe der betreffenden Partei zu schreiten (lit. a—d) und wegen unrichtiger Anmeldung der Gefällsanstand zu erheben.

Der Berechnung der Nachsteuer ist in einem solchen Falle der durch die wirkliche Erhebung constatirte Alkoholgehalt zugrunde zu legen.

Der Alkoholgehalt der nachsteuerpflichtigen Essenzen, Arzneitincturen, und Extracte ist mit 70 Graden, jener der nachsteuerpflichtigen Parfümeriewaren mit 90 Graden der 100-theiligen Alkoholometerskala in Rechnung zu stellen.

f) In jenen Fällen, in welchen der Alkoholgehalt angemeldet wird oder wenn es sich um gebrannte geistige Flüssigkeiten anderer Art als den vorstehend aufgeführten Arten handelt, ist von den unmittelbaren Erhebung des wirklichen Alkoholgehaltes dann abzuweichen, wenn dieser seitens der Partei durch ihre Gewerbücher, Facturen etc. gegen deren Richtigkeit kein Bedenken besteht, nachgewiesen wird.

3. In Liqueurfabriken wird von der wirklichen Erhebung der Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten dann abgesehen, wenn die Unternehmer die Vorrathsanmeldung in der Weise erstatten, dass sie spätestens am 1. September 1901 der Finanzbehörde erster Instanz auf Grund einer Inventur eine detaillierte Nachweisung über die am genannten Tage im Besitze des Unternehmers stehenden Mengen an nachsteuerpflichtigen geistigen Flüssigkeiten nach Warengruppen von gleichem Alkoholgehalte vorlegen und sich damit einverstanden erklären, dass die Richtigkeit der gemachten Angaben allenfalls durch Augenschein in der Unternehmung, sowie durch Einsichtnahme in die Gewerbücher seitens eines Abgeordneten der Finanzbehörde erster Instanz beziehungsweise, insoweit es sich um den angegebenen Alkoholgehalt handelt, durch Untersuchung von zu entnehmenden Proben überprüft werde. Hiebei ist gestattet, dass die Alkoholprocente in von zehn zu zehn nach unten abgerundeten Ziffern angegeben werden, so dass zum Beispiel alle Spirituosen deren Alkoholgehalt sich von 50 bis einschliesslich 59 Procent bewegt, mit einem Alkoholgehalte von 50 Procent angemeldet werden können.

Ergibt eine derartige Überprüfung Bedenken gegen die Richtigkeit der Parteiangaben, so ist unbedingt zur wirklichen Erhebung der gesammten Vorräthe zu schreiten.

Die Vorschreibung der entfallenden Nachsteuer obliegt der Finanzbehörde erster Instanz. Über Ansuchen kann die vorstehende Begünstigung auch für bestimmte Verschleissstätten der Fabriksunternehmungen seitens der Finanzbehörde erster Instanz zugestanden werden.

IV. Beamthandlung der dem Übergangsverfahren unterliegenden nachsteuerpflichtigen gebrannten geistigen Flüssigkeiten.

Die Nachsteuer für jene gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche in den Ländern der ungarischen Krone und in Bosnien und der Hercegowina vor dem 1. September 1901 an Empfänger im Geltungsgebiete des Gesetzes versendet werden, jedoch erst am 1. September 1901 oder später in diesem Gebiete einlangen, wird dem Empfänger der Sendung gleichzeitig mit der Ausfolgung des Legitimationssscheines (Muster Nr. III. zu §. 5 des

Finanzministerial-Erlasses vom 20. Juli 1899 R. G. Bl. Nr. 128) vom Stellungsamte zur Zahlung binnen acht Tagen vorgeschrieben.

Die Vorschreibung geschieht in der Art, dass am Schlusse des Legitimationscheines folgende Clause angehängt wird:

„Für die oben angeführte Alkoholmenge ist von (N. N.) Amte in in bei dem k. k. an Brantweinnachsteuer der Betrag von K h in Worten binnen acht Tagen bei Vermeidung der Execution zu entrichten.“

Der Bemessung ist die vom Versendungsamte constatirte Alkoholmenge zugrunde zu legen, es wird denn, dass die vom Stellungsamte festgestellte Alkoholmenge grösser wäre, in welchem Falle diese die Bemessungsgrundlage zu bilden hat. Über die erfolgte Zahlung wird der Partei eine Zahlungsbestätigung ausgestellt.

V. Ratenzahlung, beziehungsweise Creditirung der Nachsteuer.

Wer von der in Gesetze zugestandenen Ratenzahlung, beziehungsweise wenn es sich um Liqueurfabriken handelt, von der zulässigen Creditirung der zu entrichtenden Nachsteuer Gebrauch machen will, hat um die Gestattung hiezu bei der Finanzbehörde erster Instanz in deren Bezirke der zu versteuernde Brantweinvorrath sich befindet, längstens bis 4 September 1901 schriftlich anzusehen, und in dem Gesuche zugleich ausdrücklich anzugeben, welche Raten er beansprucht, beziehungsweise auf welche Dauer der Liqueurfabrikant die Zustristung in Anspruch nehmen will.

Raten bis zu sechs Monaten, vom Tage der Fälligkeit an gerechnet, bewilligt die Finanzbehörde erster Instanz, bis zu einem Jahre die Finanzlandesbehörde. Die erste Rate muss sofort nach Erhalt der Bewilligung zur Ratenzahlung entrichtet werden.

Wird auch nur eine der bewilligten Raten am Verfalltage nicht pünktlich eingezahlt, so ist der gesammte noch rückständige Betrag auf einmal eventuell im Executionswege einbringlich zu machen.

Verzugszinsen sind in diesem Falle nicht zu fordern. Der Credit für die Liqueurfabrikanten wird nur gegen vollständige Sicherstellung der entfallenden Nachsteuer bewilligt, welche in der im §. 32 der Brantweinsteuer-Vollzugsvorschrift vorgeschriebenen Weise zu leisten ist.

An dem Tage, an welchem die Borgungsfrist zu Ende geht, muss die Zahlung des geborgten Betrages der Nachsteuer pünktlich bei jenem Amte, bei welchem die Nachsteuer in Vorschreibung steht, geleistet werden. Fällt der Zahlungstag auf einen Sonn- oder Feiertag, so hat die Zahlung am nächsten Werktage zu geschehen. Wird die Zahlung nicht rechtzeitig geleistet, so wird die Nachsteuer im Executionswege hereingebracht.

VI. Controlpflichtigen Personen.

Während der im Artikel II. Absatz 5 des Gesetzes angegebenen Frist von 60 Tagen, von 1. September 1901 an gerechnet, sind die Brantweinerzeuger und diejenigen, welche Handel mit gebrannten geistigen Flüssigkeiten, den Ausschank oder Kleinverschleiss derselben betreiben, hinsichtlich der Nachsteuer als unter amtliche Aufsicht gestellt, anzusehen. Sie sind daher verpflichtet, hinsichtlich ihrer Vorräthe an gebrannten geistigen Flüssigkeiten, insofern dieselben weder zu der von der Nachsteuer befreiten Alkoholmenge gehören, noch unter dem Bunde der staatlichen Brantweinsteuern stehen, den Bezug oder die Entrichtung der Nachsteuer, beziehungsweise des erhöhten Betrages auszuweisen.

Den Finanzorganen steht nach §. 271 der Zoll und Staatsmonopolsordnung das Recht zu, in die Aufbewahrungsräume, sowie in die Gewerks- und Verschleissstätten, in welchen gebrannte geistige Flüssigkeiten aufbewahrt oder abgesetzt werden, so oft sie es erforderlich finden, bei Tag einzutreten, Nachforschungen zu pflegen, die vorhandenen Vorräthe an der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten aufzunehmen und mit Berücksichtigung der Anmeldungs- und Zahlungsfrist die Nachweisung des Bezuges oder der Entrichtung der Nachsteuer, beziehungsweise der erhöhten Abgabe zu fordern.

Die vorbenannten Gewerbetreibenden sind verpflichtet, den Finanzorganen unweigerlich den Eintritt in die erwähnten Räume zu gestatten, ihnen persönlich oder durch ihr Dienstpersonale auf Verlangen die nöthige Hilfsarbeit zu leisten und den Bezug oder die Entrichtung der Nachsteuer, beziehungsweise der erhöhten Abgabe auszuweisen.

Die Unterlassung der vorgeschriebenen Nachweisung des Bezuges, beziehungsweise der Entrichtung der Nachsteuer wird mit dem vier bis achtfachen Betrag der Nachsteuer für jene Alkoholmenge geahndet, hinsichtlich welcher die Nachweisung unterbleibt.

Land: _____ Finanzbezirk: _____
 Steuerbezirk: _____

ANMELDUNG

jener Vorräthe an der Nachsteuer unterliegenden gebrannten geistigen Flüssigkeiten, welche der Gefertigte besitzt. *)

Name, Charakter des Besitzers, dessen Wohnort, Gasse und Conscriptions-Nummer	Bezeichnung der Räume, in welchen die gebrannten geistigen Flüssigkeiten aufbewahrt sind	Anzahl	Gattung und Zeichen	Nummern	Gattung (handelsübliche Benennung)	Menge (Liter)	Alkoholgehalt nach der 100-theiligen Alkoholometerscala	Hektolitergrade (Liter) des in diesen Mengen enthaltenen reinen Alkohols	Anmerkung
		Der Behältnisse der gebrannten geistigen Flüssigkeiten							

Unterschrift der Partei: _____

*) In dieser Anmeldung ist der gesammte Vorrath an gebrannten geistigen Flüssigkeiten einschliesslich der nachsteuerfrei bleibenden Mengen von 5 beziehungsweise 10 Liter Alkohol anzugeben. Wenn der anzumeldende Vorrath 5 Hektoliter nicht übersteigt, so kann die Anmeldung des Alkoholgehaltes und der Hektolitergrade unterlassen und die Menge nur beiläufig angegeben werden.

ERLEDIGUNG.

1. Abgegeben am 1901.
 2. Ergebnis der am 1901 vorgenommenen amtlichen Untersuchung.
 3. Von der erhobenen Gesamtmenge von Hektolitergraden (Liter) Alkohol entfällt nach Abzug der freibleibenden Liter Alkohol die Nachsteuer mit K h, in Worten Kronen Heller.
 Dieser Betrag ist bei dem k. k. Amte in binnen längstens acht Tagen (eventuell Angabe der Raten- oder Borgungsbewilligung) zu entrichten.
 am 1901.

Unterschrift der Partei: _____ Unterschrift des Finanzorganes: _____

Auf die vorstehenden Bestimmungen wird hiemit zur genauesten Beachtung mit dem Beifügen aufmerksam gemacht, dass Anmeldeblanquette bei der nächstgelegenen Finanzwachabtheilung und bei dem nächstgelegenen k. k. Steueramte unentgeltlich abgegeben werden, und dass daselbst auch nähere Auskunft und Aufklärungen bezüglich der zu überreichenden Anmeldungen erteilt werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 18. Juli 1901.

Korytowski.

L. cz. A. 212 P. 1308/00 (6) [6069 3-3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobycz podaje do wiadomości, iż dnia 11. marca 1900 zeszedł ze świata Dawid Silberberg w Jasienicy solnej nie pozostawiający rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku jego, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi od tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Majer Silberberg ustanowionym został za kuratora spuścizny, przeprowadzonym byłoby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego dziedziczenia wykażą, zaś część spadku przyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałoby przez państwo jako bezdziedziczny zabranym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Drohobycz, 23. maja 1901.

L. cz. A. 219/00 (8) [6004 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli podaje do wiadomości, że Stefan Sawczak zmarł na Węgrzech 1881 bez rozporządzenia ostatniej woli i że między innymi spadkobiercami jest powołana także do spadku niewiadoma z miejsca pobytu Hanuška Sawczak, wzywa się tedy ja, by do jednego roku, licząc od daty tego edyktu w sądzie tutejszym się jawiła lub pełnomocnika ustanowiła i oświadczenie swe do spadku wniosła, gdyż inaczej przewód spadkowy ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem p. Władysławem Hołubowskim, c. k. notaryuszem w Starejsoli, przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Starasól, dnia 29. maja 1901.

L. cz. Nc. V. 79/1 (2) [6065 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Kołomyi wzywa wszystkich ewentualnych obecnych posiadaczy księżeczki wkładowej Towarzystwa „Industrieller Vorschuss und Spar Verein in Kolomea“ z daty Kołomyja 18. kwietnia 1900 Nr. 336 na 600 kor. opiewającej, na nazwisko Saula Stendiga i Ryfki Käufer wystawionej, aby do 6 miesięcy od dnia wydania edyktu księżeczkę tę przedłożyli, że w przeciwnym razie po upływie powyższego terminu dokument ten zostanie uznany za nieważny. Kołomyja, 24. czerwca 1901.

L. cz. A. 30/00 (5) [6095 2-3]

C. k. Sąd powiatowy w Muszynie podaje do wiadomości, że Teodor Pochłód zmarł dnia 20. stycznia 1900 we Wójkowy i pozostawił kodycylarne rozporządzenie ostatniej woli z daty Wójkowa, dnia 2. stycznia 1900 r. Gdy miejsce pobytu jego dzieci pochodzących z pierwszego małżeństwa z sp. Maryą z Kebleszów mianowicie: Dyonizego, Zukasza, Semana i Wania Pochłódów nie jest znanem, wzywa się ich, aby w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosili się w Sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich obecnym kuratorem Teodorem Kebleszem z Wójkowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Muszyna, dnia 12. kwietnia 1901.

Konkurs.

L. 9415 (6411 2-3)

Ogłoszenie konkursu.

Magistrat miasta Przemyśla rozpisuje konkurs na posadę komisarza targowego z płacą roczną 1600 kor., prawem do trzech dodatków pięciolrotnych (quinqueniów) po 200 koron, dodaniem mundurki ewentualnie ryczałtu na umundurowanie, oraz prawem do emerytury w razie stabilizacji.

Kandydaci do tej posady winni wykazać się:

1. świadectwem zdrowia zatwierdzonym przez fizyka rządowego lub miejscowego urzędujących w ich miejscu zamieszkania;
2. dostateczną znajomością przepisów policyjnych, a nadto wiadomościami kwalifikującymi ich do wykonywania nadzoru nad środkami żywności;
3. prawem obywatelstwa austr.
4. nieskazitelnym charakterem;
5. dokładną znajomością języków krajowych oraz niemieckiego w słowie i piśmie;

6. nieprzekroczonym 40 rokiem życia.

Posada powyższa nadana zostanie prowizorycznie na rok jeden, po upływie którego i po przekonaniu się o uzdolnieniu kandydata, nastąpić będzie ogłoszenia stabilizacya.

Podania należy z udokumentowanymi i ostemplowanymi wnosić należy do Prezydium Magistratu w Przemyśle do dnia 31 sierpnia 1901 włącznie.

Z Magistratu miasta. Przemyśl, dnia 25 lipca 1901.

Dr. Fryderyk Smutny, zastępca burmistrza.

L. 1685 6316 3-3]

K O N K U R S.

Magistrat król. woln. miasta Doliny, na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 17 b. m., rozpisuje niniejszym konkurs na posadę inspektora policji miejskiej z terminem zgłoszenia do końca sierpnia b. r.

Płaca roczna 600 koron. Stabilizacya po roku zadawalajacej służby. Trzy pięciolecia po 50 koron. Po 15 latach służby prawo do emerytury.

Kompetenci wykazać mają nieprzekroczony wiek 35 letni i posiadanie kwalifikacyi inspektora policji przepisanej rozporządzeniem Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1898 l. 25 422 Dz. ust. kr. nr. 88.

Dolina, 25 lipca 1901. Burmistrz: Misiewicz.

L. 1033 [6465 1-3]

K o n k u r s.

Magistrat król. i woln. miasta Śniatyna rozpisuje niniejszym konkurs na dwa stypendya miejskie w rocznej kwocie po 280 koron dla synów mieszkańców Śniatyńskich, wyznania chrześcijańskiego z terminem wnoszenia podań do końca września b. r.

Ubiegający się winni z podaniem przedłożyć:

- 1) Świadcstwo ubóstwa;
- 2) Dowód uczęszczania do jednego z publicznych zakładów naukowych t. j. szkół realnych, gimnazjalnych lub szkół wyższych;
- 3) Świadcstwo z ostatniego kursu szkolnego, stwierdzające dobre obyczaje i celujący postęp w naukach.

Stypendya zostaną nadane z początkiem roku szkolnego 1901/1902 i będą wypłacane każdego półrocza za wykazaniem się świadectwem z dobrego postępu naukach.

Magistrat król. i woln. miasta. Śniatyn, 31. lipca 1901.

L. 2620 [6445 1-3]

KONKURS.

Celem obsadzenia posady sekretarza Rady powiatowej w Tarnobrzegu rozpisuje się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o tę posadę winni wykazać, że ukończyli studia prawnicze, że posiadają praktykę administracyjną, tudzież że nieprzekroczyli 40 roku życia.

Do posady powyższej przywiązana jest płaca 2400 koron, wolne pomieszczenie w budynku Rady powiatowej, lub 400 koron na mieszkanie.

Posada ta nadana będzie na rok prowizorycznie. Po roku nienagannej służby nastąpi stabilizacya.

Udokumentowane podania należy wnosić do Wydziału powiatowego w Tarnobrzegu do dnia 20. sierpnia b. r.

Z Wydziału Rady powiatowej. Tarnobrzeg, dnia 29. lipca 1901.

Licytacye.

L. cz. E. 170/1 (5) [6088]

Dnia 6. września 1901 o godz. 9 rano biuro 8 odbędzie się tutaj licytacya 70,80 z połowy i 240,270 z drugiej połowy realności lw. 415 gm. Bochnia objętej, z placu budowlanego i bndynków pomiędzy ulicami Rzeźniczą i Sandecką w Bochni położonej, się składającej.

Oszacowanie 5574 kor.
 Najniższa cena 3216 kor.
 Warunki i akta do przejrzania biuro 12 C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Bochnia, dnia 25. czerwca 1901.

Ogłoszenie rozprawy

w celu zapewnienia dostawy owsa, siana i słomy na czas od 1. października 1901 do 30. września 1902.

Rozprawa odbędzie się

dla okręgu	dnia	w miejscowości i urzędzie	dla stacji	z teraźniejszymi miejscowościami konkurencyjnymi	na czas		dla pokrycia następującej potrzeby					Czas wydawania	Wadium dla										
					od	do	dziennie		słomy na ściółkę po 2100 gr.	siewkę po 850	cała potrzeba wynosi w przybliżeniu			owśa	siana	słomy na ściółkę i na siewkę	słomy do sianików						
							owśa po	siana po			owśa		siana					słomy					
							4200	840	3400	4500	5600	96	—	5016	3096	—	288	—	1500	380	60		
			Brzeżany				—	—	410	—	410	—	96	—	5016	3096	—	288	—	1500	380	60	
			Kamionka strumiłowa				—	—	434	—	434	—	55	—	5304	3276	—	165	—	1360	400	20	
			Lwów				—	—	2128	560	100	2788	100	1000	—	37128	21062	310	3000	—	9000	2800	700
			Mosty wielkie				—	—	489	—	489	—	111	—	5976	3696	—	333	—	1500	360	60	
			Rawa ruska				9	—	9	—	9	—	48	132	108	72	—	144	200	40	10	20	
			Rohatyn				—	—	150	—	150	—	13	—	1836	1128	—	39	—	560	150	10	
			Czerniowce *)				—	—	594	54	—	648	—	264	—	8100	4900	—	800	—	2500	800	200
			Nowa Żuczka				—	—	482	—	—	482	—	53	—	5900	3650	—	159	—	1500	450	50
			Radowce				7	—	7	—	7	—	—	108	84	48	—	—	70	30	20	—	
			Czortków				—	—	479	—	—	479	—	89	—	5940	3670	—	267	—	1600	400	50
			Kołomyja				—	—	251	—	—	251	—	97	—	3115	1924	—	291	—	800	200	50
			Monasterzyska				—	—	449	—	—	449	—	60	—	5570	3440	—	180	—	1800	650	40
			Stanisławów				—	—	837	323	—	1160	—	300	—	15690	8890	—	900	—	4200	1600	100
			Tłumacz				—	—	461	—	—	461	—	57	—	5720	3533	—	171	—	1300	500	40
			Halicz				1	—	1	—	—	1	—	2	15	12	7	—	6	10	5	5	5
			Zaleszczyki				—	—	149	—	—	149	—	80	—	1850	1140	—	240	—	600	200	50
			Brody				—	—	483	—	—	483	—	103	—	5892	3640	—	309	—	1500	360	60
			Strusów				—	—	156	—	—	156	—	18	—	1935	1195	—	54	—	700	160	40
			Tarnopol				—	—	392	—	—	392	—	186	—	4865	3005	—	558	—	1500	400	200
			Trembowła				—	—	460	—	—	460	—	109	—	5708	3525	—	327	—	1500	500	200
			Zborów				—	—	465	—	—	465	—	53	—	5770	3570	—	159	—	1600	500	100
			Złoczów				—	—	578	—	—	578	—	114	—	7173	4430	—	342	—	1800	800	200

*) Dostawca dla stacji Czerniowce obejmuje obowiązek dowożenia całej potrzeby siana i słomy dla oddziałów zakwaterowanych w kasarni kawalerii Rosch tamże co dnia wydawania — mianowicie zawsze w przeciągu połowy dnia wydawania.
Jeżeli w ofercie za ten dowóz żadne osobne wynagrodzenie wymienione nie będzie, takowe jako już w oferowanej cenie zawarte uważanem będzie.

**) Oferty na słomy na ściółkę należy na porcy po 2100 gr. stawiać. W miesiącach od kwietnia do września ma być słoma na ściółkę w snopach po 85 kg., a w miesiącach od października do marca w snopach po 10 kg. wydawana.

Na potrzebę dla wojsk będących w przemarszu należy podług artykułu IV. warunków kontraktowych oferować.

Dla obrony krajowej słoma do sianików nie jest potrzebna.

Zastrzeżenie ogólne.

1. Przy rozprawie będą tylko oferty pisemne przyjmowane.

Na oferty należy wyłącznie tylko drukowanych blankietów używać, które w e. i. k. wojskowych urzędach prowiantowych we Lwowie, Czerniowcach, Stanisławowie i Złoczowie i w tychże urzędach filialnych w Brzeżanach, Kołomyi, Kamionce strumiłowej, Nowej Żuczce, Mostach wielkich, Monasterzyskach, Żółkwi i Tarnopolu po cenie 8 halerczy za sztukę otrzymać można.

Wszyscy ubiegający się, z wyjątkiem tych tylko, którzy już poprzednio ze skarbem wojskowym jako arcyndatorzy w stosunkach zostawili i z przyjętego zobowiązania bez zarzutu się wywiązali, albo też komisji prowadzącej rozprawę, jako ludzie godni zaufania i uzdolnieni, osobiście są znani, obowiązani są swą rzetelność i sposobność do przeprowadzenia takiego przedsiębiorstwa świadectwem stwierdzić, a mianowicie firmy zarejestrowane świadectwem izby handlowo-przemysłowej, inne takimiż przez władzę polityczną (starostwo powiatowe) wystawionem. Uwiadomienie otrzymane od władzy politycznej względnie izby handlowo-przemysłowej, że żądane świadectwo w drodze urzędowej wskazanemu urzędowi prowiantowemu zostało, należy wraz z ofertą przedłożyć.

Z wyjątkiem gmin i towarzystw gospodarczych powinni producenci, którzy dotyczącym wojskowym magazynom prowiantowym nie są osobiście znani, wykazać się świadectwem, że w istocie są producentami i są w stanie całą oferowaną ilość z własnej produkcji pokryć.

Świadectwa te mają towarzystwa gospodarcze, do których ci producenci (gospodarze) należą, wystawić, w innym razie władza polityczna.

2. Oferty pisemne należy w dniu, dla dotyczącej stacji do rozprawy przeznaczonym, najpóźniej do godziny 9 przed południem komisji tego wojskowego urzędu prowiantowego przedłożyć, w którego okręgu owa stacja się znajduje (Punkt XVII. warunków kontraktowych dzierżawy), później lub w drodze telegraficznej nadeszłe oferty i takie w których niższe kaucyj albo w których tylko jednomiesięczny zapas rezerwowi będzie zawarunkowany lub też z krótszym jak 14-dniowym zobowiązaniem (impegno), w końcu oferty w których różne ceny na

różne okresy czasu będą żądane, przy rozprawie zupełnie uwzględnione nie będą. Jeżeliby w ofercie między cyframi a literami zachodziła różnica będzie tylko oferta literami wyrażona za miarodajną uważana.

Oferty zbiorowe dozwolone są tylko na dostawę:

a) owśa, siana i słomy na ściółkę, a potem słomy do sianików w stacji Rawa Ruska, Radowce i Halicz;

b) siana i słomy we wszystkich stacjach.

3. Dla rozprawy tej jest spis warunków kontraktowych dzierżawy w dwóch zgodnych odpisach z daty Lwów, Czerniowce, Stanisławów, Złoczów dnia 31. lipca 1901 sporządzony, który codziennie od godziny 8—12 przed południem w wojskowych urzędach prowiantowych we Lwowie, Czerniowcach, Stanisławowie i Złoczowie i tychże filialnych w Brzeżanach, Kołomyi, Kamionce strumiłowej, Nowej Żuczce, Mostach wielkich, Monasterzyskach, Tarnopolu i Żółkwi przejrzana być może.

Do dotrzymania w tym spisie zawartych warunków jest każdy oferujący już od chwili oddania oferty zobowiązany. Spisy warunków są za opłatą 56 h (z przesyłką 76 h) w wymienionych wojskowych urzędach do nabycia.

4. Oferenci zrzekają się przysługującego im prawa żądania dotrzymania ze strony zarządu wojskowego, w §. 862 p. u. c. i w artykułach 318 i 319 a. u. h dla przyjęcia przyczynienia lub oferty ustanowionego terminu.

5. Jeżeli w ofercie nie było dokładnie wyrażonem jakie maximum dla wojsk w przemarszu będących oferent dostarczyć się zobowiązuje, będzie maximum w punkcie A a IV. artykułu warunków kontraktowych obowiązującym.

6. W art. XIII warunków kontraktowych dzierżawy oznaczona kara konwenyonalna w wysokości 10% ustanawia się na 30%.

7. Zapasy rezerwowe w owśie i sianie muszą być dla wszystkich stacji, z wyjątkiem Lwowa w ilości 3-miesięcznego, zaś w słomie na ściółkę do sianików dla wszystkich stacji, a sianie tylko dla Lwowa, w ilości 1-miesięcznej bieżącego zapotrzebowania utrzymywane (Art. II warunków kontraktowych).

Użytkowanie tych zapasów rezerwowych ma się odbyć w ostatnich trzech miesiącach zawartego kontraktu.
Połowa siana zapasowego musi być dla wszystkich stacji w prasowanym stanie utrzymywana.

8. Wydawanie dostaw ma się odbywać w odosnych stacyach bezpośrednio uprawnionym do odbioru.

Przywóz słomy do sienników do ubikacyj i zakładów wojskowych, ma arendator bez względu na oddalenie ubikacyj wojskowych od miejsca fasunku bezwarunkowo zawsze uskutecznić.

Zapasy arendatorów nie s'nia być więcej jak 1-9 km. od ubikacyj wojskowych oddalone, a jeżeli to oddalenie więcej jak 1-9 km wynosi, ma arendator przywóz owsa, siana i słomy na ściótkę daremnie uskutecznić, dlatego też w oterowanej cenie i koszta dowozu są rozumiane. Pólna artylerya i furgony przewożą owies, siano, jakoteż wszelką słomę własnymi wozami.

Każdy ubiegający się o dostawę siana i słomy w Brzeżanach ma wyraźnie oświadczyć że jego magazyny, w razie gdyby dostawa uwzględniona została, wystarczą, aby w nich 10 dniową siana i słomy potrzebę dla garnizonu w Brzeżanach przygotować i umieścić.

Następnie każdy ubiegający się o dostawę siana i słomy w Rawie ruskiej ma się oświadczyć, że w razie nadania mu dostawy obowiązują się zapasy rezerwowe siana i słomy w jednym miejscu jeżeli możliwe pod zamknięciem (w magazynie, szopie) w pobliżu zapasów do wydania przechowywać.

Tak samo ma też każdy ubiegający się o dostawę siana i słomy w Zborowie już w ofercie zwi'azać się oświadczeniem, że w razie otrzymania dostawy, zapasy siana i słomy do wydawania przez cały przeciąg kontraktu na swój koszt do kasarni kawaleryi przewozić albo że zapasy w magazynach na wschód od góry przechowywać będzie.

9. Nabywca dzierżawy siana i słomy we Lwowie jest obowiązany wojskowe rezerwowe zapasy siana i słomy w ten sposób odnawiać, jak on w swisie warunków kontraktowych dzierżawy z dnia 31. lipca b. r. jest podany, jakoteż ma arendator jeżeli oddalenie wojskowych magazynów od ubikacyj wojskowych jest większe jak 1-9 km siano i słomę na ściótkę przewozić. Stoma do sienników musi być w złęgu na oddalenie zawsze być przewożoną.

10. Na słomę na ściótkę, która przynajmniej w jednej czwartej słomę równą zawierać powinna, można albo jedną cenę, albo też na każdy gatunek (równa i mierzwa) oddzielnie oferować.

11. Jeżeliby przez stosunki miejscowe było wskazanem, dla wojska zaś i skarby wojskowego korzysniam, mogą być przepisane terminy poboru na 10- lub 15-dniowe zmienione.

12. W stacyi Lwów w magazynach prowiantowych na Janowskim znajdujące się magazyny wraz z ubocznymi ubikacjami, mianowicie: 1 murowany magazyn, 2 wielkie strzechy, 1 kancelarya, 1 stajnia, wraz z szopą i wagą mostowa mogą być poczawszy od 1. października 1901 za opłatą miesięcznego czynszu najemnego w kwocie 200 K, z zastrzeżeniem w art. XV swisie warunków kontraktowych dzierżawy zawartych warunków, arendatorowi do użytku oddane.

Przy tem ma najemca koszta utrzymywania i asekuracyi — ostatnio od wartości tychże obiektów, t. j. od kwoty 50.000 K sam ponosić.

13. Wyklucza się oddawania żołnierzy prowiantowych arendatorom do dyspozycyi.

14. Arendatorzy nie mają prawa korzysniania z wojskowej taryfy kolejowej.

15. Każdy ubiegający się powinien do swej oferty pięcio-procentowe wadium (podług powyższej tabeli) w gotówce lub papierach tejże samej wartości dołączyć. Dotychczasowi wadium, muszą jednak oświadczyć, że na tę ponowną ofertę r'ęczą kaucyjną złożoną już poprzednio w kasie wojskowego magazynu prowiantowego. Gminy, producenci (rolnicy) i spółki gospodarczo rolnicze, są, jeżeli objęte dostawy z własnej produkcji dostarczyć są w stanie od składania wadium i kaucyi uwolnieni Tymże również przy równych cenach i jakości artykułu ofertach przyznanem będzie pierwszeństwo.

16. Zwraca się uwagę gmin, producentów i spółek rolniczych na przyznane im korzyści i ułatwienia, które za pośrednictwem władzy politycznej i towarzystwa rolniczego ogłoszono.

Lwów, dnia 31. lipca 1901.
Z zarządu c. i k. wojskowego magazynu prowiantowego.

G. Zl. E. 25/1 (7) [6421]
Auf Betreiben der Handelsfirma „Gebrüder Nothmann“ in Katowitz, findet am 3. September 1901 Vormittags 10 Uhr, bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 25, die Versteigerung des in den Gemeinden Nidek u. Bulwice gelegenen Grubenfeldes „Segen Gottes“ (nächste Eisenbahnstation Andriehan) Einl. des galiz. Bergbuches T. III. p. 163 Nr 1 haer statt. Dieses rechtwinklige, 721.856 M. lange und 250 M. breite Grubenfeld besteht aus vier einfachen Grubenwasser, sowie aus den zu Zwecken der Forderung von Oker gewidmeten Cat. Parz. 715, 717/2, 718, 719 und 722 in Nidek.
Die Ausrufungspreis beträgt die exequirte Forderung von 30.030 Kr., unter diesem Betrage wird auch das zur Versteigerung gelangende Object hintangegeben.
Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaften sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs-uszug u. s. w.) können von den Kaufstigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 31, während der Geschäftsstunden eingesehen werden.
Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.
Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an den Liegenschaften Rechte oder Lasten begründet sind oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntniss gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten nahnhaft machen.
K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Wadowice, am 19. Juni 1901.

tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.
Takię prawą, w obec której niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczey roszerzenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstały, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chodorów, dnia 12. lipca 1901.
L. cz. E. 783/1 (3) [6313 1—3]
Na żądanie Rachmiela Silberherza, kupca w Pezenizynie, odbędzie się dnia 6. września 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya realności wyk. hip. l. 138 ks. gr. gm. kat. Markówka objętej, wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty i przybudowanej do niej stajni, oraz kuczy, drzew owocowych, plonów na pniu i płotów.
Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2492 kor. 42 hal., przynależności zaś na 368 kor.
Najniższa cena wynosi 1906 kor. 95 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Pezenizyn, dnia 17. lipca 1901.

Wyroki prasowe.

Bl. 167. [6250]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniße vom 17. Juli 1901, Pr. 68/1, die Weiterverbreitung der Nummer 14 (Sprechende Thiere) der Zeitschrift: „Der Scherer“ vom 15. Heuerz 1901 wegen der Stelle aus dem Gedichte: „An Georg Schö-

nerer“ von „Und ob der dreigekehrte“ bis „Sagen Wache“; wegen des Gedichtes: „Die wahre Reue“ von „Als Wolf sein zwölfstes“ bis „Gott geand“ sammt dem dazu gehörigen Bilde, darstellend einen Wolf und ein Hühnchen in Menschengestalt; wegen des Gedichtes: „Das Gelübde“ von „Der Rabe, den es“ bis „seinen irb'schen Keßl“; wegen der Thierbilder von „Glatt wie ein Aal“ bis Verehrung zutheil wird“ und von „Bald wackelt er in seinen“ bis „wie er im Buche steht“; wegen der Stellen unter der Ueberschrift: „Leberreime“ von „Wer das“ bis „Vereine“ und von „Es kränkt die“ bis „Reife“; wegen der Stelle aus dem „Briefkasten“ von „Professionen mit Schützen“ bis „solchen Dienst verlangt“ nach §§. 63, 64, 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntniße vom 18. Juli 1901, Pr. 69/1, die Weiterverbreitung der Druckchrift: „Drecksiegel“ vom 13. Heuerz 2014, Verlag deutscher Turnverein Innsbruck, Druck G. Lanpe dort, wegen des Gedichtes: „Die deutsche Eiche“ von „Dort an dem heiligen“ bis „an der der deutschen Eiche“ nach §§. den 302 und 65 a St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 19. Juli 1901, Pr. 207/1, die Weiterverbreitung der Nr. 20 der Zeitschrift: „Zelebnieni zrizeniec“ vom 15. Juli 1901 wegen der Artikel: „Jen tak dale, pane Wittku“ in der Stelle von „Ja bych to nazval“ bis „zeela jinak“; „Socialni politika“ von „Koji se snad“ bis „zelebných pouk“ nach §§. 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 19. Juli 1901, Pr. 206/1, die Weiterverbreitung der Nr. 20 der Zeitschrift: „Zajmy Strojvudce“ vom 10. Juli 1901 wegen des Artikels: „Pansal na tratič lokalnich“ in der Stelle von „Ja bych to nazval“ bis „zeela jinak“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntniße vom 19. Juli 1901 Pr. 83/1, die Weiterverbreitung der Flugschrift: „Evangelisches und katholisches Beten“. Ein Mahnwort an katholische und evangelische Christen. Verlag des Karl Braun in Leipzig. Druck von Lippert u. Co. Raumburg a. S. nach §§. 303 und 303 St. G. verboten.

Bl. 166. [6197]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntniße vom 17. Juli 1901, Pr. 56/1, die Weiterverbreitung der Nummer 28 der Zeitschrift: „Steurer Volksfreund“ vom 12. Juli 1901 wegen des Artikels: „Die Stimme des russischen Propheten“ in der Stelle von „die Gefehre, die“ bis „Soldaten gebrauchen“ nach §§. 302 und 305 St. G., Artikel IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntniße vom 17. Juli 1901, Pr. 57/1, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 12. Juli 1901 wegen des Artikels: „Unser Landtag“ in den Stellen von „Nichts ist mehr“ bis „zu verprechen“ und von „da jage uns noch“ bis „zu schröpfen“ nach §. 491 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863; mit der Spitzmarke: „Glücklicher als unsere Clericalen“ in der Stelle von „Unterbesen empfehlen“ bis „wie bei uns“ nach §. 303 St. G.; „Die Stimme des russischen Propheten“ in der Stelle von „die Gefahr, die“ bis „Soldaten gebrauchen“ nach §§. 302 und 305 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 9. Juli 1901, D. 151/1, die Weiterverbreitung der Nummer 26 der Zeitschrift: „Hlasy ze Siona“ vom 27. Juli 1901 wegen der Stelle von „Jeste pred polednem“ bis „na prazdno“ des Artikels: „Proc Rakousko prohralo proti Prusku r. 1866“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 17. Juli 1901, Pr. 202/1, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift: „Nove Listy“ vom 31. Juli recte 13. Juli 1901 wegen der Stelle von „Nova vrazda“ von „Ze zide penize“ bis „takove vlasteneectvi“ des Artikels: „Z Nachoda“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntniße vom 17. Juli 1901, Pr. 205/1, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Hornik“ vom 11. Juli 1901 wegen der Stelle von „Ze soukrome“ bis „dotecaneho kostela“ des Artikels: „Ze soukrome pokladny cisarske“ und des Artikels: „Ani haler“ nach §. 65 lit. a St. G. verboten.

Bl. 168. [6258]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntniße vom 16. Juli 1901, Pr. VIII. 6/1, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der von der „Der Zeitgeist Publishing Association“ in New-York herausgegebenen Zeitschrift: „Der Zeitgeist“ vom Juni 1901 wegen des Gedichtes: „Prolog“ 7. Strophe; der Artikel: „Die sterbende Welt“; „Schall und Echo“; „Zur Umwälzung sozialdemokratischer Methaphysik“; „Gaetano Bresci“; „Cherub“; „Kurze und neueste Schöpfungsgeschichte“ und „Der Wöndchsprung“ nach §§. 58 a, 65 b, 122 a, 302, 303, 305 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntniße vom 20. Juli 1901 Pr. 42 1, die Weiterverbreitung der Nr. 57 der Zeitschrift: „Freigeist“ vom 16. Juli 1901 wegen der Stelle von „Doch es gibt in den heutigen Staaten“ bis „Generale und Officiere“ des Artikels: „Wer ist ein Arbeiter?“ nach §. 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863; in der Stelle von „Nar ist es, jomnenklar“ bis „mietzinsfreien Wohnungen zu bauen“ des Artikels: „Hundsstute oder menschliche Behauung“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntniße vom 20. Juli 1901, Pr. I. 51/1, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, im Verlage des A. Adler in Brünn erschienenen und bei Karl Habicht in Brünn gedruckten deutsch-böhmischen Druckchrift: „Heraus! Handlungsgeshilfen, Privat-, Notariats- und Advocaturbeamte Brünn“ nach §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ung.-Gradiß hat mit dem Erkenntniße vom 19. Juli 1901, Pr. 14/1, die Weiterverbreitung der Nr. 29 der Zeitschrift: „Cosko slovanska Morava“ vom 17. Juli 1901 wegen des Artikels: „Ku sjezdu katolicckemu“ in der Stelle von „Die vseho byli bychom“ bis „z neho dnes dela“ nach §. 493 St. B. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Java hat mit dem Erkenntniße vom 19. Juli 1901, Pr. 26/1, die Weiterverbreitung der Nr. 57 der Zeitschrift: „Narodni List“ vom 17. Juli 1901 wegen des Artikels: „Zadarski neredi“ in den Stellen von „mi znamo“ bis „do hjesnila“, von „i vlada mora“ bis „bankrotirala je“, von „ovo su posljedice“ bis „njezinih obzira“ nach §. 300 St. G. verboten.

Doniesienia prywatne.

Zaproszenie

na

Walne Zgromadzenie

Pierwszej krajowej fabryki dachówek cementowych we Lwowie, stow. zarejestr. z ogr. poreka,

które się odbędzie dnia 15. sierpnia 1901 o godzinie 10 przed południem we Lwowie, przy ul. Gródeckiej l. 3.

Porządek dzienny:

- 1) Zmiana statutu.
- 2) Wnioski członków.

§. 43 statutu opiewa: Prawo uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu ma każdy członek, który wpłacił całkowicie jeden udział. Legitymacyę odebrać można w biurze stowarzyszenia we Lwowie, przy ul. Gródeckiej l. 3 w godzinach urzędowych.

Miniatury pastelowe

wykonuje S. Grzywiński, Lwów, ulica Łyczakowska l. 140. Cena od 6 zł. wyżej. (Do wykonania fotografia tylko na papierze albuminowym)

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.
Maść ta leczy wrzodki, przyszoze, czerwonocci, krosty, wagner, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porostych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

Słoik 2¹/₂ frank. we Francji, w Paryżu, w aptece p. MOULIN, 30, ulica Louis de Grand. We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, Wewińskiego; w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

ROWERY

Puch i Dürkopp

najlepsze marki z 2 i 3 letnią gwarancją poleca po cenach znacznie niższych
TADEUSZ GUSTOWICZ
skład rowerów i artykułów sportowych.
LWÓW, ulica Akademicka 12.

L. 10846

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiedziła niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Mojżeszowi Sperberowi kapitał 7470 zł. 64 ct., czyli 14 941 K. 28 h., listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy

brod ippo-Ke-nyj-tego

Towarzystwa wypożyczony z dniem 31 grudnia 1901 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Mojżesza Sperbera, jako właściciela tych dóbr. ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 19 lipca 1901.

Wiek XIX. w obrazach historycznych

prof. Michała Lityńskiego
Cena zeszytu 25 ct.
Całe dzieło zawiera popularną historję XIX wieku bogato ilustrowaną i obejmuje 10 zeszytów dwuarkuszowych. — Można nabywać zeszytami po 25 ct., lub odrazu całe dzieło po cenie 2 zł.
Ekspedycya w biurze dzienników St. Sokolowskiego, pasaż Hausmana l. 9.

Handel kawy i herbaty chińsko-rossyjskiej EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki 10

Herbatę	50	Herbatę	50
zbiornik czajowego		zbiornik czajowego	
kilo Congo	zł. 1.80	Arabica	zł. 1.50
Seachong czarna	2.-	Orba gruba ziarnista	9.50
zbiór majowy	3.-	Ceylon zielony	10.-
Kawow czarna	4.-	przełata	10.40
Melange de Lond.	4.-	grubozłazista	10.75
Wysiewki herbatiane	1.30	perłowa	10.75
Wysiewki herbatiane naj- lepsze	1.50	Mooca arabica arona	10.75
Opakowania nie liczą się. Zamówienia		Jawa złota	10.75

Główny skład i pracownia wszelkiego rodzaju pojazdów

a mianowicie:
landary, landolety, karety poczworne i wizytowe, fajetony półkryte i otwarte, kutsehirfajetony męskie i damskie, tarantasy półkryte i otwarte do samoistnego powożenia i zwykle, wózki węgierskie, wozy przemysłowe i sanki nowe jakoteż używane poleca w wielkim wyborze
M. NASS
we Lwowie, przy ul Szpitalnej l. 28
po cenach konkuracyjnych, gwarantując za dobry wyrób.

Przyjmują stare powozy w zamian w komis i do przechowania. Z powodu że magazyny i pracownie stalmachskie, kowalskie, lakiernicze, siodlarskie, rymarskie i bronzownicze na przedmieściu we własnej realności się znajdując, sprzedają po cenach przystępnych i za trwałość wyrobu gwarantują, o czem moi dotychczasowi odbiorcy są przekonani.
Polecam także wszelkie dodatki powozowe jako to: osie, rysory, piły do stopni, grzybki, klocki do hamulców i okucia do dyszlów niklowane i czarne, hamulce zwykłe, kołowe i strzelbowe, skóry juchtowe i szagrnywne skórki, sukno, dywany, ecraty, natsznury, burlę, piszli, kutasiki batożniki, haczki do fartuchów, gumowe dywaniki, gumowe klocki do hamulców, gumowe koła knopnagli, latarnie od 4 zł. uprzężę, deki na konie i aparaty do czyszczenia skóry przy powozach i uprzęży, skórki i gąbki do mycia powozów.
Urządźmem także eleganckie ekwipaże z doborowymi końmi do usług P. T. Publiczności w wszelkich kierunkach za przystępnem wynagrodzeniem.
Kreślę się z głębokim szacunkiem
M. Nass, Lwów, ul. Szpitalna l. 28.

Po cenach redakcyjnych
ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc. czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych.
Zamówienia na kilsze rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmuje
Ajencya dzienników i ogłoszeń Sokolowskiego
we Lwowie, pasaż Hausmana 9.
Kosztorisy gratis.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem 1¹/₂ centa, tłustym petitem 2 centy.

Uniform urzędnika skarbowego XI. klasy w nowym stanie do zbycia, (wiadomość Biuro Ekonomu Dyrekcji skarbu).

Maszyny do szycia poprawne Singera z pierwszorzędných fabryk, najdokładniej uregulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręczne od 25 do 45 zł. Gotówka 10 proc. taniej. Nauki szycia udziela bezpłatnie. Warsztat mechaniczny. Naprawa maszyn jak najstarsze po cenach umiarkowanych.
u S. Wagnera, ul. Wąłowa 31 (róg Podwala).

Do sere litościwych udaje się staruszek 80 lat liczący, złożony niemocą, był sługa kościelny, Józef Kozik, ul. Piekarska 77.

5 pokoi na I. piątrze
z kuchnią, przedpokojem, wodociągiem, pralnią i stajnią od 1 września do wynajęcia. — Trzy pokoje z kuchnią na parterze zaraz do wynajęcia, ulica Zyblikiewicza l. 37.

Poszukuje, kupuje:

- I. Wszystko drukowane po polsku, czy to w Polsce, czy w innych krajach, przed r. 1630.
- II. Wszystko drukowane w Polsce w innych językach (nie w polskim) przed r. 1560.
- III. Wszystko drukowane po łacinie po za granicami Polski przed r. 1500.
- VI. Wszystko drukowane po z
 - a) po angielsku przed r.
 - b) po francusku przed r.
 - c) po rusku wszystko p.
 - d) słowiańskie (stare i nowe) przed r. 1625.
- V. Szytey przeważnie koloro

Oferty: Rudolf Chomiński Lwów, ul. Czarnieckiego l. 12.

Pracownia sukien damskich
nauka kroju francuskiego
Maryi Chomickiej
ul. Batorskiego 32, I. p.

C. k. austriackie koleje państw.
L. 26.852/VI.

OGŁOSZENIE.
Rozszerzenie zakresu działania miejskiego biura sprzedaży biletów kolejowych w lokalu ajencyi dzienników St. J. Sokolowskiego we Lwowie, pasaż Hausmana Heczba 9.
Z dniem 15. maja b. r. rozszerzono zakres działania miejskiego biura sprzedaży biletów kolejowych (Ajencya dzienników St. J. Sokolowskiego we Lwowie, pasaż Hausmana l. 9.) tak, że odtąd oprócz biletów do stacyi, położonych w Galicyi i na Bukowinie, sprzedawać będzie to biuro także bilety do stacyi austriackich, węgierskich i zagranicznych kolei o ile takie bezpośrednio i przy kasach kolejowych na głównym dworcu wydawane bywają.
Ze względu na przeniesienie całej ekspedycyi osobowej do prowizorycznego dworca, uprasza się P. T. Publiczność, aby dla własnej wygody zechciała zaopatrywać się w bilety jazdy w wyż wspomnianej ajencyi dzienników Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 9, lub też w biurze informacyjnym c. k. kolei państwowych.
Lwów, w maju 1901.
C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

K. k. östarr. Staatsbahnen.
Zl. 26.852/VI.

KUNDMACHUNG.
Erweiterung des Wirkungsbereiches der städtischen Fahrkartenausgabestelle in der Zeitungsagentie des St. J. Sokolowski in Lemberg, Passage Hausmann Nr. 9.
Mit Gültigkeit vom 15. Mai l. J. wird der Wirkungsbereich der städtischen Fahrkartenausgabestelle (Zeitungsagentie des St. J. Sokolowski Lemberg, Passage Hausmann Nr. 9.) dahin erweitert, das dieses Bureau nunmehr ausser den Fahrkarten nach denjenigen Stationen der österreichischen, ungarischen und ausländischen Bahnen ausgeben wird, nach welchen directe Fahrkarten an den Cassen am Centralbahnhofe erhältlich sind.
Mit Rücksicht auf die erfolgte Übertragung des gesamten Personenexpedites in den Proviserischen Bahnhof, wird das P. T. Publicum eingeladen, zur eigenen Bequemlichkeit die Fahrkarten in dieser Verkaufsstelle, Passage Hausmann Nr. 9 oder im Auskunftsbureau der k. k. Staatsbahnen zu lösen.
Lemberg, im Mai 1901.
K. k. Staatsbahn-Direction.

Ц. к. австрийски железници државни.
Ч. 26.852/VI.

ОПОВІЩЕНЬ.
Розширення круга ділання міського бюро продажі білетів залізничних в локалі агенції часописей Ст. І. Соколовського у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
З днем 15. мая с. р. розширає ся круг ділання міського бюро продажі білетів залізничних (Агенція часописей Ст. І. Соколовського у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9) в той спосіб, що крім білетів до стаций в Галичині і на Буковині, буде се бюро продавати також білети до стаций залізниць австрийских, угорских і заграничних о скільки такі непосредні білети продає ся в касах на головнім двірци.
З огляду на перенесєня цілої експедиції особової до провізоричного двірця, узрашає ся П. Т. Публику, щоби зводила для власної вигоди, купувати білети їзди у висше згаданой агенції, або в бюрі інформаційнім ц. к. залізниць државних ул. Крайських ч. 5.
Львів, в маю 1901.
Ц. к. Дирекция залізниць државних